

Này! Đồ Lì Lợm... Có Về Với Anh Ko Thì Bảo

Contents

Này! Đồ Lì Lợm... Có Về Với Anh Ko Thì Bảo	2
1. Chương 1	3
2. Chương 2	5
3. Chương 3	6
4. Chương 4	9
5. Chương 5	10
6. Chương 6	10
7. Chương 7	13
8. Chương 8	14
9. Chương 9	15
10. Chương 10	17
11. Chương 11	18
12. Chương 12	19
13. Chương 13	21
14. Chương 14	21
15. Chương 15	23
16. Chương 16	24
17. Chương 17	26
18. Chương 18	28
19. Chương 19	29
20. Chương 20	32
21. Chương 21	33
22. Chương 22	34
23. Chương 23	35
24. Chương 24	36
25. Chương 25	37
26. Chương 26	38
27. Chương 27	40
28. Chương 28	41
29. Chương 29	41
30. Chương 30	42
31. Chương 31	43
32. Chương 32	45
33. Chương 33	46
34. Chương 34	46
35. Chương 35	48
36. Chương 36	49
37. Chương 37	50
38. Chương 38	51
39. Chương 39	51
40. Chương 40	52
41. Chương 41	53

42. Chương 42	53
43. Chương 43	54
44. Chương 44	56
45. Chương 45	57
46. Chương 46	59
47. Chương 47	60
48. Chương 48	61
49. Chương 49	62
50. Chương 50	63
51. Chương 51	64
52. Chương 52	64
53. Chương 53	66
54. Chương 54	67
55. Chương 55	69
56. Chương 56	70
57. Chương 57	71
58. Chương 58	73
59. Chương 59	74
60. Chương 60	75
61. Chương 61	76
62. Chương 62	78
63. Chương 63	80
64. Chương 64	82
65. Chương 65	84
66. Chương 66	85
67. Chương 67	87
68. Chương 68	88
69. Chương 69	90
70. Chương 70	92
71. Chương 71	93

Này! Đồ Lì Lợm... Có Về Với Anh Ko Thì Bảo

Giới thiệu

Vương Triệu Hy là con Nhóc không sợ trời, không sợ đất, có tố chất nữ hiệp, thích lo chuyện bao đồng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nay-do-li-lom-co-ve-voi-anh-ko-thi-bao>

1. Chương 1

Vù..... vù

Một cuộc rượt đuổi KINH HOÀNG trên đường phố giữa một con Nhok và.... Thời gian

1s

2s

3s

.... kết.... Ràmmmmmmmm

“ mình đang ở đâu ? thiên đường hay địa ngục. - -' Ở Hình như không đúng , mình làm nhiều việc xấu như vậy ko lí nào đc ở thiên đường... Mà khoan.. thiên đường mà cũng có trai đẹp sao ? ... Woa.. đẹp trai thật nhưng không bằng ông nội mình (ặc) ”

Con Nhok nhìn xung quanh ngu ngơ như con diên trồn trại rồi lẩm bẩm như người côi trên. Thân hình thì đe lên chiếc xe đạp của tên con trai đang nhìn mình như sinh vật lạ.

Mà con nhok này ko ai khác chính là Vương Triệu Hy- Một con nhok hậu đậu nhất quả đất

Tên con trai vừa gây tai nạn nhìn Hy HY lo lắng ko biết có nên đem nó vào bệnh viện ko . hần bực mình khi Hy Hy cứ nhìn xung quanh ngẩn nga ngẩn ngơ như con bệnh hỏi nó :

__ Đây . nhok con ko sao đó chứ bên kia có bệnh viện kia có cần đem qua ko ?

__ hơ.. hơ.. Tôi ko sao. Woa .. thiên đường cũng có bệnh viện sao ? Anh là thiên thần hả? sao xấu quá vậy ?

__ Cái gì ??? – Tên con trai nổi khùng bởi những lời lẽ ko đâu vào đâu của cô nhok __ ngồi dậy đi con tâm thần kia. Ngồi lên con xe của tôi ko chịu đứng dậy là SAO ??? tôi sắp trễ học rồi. đứng lên nhanh lên

__ .. trễ học.. ư.. hả.... aaaaaa tôi sắp trễ học rồi – Nói rồi Hy Hy đứng phắt dậy chạy đi để lại một làn khói hết sức điêu luyện làm tên con trai đứng ngẩn tò te

__ Hy Hy Àh ! em ko có nào àh. Cô đã dặn bao nhiêu lần là ko được đi học muộn mà sao em ko chịu nghe vậy HẢ? có biết cô xấu hổ như thế nào trước mặt các giáo viên khi có một học sinh như em ko hả ? – Bà cô hét toáng. Mắt trợn ngược đầy tức giận mắng Hy Hy làm cả bọn trong lớp dựng tóc gáy

__ Dạ... em xin lỗi cô... hix.. em sẽ tìm cách khắc phục sớm ăh – Hy Hy cắn răng rửa thẳm 2 ông anh chết tiệt ko chịu gọi mình dậy làm mình bị muộn học lại còn được dạy một khóa ‘tụng kinh’ miễn phí của Bà La Sát nữa chứ. Rõ diên. Mà tức nhất là gặp phải tên diên tông phải mình. Ko xin lỗi một tiếng mà còn đòi vác mình vào bệnh viện tâm thần nữa chứ HỦ

__ Khắc với chả phục.. đứng ngoài hết tiết cho tôi . Grừừừừ

__Dạ.... “ hờ hờ. trễ đâu ko trễ . trễ ngay 2 tiết văn của Bà La Sát. Đứng thế này hai tiết thì rã chân con mẹ nó rồi còn đâu. Hức ” – Hy Hy lẩm bẩm vae mặt cực kì đau khổ

12h30 trưa.....

Hy Hy vác cái thân mềm như cọng bún về nhà....

__Nương nương đã về. mời Nương nương dùng nước- Triệu Kỳ nhanh nhẩu nhanh ra tận cổng nịnh nọt Hy Hy

__Trái cây đây ! Nương nương ăn cho hạ hỏa đi- Triệu Vỹ nhe răng mặt tái như đất nhái nhìn Hy Hy toát mồ hôi hột

Hy Hy hồng hỏ mặt đỏ như Trương Phi xách lỗ tai hai ông anh ‘Quý hóa’ lê đe :

_lão Vỹ, Lão Kỳ . có biết đã phạm tội gì ko ?

_ A.. em gái.. anh biết, anh biết- Triệu Vỹ run run trước cô em gái nhỏ bé mà hần ‘ cứng như trứng, hững như hoa’ . tôn sùng còn hơn mẫu thân mình, lẩm liếm nói

_Biết gì ? NÓI ! – Hy Hy liếc con mắt cú vọ sang Triệu Kỳ

_Ko thức em gái dạy đi học. vì phạm Gia Quy khi đang thi hành công vụ-Triệu Kỳ tái mặt

_Rủ nhau uống rượu lúc đêm hôm, làm em gái ko ngủ được, lại còn say xỉn khi ko có ba mẹ ở nhà. Quên mất lời dặn dò của Đại Vương và Mẫu Thân trước khi đi là mỗi sáng phải thức em gái dạy đi học.. hix hix – Triệu Vỹ tiếp lời cắn môi lấp bắp mặt thối dần như đít bò

_Vương Triệu Vỹ ! anh phải nấu ăn 1 tuần để lấy công chuộc tội. Hừ.. còn Vương Triệu Kỳ ! Anh dọn nhà một tuần cho em. Hai người ko làm thì đừng có trách bỗn cô nương !!!- Hy Hy lừ mắt nhìn hai ông anh ‘đầu đội trời chân đạp ..kít..’ đang co rúm trước mặt mình

_Hix... bọn anh biết rồi. chỉ mong em đừng báo với ba mẹ thôi – cả 2 đồng thanh mặt méo xệch như bánh bao thiêu

_Hừ.. cho hai người lui... lén phén phạm tội nữa thì đừng trách em tại sao ác. Em méc ba mẹ cho coi – Hy Hy chun mũi, bậm môi nhắc nhở (khổ ! cô em này chỉ có chiêu méc ba mẹ là giỏi)

15 năm trước

.....

Đứa bé gái nằm trong nôi. Mắt tròn xoa miệng chúm chím mút mút ngón tay nhìn cậu bé 3 tuổi mắt tròn xoe ko kém

_Mẹ ơi ! Sao em gái lại thích ăn tay rồi nhìn con cười vậy mẹ - cậu bé thắc mắc nhìn mẹ hỏi

_Vỹ Vỹ ngoan, em gái vui khi thấy on đấy

_Thế hả mẹ ? Thế con phải làm gì với em gái

_Con phải bảo vệ em gái con, thế con có muốn làm anh trai không ? Vỹ Vỹ

_Muốn ẹhhehehe – Vỹ Vỹ mắt long lanh nhìn mẹ

_ Thế con phải bảo vệ, yo thương em. Khi ko có ba mẹ ở nhà con phải chăm sóc em. Con hiểu ko Vỹ Vỹ. con phải yo thương và chơi với em, làm cho em cười giống như lúc con chơi với Kỳ Kỳ ấy

_ Dạ vâng thưa mẹ

.....

Từ khi cha sanh mẹ để đến giờ, từ khi biết em gái lad cái gì. Triệu Vỹ tự thề với lòng mình sẽ bảo vệ em gái ko để em gái bị một tổn thương nào

Lúc Hy Hy được 12 tuổi. Triệu vỹ đã dẫn con bé đi tập võ. Tự nói với lòng mình hể ai đụng đến con bé chính là đụng đến mình. Hai anh em họ Vương luôn thay phiên nhau bảo vệ cô em gái bé bỏng mới ngày nào nằm trong nôi mà bây giờ đã lớn bước vào tuổi 16 đầy mộng mơ – Vương Triệu Hy chính là nữ thần trong tim hai anh em. Để bây giờ đây ‘đau quặn tim , thắt quặn ruột’ khi bị con bé đứng lên đầu phách lối. hai anh em họ đã rất hối hận vì đã đưa Hy Hy đi tập võ để hàng ngày Hy Hy đem hai Lão anh ra làm bao tạ mỗi khi buồn bực

2. Chương 2

Aaaaaa ! Chiếc xe đạp khốn nạn, hôm qua làm tao phải chạy bộ đến trường hôm nay lại đình công ko lí do là saooo . Tao đi học về tao xử đẹp mày cho coi - Hy Hy bực mình đá đá đá chiếc xe đạp cà tàng

Hôm nay rút kinh nghiệm. Hy hy dậy sớm hơn cả tiếng. May mà dậy sớm chứ dậy trễ mà chửi om xòm thế này có mà chếp phạt dài dài

Đang xăm xoi từng góc ngách của chiếc xe thân iu thì nó phát hiện một chiếc bông tai mắc vào xênh xe -'

“ Cái giềè đây ! Bông tai àh. Cái này quen quen. .. Khoan đã ...Hình như là của Lão.....” - Hy Hy dán mắt vào chiếc bông tai hình mặt trăng suy nghĩ

_ Triệu Kỳ, anh ra đây ngay cho emmm- Hy Hy hét toáng vào trong nhà

Triệu Kỳ lết đệt chạy ra hai chân cứ lú quúu lại vào nhau “ coi bộ ko xong rồi” - Triệu Kỳ lảo bảo trong miệng

_ Gì vậy em gái ?? Sáng sớm mà hét như vậy coi chừng bị đau họng đấy ! Hay là anh vào nhà lấy cốc nước cho Hy Hy nhé ! - Triệu Kỳ lon ton chạy nhanh vào nhà tránh nạn

_ ĐỨNG LẠI ĐÓ -Hy hy trừng mắt

_ Sao ế ??? - Triệu Kỳ lắp bắp

_ Bông tai của anh đâu?

_ Bông tai àh ! Hihi, thì nằm ở trên tai chứ đâu - Triệu Kỳ như người đuối vớ được cọc cười như điên dại

_ Đâu ?? Sao em ko thấy - Hy Hy dò xét

_ Đây.... Ủa... Đâu mất tiêu rồi, chắc là rơi quanh đây thôi, để anh đi kiếm cái đã - Triệu Kỳ rờ vào vành tai trống không lúng túng

_ Phải cái này không “ anh êuu “ , nó nằm trong xênh xe của em đấy, CÓ PHẢI ANH LẤY XE CỦA EM ĐI CHƠI RỒI LÀM HƯ ĐỨNG KO TRIỆU....KỲYỖỖỖỖ - Hy Hy gầm gừ từng tiếng nhìn Ttiệu Kỳ mặt mày tái xanh(chắc, cô em này thật là ... Câu trước nói nhỏ nhẹ câu sau thì răn đe như sắp giết người. kiểu này thì chắc Triệu Kỳ sắp “ Trúng số độc đắc” đây rồi.. Tội nghiệp)

_ Là..m...làm... g.ìcó - Triệu Kỳ lắp bắp, mặt tái như mông nhái. Chạy vọt đi như thể anh mà đứng đó thêm một tí thì sẽ bị róc xương bởi cô em gái “ Dễ thương ” như chơi

_ Lão Kỳ anh đứng lại đó cho emmmmm . Anh mà ko đứng lại thì đừng trách tại sao mông “xăm bông xăm hoa” nhééé - Hy Hy hét toáng đuổi theo Triệu Kỳ đến tận đầu ngõ

_ Đứng lại thì mông cũng bị xăm bông xăm hoa. Có thằng đao mới đứng lại cho em tóm ấy.. Lêu.. Lêu.. học ...học- Triệu Kỳ vừa chạy vừa nói với lại Hy Hy đang cố gắng đuổi kịp ông anh quý hóa

_ Em không cần biết.... Hhọc..học... Anh đứng lại ngay cho emmmmm- Hy Hy vừa chạy vừa thở .. Và dĩ nhiên với điểm số thể dục lết đệt như Hy Hy thì việc đuổi theo ông anh “ quý hóa” là điều không thể (không đau vì quá đau -_-)

..._ Mẹ ơi ! Hai anh chị đó đang làm gì vậy mẹ. Họ đang chơi đuổi bắt hả mẹ. Mẹ ơi, con cũng muốn chơi nữa đó

..._ Hai người đó bị điên đó coi, chúng ta đi nhanh thôi kéo lay bệnh con àh

....

....Xì xăm....

.....

.... Xì xăm.....

.....

Tất cả mọi người đều đổ dồn ánh mắt vào mặt đôi “ Nam thanh, Nữ tú” mà đầu óc thì chập choạng đang rớt nhau chạy bán sống bán chết ngoài đường phố mà bàn tán

_ Hai người mới đúng là diên đố. Ax.. Đúng thật là .. - Hy Hy quay đầu nói với theo 2 mẹ con lúc này

.... Và rồi chuyện gì đến cũng sẽ đến.....

.... Kết..... Rằm... Âm

3. Chương 3

Hy Hy lấp bắp, vẻ mặt ngốc nghếch nhìn tên trước mặt ú ớ ko nên lời:

_ Tôi... tôi..anh..anh

_ Tôi ,anh gì ở đây, đền đi - tên con trai ngoác mồm lớn giọng nói

... Bống....

_ Thiếu gia! Trẻ học rồi đó ạh. Người cứ để xe đạp đó đi. Hôm nay ngày đầu học ở trường mới, thiếu gia đi muộn thì ông chủ ko hài lòng đâu ạh - một tên cận vệ của tên con trai ko biết ở đâu chui ra hét lớn

_ Được rồi! Chúng ta đi thôi- hần ta nói nhỏ nhẹ rồi theo tên kia vào chiếc BMW chạy mất vút

_ Quái lạ ! Giàu thế kia mà cũng kibo một chiếc xe đạp với mình. Hừ, đúng là tên diên- Hy Hy lẩm bẩm

Nó vừa đi vừa nghĩ về tên con trai hồi nãy mà thấy xấu hổ bội phần, nếu mà còn gặp lại tên đó có mà chui lỗ sống mất nhục wớ chời ơi

“ Mà lão Kỳ đó đâu rồi ha. Hừ. Hừ cũng tại ảnh mà mình ra thân thè như thế này đây, đi học về sẽ ko tha cho lão đâu, bây giờ thì phải đến trường thôi, sắp trễ rồi”- Hy Hy vừa đi vừa nghĩ ngợi

Tại Lớp 11A2...

_ Đại tỉ đến rồi, may quá, hôm nay đại tỉ ko đi học trễ - Mái Ngổ hô hoán cho cả lớp như đây là một tin động trời

_ Woa, nường nường giá đáo- đám nhí nhố trong lớp nhìn Hy Hy với con mắt hâm mộ

** Cái bạn biết vì sao ko. Đối 11A2, Vương Triệu Hy chính là một nữ thần. Hễ ai đụng vào bất cứ thành viên nào trong lớp thì chính là đụng vào Triệu Hy, Triệu Hy chính là thánh sống của 11A2. Các thành viên 11A2 đc Hy Hy bao bọc như gà mẹ ấp con. Từ đứa đầu to mồm lớn đến đứa óc nhỏ bé hòng đều phải tôn Hy Hy là Sư phụ**

_ Sư tỉ, hôm qua chép phạt có mỗi tay lấm ko ? - Đầu To chạy đến nhìn Hy Hy đau lòng

_ Nghĩ sao ko đau, này thì ko đau- Nói mỗi từ Hy Hy lại kí tên Đầu To một cái- Chú đúng là nói chuyện dư hơi thừa sức

_ Hix, sư tỉ tha cho, tại hôm qua đệ đệ mới làm móng xong nên ko thể chép phạt giúp tỉ đc - tên Đầu To méo miệng lấp bắp

_ Hừ! Tha cho lần này đây. Lui đi - Hy Hy bắt lực với đám “quỷ xù” trong lớp

_ Đại tỉ ơi ko xong rồi !- Mái Ngổ vừa nghe điện thoại xong tức tốc chạy đến chỗ Hy Hy

_ Có chuyện gì đây? - Hy Hy thắc mắc

__ Thằng khốn lớp 11A6 vừa “đá” Mi Ngốc, còn tát Mi Ngốc, bảo Mi Ngốc là đồ ngu si xuất thân từ cái lớp...lớp.- nói đến đây, Mái Ngố lấp bắp nhìn sắc mặt của Hy Hy tí tỉ

__ Lớp gì, nói nhanh- Hy Hy trừng mắt nghĩ đến cảnh Mi Ngốc bị tát

__ Lớp... ngu đàn 11A2- Mái Ngố nhắm mắt nói đại

__ Mái Ngố, Đầu To, Thắng Mập, Tài Anh, Duy khùng, Bích Chi đi qua 11A6 với tỉ tỉ mau, xem chúng nó còn mạnh mẽ đến đâu. Từ Ân đi tìm Mi Ngốc rồi dẫn nó qua 11A6 nhanh- Nó trừng mắt nói với từng đứa, rồi nhanh chóng kéo “băng” sang 11A6

.....

.....

__ Mái Ngố, thằng khốn đó tên gì ?? - Hy Hy dò xét nhìn một lượt lớp 11A6 rồi quay qua hỏi Mái Ngố

__ Là Vương Hạo Nguyên, tí tỉ nên cẩn thận, nghe nói thằng chã là đầu gấu đó- Mái Ngố ghé tai Hy Hy nói nhỏ

__ Quả hay cho tên tự xưng mình là “đầu chó mặt nhơn”. Hắn ta dám cùng họ với Vương Triệu Hy ta đây àh. Thật là ô nhục thanh danh của những tổ tiên mang họ Vương mà. - Hy Hy tức tối

Bích Chi nuốt nước bọt ..ực.. ực nhìn Hy Hy khiếp đảm. Bình thường thì vui vẻ, dễ thương chứ mỗi khi nổi khùng thì ông trời cũng phải nhường mấy bước>> Hy Hy quả là lợi hại

__ Tỉ tỉ, muội đem Mi Ngốc đến rồi đây- Từ Ân tức tốc chạy đến kéo theo Mi Ngốc đang thút thít khóc ở sau

__ Mi Ngốc, đừng khóc nữa, tỉ tỉ sẽ thay em báo thù. Hắn tát em một cái , rồi hắn sẽ bị tát lại 10 cái, nín nhé- Hy Hy quay sang dỗ dành Mi Ngốc

Mấy tên trong lớp 11A6 thấy bọn Hy Hy kéo qua lớp mình thì khiếp đảm ngồi co ro, vì tất cả đều đã ợc nghe danh 11A2 hotboy , hotgirl ko thiếu mà Hồ Báo thì trùm khối. Một bọn lớp khác cũng hóng qua xem ké lớp 11A2 “xử án” lớp 11A6

Hy Hy đưa con mắt cú vọ dò xét nhìn quanh lớp quát :

__ Vương Hạo Nguyên là thằng đầu trâu mặt ngựa nào

__ Là tôi.. Có chuyện gì àh ?- Một tên từ trong đám đông đi đến

__ OMG ! Anh ấy đẹp trai quá

....

__ Nghe nói vừa chuyển về cách đây một tuần mà đã đi gây hấn với 11A2 thì ko xong rồi....

....

__ không biết ăn gì mà đi đắc tội với lớp đó chi ko biết

....

__ Hình như anh ấy là quý tử của tập đoàn C.I.B đó, anh ta rất hung dữ và đầu gấu nhé, xem 11A2 sẽ xử sự ra sao đây. Haizz

.....

...

Tiếng bàn tán của mọi người xung quanh về chàng trai vừa lên tiếng

Hy Hy nhếch miệng quay lưng mặt đối mặt với tên tự xưng là Đầu Gấu :

__ Cho hỏi chú đây có hiềm khích gì với lớp chúng tôi đây- Hy Hy nhếch môi “ giả vờ” niềm nở

__ 11A2 àh, đúng là một lớp toàn bọn ruồi muỗi - hắn ta nhếch miệng

__hãy da. Chú nói chuyện mà như đâm vào lỗ tai chụy ấy. Chú con nhà gia giáo thì bố lão nó vừa thôi. Hay là chú đây muốn nổi tiếng quá nên làm sung. Định lấy 11A2 của chúng tôi ra làm bàn đạp để chú dc thăng quan lên một chức ‘khốn nạn’ mới àh. Ha ha. Tôi đây sẵn lòng lắm lắm- Hy Hy cười nhăn nhó, liếc nhìn tên xấu số trước mặt mà nói móc

Tên kia méo mặt, rồi nở nụ cười nửa môi đầy quỷ quyệt :

__ Cô em đây nói chuyện thật là ấn tượng. Anh thích em rồi đấy. Có phải mục đích em qua đây là để gây ấn tượng rồi muốn làm quen với anh ko? Đừng thấy anh đẹp trai mà dễ lừa nhá. Anh biết tổng hết rồi- Hấn ta đắc chí nghênh mặt tự sướng

Hy Hy chính thức sắc nước miếng, nó cười như muốn rụng rời cả hàm răng :

__ haha, hihi, hôhồ , Mái...Ngổ... Hahah. Lấy cho tĩ cái mũ bảo hiểm nhanh lên haha- Hy Hy vừa nói vừa cười sảng sặc

__ Để làm gì vậy tĩ ? - Mái Ngổ ngây ngô hỏi thì bị Hy Hy kí một cái ngay đầu

__ Ngốc quá, để bảo vệ tính mạng chứ làm gì. Lỡ tên kia ‘nổ’ mà trường sập thì có cái mà bảo vệ đầu óc chứ - HyHy nín cười gương mặt nghiêm nghị lúc này trở lại

Mọi ng vừa nghe xong câu giải thích của HyHy thì cười sặc sụa làm tên kia ngượng chín mặt lấp bắp nói ko nên lời. Từ khi cha sanh mẹ đẻ đến giờ Hạo Nguyên chưa bao giờ bị ai sỉ nhục đến thế

__ Cô...cô.. - Hạo Nguyên cà lăm giậm sõi gan sõi ruột

__ Cô gì ở đây. Nói cho chú biết nhé. Đẹp trai là do trời ban, cái đó tôi ko bàn cãi. Tôi cũng biết là chú đẹp... Nhưng mà chú ơi, đẹp trai mà chảnh chó thì cũng bỏ xó hà ! Sao đây. Có muốn xin lỗi Mi Ngốc ko, hay là muốn “ Úp sọt hội đồng đây”. Đừng tưởng là con trai của tập đoàn gì đó thì tôi sẽ nhường nhé. Nói cho biết, giờ có con trai của tổng thống tôi cũng ko ngán đâu. Hãy làm một người đàn ông đi, đừng dựa vào bố mẹ quá thể như thế- Hy Hy nhón mày nhìn Hạo Nguyên thách thức- Mi Ngốc, lại đây tĩ tĩ bảo

Mi Ngốc rụt rè từ trong đám đông đi đến đứng cạnh HyHy

__ Sao đây?? Có muốn xin lỗi cô bé xinh đẹp này ko

__ X.in..... lỗ..i - Hấn ta ngập ngừng như gà mắc tóc >> tự trọng của một tên con trai đã bị vứt đi. Lần đầu tiên Vương Hạo Nguyên phải nói xin lỗi người khác

__ Tốt! Thế này là khá lắm rồi đấy, lấy tai tát vào má 10 cái đi - nó hồ hởi

__ Giề?? Tôi đã nói xin lỗi rồi còn muốn gì nữa - hấn trợn ngược mắt hung dữ

__ Tĩ Tĩ àh. Mi Ngốc ko sao nữa rồi, ko cần nữa đâu, chúng ta về lớp thôi

__ Thôi dc. Nể mặt Mi Ngốc đây, chúng ta về lớp vậy. Đừng quên chúng tôi nhé Vương Hạo Nguyên- Hy Hy nói rồi giơ 2 ngón tay chào tạm biệt- GIẢI TẤN NÀO, 11A2 về lớp nàoooo..

Mọi người xung quanh cũng bắt đầu tản ra quay về lớp của mình

....

__11A2 đúng là vô địch mà, đầu tàu của 11A2 thật là tẹt vời

....

.....

__ Ôi! Nhìn mặt anh ấy dần thối ra luôn kia

.....

Mọi ng xì xầm bàn tán đầu để ý đến một người hai bàn tay nắm chặt, mặt mày chau lại nhăn nhó

“ cô ta dc lắm. Hãy đợi xem tôi sẽ làm gì cô. Grừừừ. Vương Hạo Nguyên tôi sẽ ko bao giờ tha cho cô đâu ”

Đằng xa , một chàng trai với vẻ mặt thiên thần đang cười nắc nẻ “ haha, Vương Hạo Nguyên, cậu ta thật buồn cười. Đường là công tử tập đoàn C.I.B mà lại thua một con nhok, haha. Cô ta đúng là ko tồi. Mặt ngơ ngẩn ngẩn thế mà lại hay” -

4. Chương 4

— Tại lớp 11A2—

_ Woa. Hâm mộ tí tí quá đi, nhìn cái mặt thằng đó lúc bị tí tí sỉ nhục dần thối ra nhìn tức cười kinh khủng hahaha- Từ Ân sắc súa khi nhớ chuyện vừa nãy

_ Hôm nay vui nổ trời. Phải mở tiệc mới đc- Mái Ngổ hớn hở chạy đến chỗ Hy Hy

_ Thôi về chỗ đi. Tí tí phải chép phạt cho xong đã, xiu bà la sát mà đến thì có mà phân thay- Hy Hy hối thúc, rồi ngồi trên bàn chép khi thế

....

_ Ehèm. Mọi người về chỗ nào- tiếng bà la sát từ ngoài cửa vọng vào

_xì xào...xì xào(tiếng cả lớp vẫn bàn tán xôn xao, ko để ý đến mọi thứ xung quanh)

_ “Ràmmm.. ” TRẬT TỰ, VỀ CHỖ NGỒI HẾT XEM NÀOOO- bà cô tức giận hét toáng lên... Nhưng ai kia vẫn cứ chép phạt lia lịa, ko để ý bà ta đã vào lớp

.....

.... (im phăng phắc)

.....

_ e hèm ..Hôm nay, lớp chúng ta có thêm thành viên mới, đây là một học ưu tú vừa chuyển đến đây , mọi người chúng ta phải hoà đồng với bạn mới

....

..... Xì xào.....

_ Đứa nào vậy ta.....?

.....

_ vào lớp này chỉ có hạng ngu lăm mới vào chứ xuất sắc cái nổi gì trời

.....

.....

_ IM LẶNG !!! Cả lớp trật tự . Do các lớp khác đã đủ học viên nên bạn ấy mới phải học lớp chúng ta. Và nhớ... Các em ko đc chọc phá, rủ rê bạn ấy vào con đường “ tà đạo” , phá phách của mấy em. RỒ CHƯA? - bà la sát trừng mắt là đám học trò tái mặt

_ Em kia. Vào lớp đi. Đứng ngoài đó làm gì? - bà cô hướng mắt ra cửa lớp

Ngoài cửa lớp một chàng trai với đôi mắt hồ phách tinh ranh, khuôn mặt tựa thiên thần , nở nụ cười lộ lúm đồng tiền duyên ơi là duyên. Vai đeo ba nhìn cực lãng tử

_ Cả lớp cùng chào đón bạn ‘Vũ Hái Bông’ nào

....

_ ‘ Hái Bông’ ????? CLGT @@@

....

_ Tên gì mà vô duyên dễ sợ vậy trời. Mặt đẹp mà sao tên kinh vậy

....

_ ' Hái Bông???? Thăng này là bêêê àh

....

....xì xầm.....

_ E hèm. Là Vũ Hán Phong thưa cô - hần ta méo mặt khi bị bà cô đọc sai tên

_ Hái Bông hay Hán Phong gì cũng được, em về chỗ đi , chỗ trống kế bên bạn Triệu Hy đấy - bà cô nghiêm nghị- Triệu Hy, em đang làm cái gì đấy, ngồi vào trong cho bạn Hái Bông ngồi cùng nào (lại Hái Bông, tên con người ta hay vậy mà cũng đọc sai cho được @@)

_ hahaha... Hái Bông , Hái Bông là tên khùng nào thế hhaha.... Ủa.. Cô vào lớp hồi nào thế @@- Hy Hy cười lớn rồi phát hiện mình bị hớ nặng mặt méo xệ, nhìn lên chỗ bà cô và tên HS mới mà tái mặt

“ Chết cha, bà cô vào khi nào vậy trời, chuyển này là tiêu, tiêu hết rồi hu hu... Mà tên bên cạnh bà sao mà quen quen, mình gặp ở đâu rồi ta.... Aaaa. Chết rồi chính là tên kibo hồi sáng, huhu, đời con sắp hết rồi, thế nào cũng bị tên đó đòi bồi thường chiếc xe cho coi hơ hơ” - Hy Hy suy nghĩ, mặt xệ xuống như bánh bao thiu

“ Aaa. Cô ta chính là đứa vừa tròng trệ Vương Hạo Nguyên đây mà, cô ta cũng học ở lớp này àh, cô ta tiêu rồi, mình sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời, dám gây tai nạn với thiếu gia ta rồi bỏ trốn àh ”- một nụ cười quỷ quyệt hiện trên môi của Hán Phong

_ Hán Phong , em về chỗ được rồi, còn Triệu Hy, tí nữa hết giờ học ở lại viết bản kiểm điểm vừa tội vô lễ với giáo viên, chúng ta lấy vở ra bắt đầu học- bà la sát tròng mắt hình Hy Hy

_ Tiêu rồiii. Tiêu rồi... Đời còn gì là đời đây- Hy Hy lẩm bẩm trong miệng. Khóc ko ra nước mắt

5. Chương 5

Xin chào ! Kẻ thích gây tai nạn - Hán Phong vừa nói xong 60 con người nhìn chăm chăm vào HyHy (trừ bà cô nhé, bà ta đang ghi báo trên bảng)

Hy Hy nhanh chóng bịt mồm tên Hán phong, nở một nụ cười trấn an đám tiểu quỷ trong lớp đang tròn mắt tò mò vì ko muốn bị mất mặt vì chuyện hồi sáng :

_ hê hê . Mọi người học bài đi, ko có gì ko có gì đâu - nó cười ngây ngô, đầu lắc nguầy nguậy, rồi nói nhỏ với tên Hán Phong- Câm mồm nếu muốn yên ổn, ra về muốn nói gì thì nói, anh mà còn oang oang cái miệng về cái chuyện hồi sáng thì cẩn thận vêu mồm đấy con ạh

_ Ôi... Ước.. Ôi... ỏ ay.. a (thôi đc rồi, bỏ tay ra) - Hán Phong bực mình, đường đường là một đại thiếu mà lại bị con nhỏ này bịt mồm đe dọa >”

6. Chương 6

Tiết học trôi qua trong sự im lặng đáng sợ. Hai nhân vật chủ chốt thì đang đá mắt liếc nganng liếc dọc nhau, làm cho không khí đã lạnh càng lạnh

“ Hừ tên điên Hái Bông, đồ kibo, con đại gia mà cũng chấp nhứt mình chiếc xe đạp. May mà hùi nầy ko bị lộ chuyện, nếu thôi thì mất mặt với đám đệ tử kinh khủng, đường đường là sư tử của 11A2 mà phải đi mắc nợ 1 chiếc xe đạp với tên điên này thật là nhục mà.. Òa.. Vương Triệu Kỳ. Cũng tại lão ta mà ra. Grừừừ. Về nhà lão chết với mình”- Hy Hy vừa lảm bảm, vừa liếc Hán Phong muốn cháy cả áo

....

(Hắc xìiiiiiiiiiiiiiiii. Đứa khốn nào đang rửa Triệu Kỳ nhà ta zậy nhĩ- Triệu Kỳ lảm bảm khi cứ hắc xì liên tục)

....

“ Vương Triệu Hy, cô ta làm gì mà cứ lườm mình hoài thế nhĩ , là lỗi của cô ta mà, hừ hừ, đã vậy thì Vũ Hán Phong ta cũng sẽ ko nương tay đâu, đợi đấy ”

....

.....

.... Tùng Tùng Tùng....

_ Oáp... Cuối cùng giờ giải lao cũng đến, mệt chết đi đc - Đầu To vừa ngáp vừa than thở

_ Hy Hy àh, tui thấy có gì đó ko ổn bà àh- Mái Ngổ nhanh chóng chạy đến chỗ Hy Hy nói

_ Huh? Có gì ko ổn? - HyHy đơ mặt nhìn Mái Ngổ

_ Thì bà nghĩ coi. Đường đường là một thiếu gia tập đoàn C.I.B mà lại cuối đầu chịu nhục trước chúng ta. Chắc chắn tên đó sẽ dựa vào gia thế của mình để trả thù chúng ta à xem

_ Không sao. Tui tính trước hết rồi, hần ta cùng lảm sẽ báo chuyện này với BGH trường cho xem, chưa đến nước kêu giang hồ đánh chúng ta đâu mà sợ - HyHy đồng dục

_ Ừh ha. Mà có khi nào BGH trường hạ hạnh kiểm chúng ta ko ??- Bích Chi lo lắng nhìn HyHy

_ Đừng lo, chưa đến nỗi phải như thế đâu. Mọi người quên lớp chúng ta còn Bà La Sát àh. Chắc chắn bà ta cũng sẽ bênh vực chúng ta tới bến à xem. HS của mình bị Hạ hạnh kiểm thì giáo viên chủ nhiệm ko khỏi liên can đâu.. Haha- HyHy đắc chí

_ Hoan Hô . Nương nương vạn tuế- tên Đầu To nhảy bổ đến hét lên

_ Khoan đã. Chưa xong đâu, bây giờ nhiệm vụ của chúng ta là phải làm tên kia tức điên lên, ko cần trực tiếp, chỉ cần dán tiếp là đc.... Này nhé, tuần nay các khối đều đã đi lao động quanh sân trường hết rồi, chỉ còn đám cỏ sau ở căn nhà hoang sau trường là chưa ai đụng tới, chắc chắn lão giám thị sẽ tặng miễn phí cho chúng ta một chuyến đi đêm cỏ ở đó thay vì phạt kỷ luật, nhân cơ hội đó chúng ta sẽ đi khám phá địa bàn mới ở căn nhà hoang nghe đồn là có ma, đó..keke- HyHy liếc mắt cười sảo quyết

_ Ồồồồồ. Tet với ông mặt trời - hơn chục cái miệng lớp 11A2 phụ họa. Hán Phong thì ngồi im nãy giờ nghe nó diễn thuyết, bây giờ cũng mở miệng hòa theo

_ Tôi cũng muốn tham gia

_ Anh.... >”

_ ko cho tôi tham gia thì tôi sẽ kể.... - Hán Phong nháy mắt với HyHy

_ Aaaaaa. Tham gia thì tham gia đi, sợ gì thằng bố nào- HyHy bĩu môi, tay chân múa máy loạn xạ

_ Hehe. Vậy thì tốt- Hán Phong nhếch miệng

_ Ok . Vậy lớp chúng ta nghe rõ đây. Thứ 2 tuần sau, khi lão giám thị thông báo chúng ta đc đi đêm cỏ thì ko đc ủ rũ mặt mày mà phải hét toáng lên hoan hô nghe chưa, như thế mới làm cho địch thù tức méo mặt đc kekeke- Từ Ân xướng lên, ai nấy cũng gật gù tán dương

...

.....

....

....

....

... Tùng .. Tùng .. từng

3 tiếng trống kết thúc buổi học vang lên học sinh cùng nhau ùa ra như người tù vừa đc thả, cảnh trường vô cùng náo nhiệt

...

Từ hành lang lớp 11A2, bà la sát đi từng bước, vừa đi vừa gõ gõ cây thước trong tay làm HyHy ở trong lớp nhìn ra sợ méo cả mặt

_ Triệu Hy ! Hôm nay cô có một cuộc họp GVCN, nên em ko cần ở lại, tiết SHCN tuần này chúng ta sẽ gặp lại nhau - Bà la sát chau mày nhìn HyHy nói

_ Phùù.... May quá, giờ thì yên tâm ăn ngon ngủ yên rồi- HyHy thở phào nhẹ nhõm khi bà cô đã khuất sau hành lang

_ Ăn ngon ngủ yên àh ! Tôi chưa tính sổ với cô mà - Hán Phong bất thành linh xuất hiện sau lưng HyHy làm nó hét toáng lên

_ Aaaaaa. Anh điên vừa thôi, tôi mà chết do bị đau tim thì tôi ko tha cho anh đâu- HyHy bực Minh

_ Ok. Tính nợ đi nhok con, chiếc xe đạp ngày hôm qua của tôi là hàng Nhật do ông nội tôi mua tặng, trị giá 6 triệu. Chiếc xe ngày hôm nay thì hơi chềch một xíu là do ba tôi mua cho tôi có gắn bình điện nên trị giá 10 triệu. Tổng cộng là 16 triệu, trả cho tôi mau - Hán Phong liếc mắt tỏ vẻ đắc chí

_ Tiền? 16 triệu uh??. Tôi làm gì có tiền hức. Đúng rồi , xe của anh hư là do Triệu Kỳ làm tôi ko liên quan, đi mà đòi tiền lão ta, tôi phải đi về đây -Hy Hy chối phăng rồi đổ lỗi ngay cho Triệu Kỳ (ặc, ặc nó vừa thôi --)

_ Tôi ko cần biết, người gây tai nạn trực tiếp cho tôi là cô, giờ cô tính sao, hay là cô muốn chuyện này đc lan truyền rộng rãi cho cả lớp biết haha - Hán Phong ngoác mồm cười nhạo

_ Nhưng... Nhưng.. Tôi ko có tiền hức- HyHy hai mắt rưng rưng

_ Thế thì làn osin cho tôi trả nợ đi - Hán Phong cười xảo quyệt

_ WTF ?? Anh đùa àh @@- Hy Hy sắc nước miếng

_ Ko đùa đâu osin, 16 triệu thì cô chỉ cần làm osin 2 tháng cho tôi là đc, rất dễ, cô chỉ cần làm theo những gì tôi nói và cấm cãi lời, phải cung phụng ăn nói nhỏ nhẹ với tôi haha - Hán Phong cười man rợ

_ Tại sao chứ.. Huhu đường là sự tử của đầu tàu 11A2 mà lại phải đi làm osin cho anh àh , thế thì mất mặt lắm. Làm việc khác đi đc ko Hán Phong đẹp trai - HyHy năn nỉ

_ Đùng nhiều lời. Không là không. Đùng để tôi nổi điên hừ- Hán Phong trợn mắt nhìn HyHy

_ Grừừừ. Làm thì làm tôi mà sợ anh áh, đừng có mơ- HyHy bấu môi

_ Đc thôi. giờ tôi phải về rồi, osin bảo trọng nhé, mà bao giờ đổi cách xưng hô đi, vậy giờ ko có anh với tôi nữa mà phải cậu với tớ nghe chưa- Hán Phong tự đắc nhìn HyHy

_ Hừ .anh đc lắm

_ Huh? Gì cơ??

_ Àh ko, cậu về cẩn thận nhé, tớ cũng về đây - HyHy gằm gừ từng tiếng qua kẽ răng

7. Chương 7

..._ ‘ Triệu Hyyyy, chép bài cho tôi’

..._ ‘ Triệu Hyyyyyy , xách dép cho tôi ’

..._ ‘ HyHy àhhhh, mua đồ ăn cho tôi ’

..._ ‘Vương Triệu Hyyyyyy, làm ăn cái thể thống gì đây, nhanh lên, đấm lưng cho tôi ngủ đi....’

..._ ‘ Triệu Hy.... Triệu Hy... TRIỆU HYYYYY’

...

....._ ‘ Triệu Hy tôi thích cô, làm... Bạn gái tôi đi..’

..._ ” Triệu Hy, hahahaha, cô là của tôi, là osin của tôi suốt đời hahahaha

Hahahahâha”

6:03 pm

Tích.. Tắt.. Tích tắt

Reng.....reng... Reng //

_ Aaaaaaaaaaaaaa ~, ko thể như thế đc, ko thể, KO THỂỂỂ huhu giấc mơ chết tiệt, Hán Phong tên chết bầm, huhu, anh hại tôi chưa đủ hay sao mà còn chui vào giấc mơ của tôi nữa hả ?..òà... Hức. Cũng may chỉ là mơ thôi.. Huhu gê quá - HyHy đầu tóc bù xù, mặt nhễ nhãi mồ hôi, chân tay bủn rủn khi nhớ về giấc mơ đáng sợ khi nãy

(@@@ Thì ra nãy giờ là mơ đấy các bác ăh)

... Rằm.....

_ HyHy. Có chuyện gì vậy? HyHy của anh làm sao thế ???- Triệu Vỹ vừa nghe tiếng hét của HyHy liền tức tốc chạy đến đập cửa phòng HyHy

_ Hix.. Hix.. Huhu anh Hai ơi ! Số em sắp đến rồi huhu.. Em sắp chết rồi anh Vỹ ơi.. Òa... - HyHy òa khóc nức nở

Triệu Vỹ ko hiểu chuyện gì, mặt đần thối ra nhìn HyHy như sinh vật lạ

_ Là... Sao ??? - Triệu Vỹ ngạc nhiên bởi cô em gái này ngoài biệt tài làm cho người ta chết lên chết xuống, khóc lên khóc xuống thì chưa ai có thể làm cho nó phải khóc đần thối ra như thế này

_ Hix... Em bị người ta bắt nạt.. Triệu Vỹ àh, anh nhất định phải cứu em - HyHy kể lể

_ Giềềề - _ - Em đùa với anh àh ?? Trẻ con gặp em đang nín cũng phải khóc mà, em ko bắt nạt người ta thì thôi, hà có gì ai lại ngu ngốc đi bắt nạt em

_ Hứ.. Ko bênh người ta thì thôi, còn ở đó nói móc, mà tên này cao tay ẩn lăm, huhu, đời này là chết chắc rầuuuu, sĩ diện của ta đã bị tên khốn đó chà đạp mất tông rồi - HyHy xì mặt buồn bã - Mà cái này cũng tại lão Kỳ mà ra, Anh Vỹ, anh Kỳ đâu rồi, sao tối hôm qua đến giờ em ko gặp

_ Àh.. Ờ.. Nó trốn trong phòng từ lúc đó đến giờ đấy - Triệu Vỹ lấp bắp - ‘ coi bộ thằng Kỳ đợt này ko xong rồi ’- Triệu Vỹ suy nghĩ

_ Hừ ! Anh nói với anh Kỳ, em tha cho anh rồi ! Từ bây giờ trở đi. Bây giờ thay vì đi xe đạp, thì anh Kỳ phải chở em đi học - HyHy quả quyết- Đẳng nào phóng lao thì phải theo lao thôi, mong tên khốn ‘ Hải Bông’ đó sẽ ko làm gì quá đáng như những gì hồi nãy mình mơ (ặc)

_ Vậy.. Vậy để anh lên gọi thằng Kỳ - Triệu Vỹ lấp bắp rồi vọt lẹ

...

....

Nắng sớm dịu dàng chiếu vào sân trường THPT Bá Thiên..

Giữa sân trường nhộn nhịp , một con nhok đang ì ạch đôi chân “vàng” lết về “động” 11A2

....

_ Hiu Hiu.. May quá tên khốn 'Hái Bông' chưa đến - HyHy thở dài nao ngán khi nhớ đến Hán Phong

_ Tên Khốn??? Ừh.. Cô muốn chết àhhhh Triệu Hyyyyy..- Hán Phong ‘lại’ thành linh xuất hiện sau lưng HyHy đay nghiến từng từ làm con Nhok HyHy hét toáng lên

_ Aaaaa. An..h àh ko cậu là ma àh, sao cứ thích đứng sau lưng t..ớ hoài vậy

_ Người ta nói: có tật thì mới giật mình, phải ko HyHy?? Cô biết cô vừa làm sai gì kooooo??

_ Xin lỗi ‘cậu’ , ‘tớ’ vô ý quá, cậu đứng đây mà tớ ko biết lại còn chửi bậy nữa - HyHy nở nụ cười hòa giải trước mặt đám tiểu quý làm đứa nào đứa nấy xịt máu mũi ngạc nhiên vì tí tở của chúng sao hôm nay ngoan quá

_ Đc thôi! Mau xuống cắntin mua cho tôi đồ ăn sáng - Hán Phong ra lệnh

_ Biết ngay mà.. Y như trong giấc mơ khốn kiếp đó - HyHy lẩm bầm

_ Lẩm bầm gì đấy?? - Hán Phong dò xét nhìn HyHy

_ Àhh.. Àh không tôi.. Tớ đi mua đồ đây hihi - HyHy giật thót mình, rồi chuồn lẹ

...‘ hừ , tên khốn Hán Phong, đợi đó’- HyHy bậm môi dậm chân bành bạch khi đang đợi mua đồ ở cắntin

8. Chương 8

HyHy, chép bài cho tôi

_ Ax.. Chữ gì mà xấu thế chép lại, chép lại

_ Triệu Hy Xách cặp cho tôi

_ HyHy bút tôi hết mực rồi, đưa bút của cô đây để tôi sai rồi tự mua đây khác đi

.... Người ta thường nói : “ Đời ko như mơ” ... Nhưng với trường hợp của HyHy đây thì Mơ đã thành sự thật.....Ặc -_-

....

Tùng tùng tùng

_ Òa. May quá ! Cuối cùng cũng ra về rồi, phải vọt lẹ mới đc, kéo ko tên đó lại sai khiến gì nữa thì khốn - Nói là làm , Khi vừa nghe ‘em’ trống kêu lên 3 tiếng thì HyHy đã phóng lẹ ra lớp...

... Nhưng... Vẫn chưa lẹ bằng tên Hán Phong mu mô xảo quyết

_ Tôi biết tổng ý định của cô mà, haha, chạy đâu cho thoát Vương Triệu Hy- Hán Phong nhếch miệng chặn ngay trước mặt HyHy

__ Muốn gì nữa, suốt ngày cậu sai tôi bao nhiêu việc rồi bây giờ còn muốn hành hạ gì nữa - HyHy bực mình dậm bánh bạch xuống nền xi măng

__ Bức bối gì chứ, đây mới là nhẹ thôi đấy haha - Hán Phong cười man rợ

__ Nhưng bây giờ tôi bận rồi.. Àh đúng rồi tôi phải chở ba đi spa, chở má đi tập tạ, chở bà đi tập múa, thấy chưa tôi bận nhiều việc lắm - HyHy nói một lèo mà ko suy nghĩ gì hết -__

__ Haha. Cô chém gió nó vừa thôi, đừng nói nhiều. Giờ tôi cũng phải đi về, tôi chỉ muốn dặn cô là mai phải làm đồ ăn sáng cho tôi. Thế thôi, tạm biệt haha- Nói xong Hán Phong cười khoái chí rồi đi về để lại HyHy đơ như cây cơ....

—

————- Tại biệt thự nhà Hán Phong ————

__ Ông àh ! Tôi thấy thằng Phong dạo này kì lắm, cứ ngồi một mình là nó lại tùm tùm cườii như thằng ngốc, có khi nào nó bị bệnh tự kỉ rồi ko ông- mẹ Hán Phong

__ Tôi cũng thấy vậy! Nó dạo này bớt lắm lì hơn, còn hay chào hỏi tôi, hỏi tôi dạo này khoẻ ko nữa chứ, đúng thật là sống chung một nhà mà nó còn ko biết tôi đang khoẻ hay ko khoẻ nữa, chắc tôi lên tăng song với thằng này quá- ba Hán Phong méo mặt nói về cậu con trai quý tử

— Phòng Hán Phong

__ Hừ, con nhok Triệu Hy , tôi sẽ làm cho cô chết ko toàn thay, hahaha- Hán Phong vừa nói vừa cười ngớ ngẩn

__ mà con nhok đó lúc giận lên mặt ngó ngó dễ thương ko thể chịu đc... Aaaaa.. Ko đc nghĩ đến con nhok đó nữa , nó là kẻ thù của mình mà... Là kẻ thù chứ ko phải là bạn, bình tĩnh lại đi Vũ Hán Phong mày ko đc xiêu lòng như thế đc, mày thích Đình Đình mà... - Hán Phong lẩm Bẩm

9. Chương 9

..... 6:30pm.....

...

... Tại phòng HyHy....

__ Em gái yo quý, mau dậy đi, dậy đi, hôm nay thứ 2 có tiết chào cờ đầu tuần, em ko dậy là trễ học đấy, dậy mau, dậy mau - Triệu Vỹ vừa lay vừa dùng giọng nói oanh vàng của mình mà đánh thức HyHy đang nằm ngủ mê ngủ mệt

__ Triệu Vỹ àh ! Anh có thôi đi ko ?? Có biết một tuần vừa qua em đã phải đau khổ , chịu nhục, chịu nhả như thế nào ko hả ? Cho em chợp xiu dê , lát nữa còn phải tiếp tục chiến đấu nữa.. - HyHy lẩm bẩm trong miệng ngáp ngáp ngáp dài, đau khổ nghĩ đến một tuần vừa qua đã bị tên khốn Hán Phong dày dọạ như thế nào. Cả đêm qua, tên điên đó cứ lượn lờ trong giấc mơ của HyHy làm nó hú hồn bao phen tỉnh dậy mà mồ hôi đầm đìa (đúng là ác mộng, ác mộng thật mà, hix)

__ Anh ko cần biết , em mau dậy đi. Nhỡ em đi học trễ rồi về nhà lòi anh với thằng Kỳ ra trị tội, thì em xem thử ai khổ hơn ai hả? Hix. Dậy đi mà HyHy iu quý, HyHy bé bỏng, HyHy dễ thương - Triệu Vỹ năn nỉ muốn dứt cả gân lưỡi (gớm, chị này mà bé bỏng, dễ thương cái nổi giề -__)

__ Anh tắt cái đài nịnh đi dùm em, em ko cần.... hơ... hơ - HyHy kéo dài câu rồi nhắm mắt ngủ tiếp

..... Haizzz. Vậy thì.. Nương nương thứ lỗi cho tại hạ mạo mội, cái này là chỉ muốn tốt cho nương nương thôi - Triệu Vỹ lẩm nhẩm rồi gọi Triệu Kỳ lại - Kỳ Kỳ, mang chậu nước lại đây!

_ Yes Sir, chỉ huy !- Triệu Kỳ nhanh nhẩu bê chậu nước đến trước mặt Triệu Vỹ, rồi đứng nép vào một góc chấp tay cầu nguyện

....

.....

... 1s.....

....2s,..... 3s

...

....

.... Àoooooooooooooooo..... O.o

..

.....

_ Aaaaaaaaaa //.. Có sóng thầnnnn, có sóng thần... Ủa mà nhà mình có gần biển đâu taaa - HyHy hét toáng lên rồi chợt ngớ người nhìn lại mình đang ướt như chuột lột rồi lại nhìn Triệu Vỹ, Triệu Kỳ đang mắt đỏ mắt xanh nhìn mình, trên tay cầm chậu nước - Aaaaaaaa. Triệu Vỹ , Triệu Kỳ, 2 anh đứng lại ngay cho emmmmmmm

_ Báo cáo, có địch đếnnn, chúng ta mau rút thôi ! - Triệu Vỹ hét toáng lên rồi túm áo Triệu Kỳ chạy đi mất dép

_ Grừừừ. hai người đc lắm, lát nữa đi học về là ko xong với em đâu- HyHy gầm gừ bước xuống giường

....

HyHy nảo nề mở cổng rồi đi bộ đến trường (lão Kỳ chạy mất dép rồi nên ko ai chở đi học , còn em xe đạp thì sau bao tháng ngày chịu trận trước những màn xòe đường ngoạn ngục thì đã được đưa về nơi yên nghỉ cuối cùng -__)

...

...

_ Hây, này cô em xinh đẹp, lên xe anh chở nè, sao lại đi bộ thế kia - một tên con trai chạy chiếc SH phóng vèo lên chặn đường HyHy (Thăng này ngu, chọc đâu ko chọc, chọc ngay ổ kiến lửa -__)

_ Biền đi ! Phe phởn trước mặt bà nữa bà cho ăn dép thì đừng có trách- HyHy bực mình

_ Hay lắm. Mồm miệng rất sắc bén, rất đáng làm bạn gái kế tiếp của anh đây.

_ Bạn gái?? Ha ha.. Tôi thấy anh đây cũng có giá lắm , sao ko ra sạp mà ngồi để người ta đến lựa- HyHy mỉa mai

_ Thôi nào ! Sao lại ăn nói như thế với anh chứ. Thôi đừng ngại cứ lên đây anh chở, anh ko chấp vặt mấy chuyện cón con với em đâu - tên kia vẫn cứ nói dai như đĩa

HyHy nhẫu môi, mắt ‘giả vờ’ nhìn tên con trai âu yếm :

_ Được thôi ! Vậy anh tới đây

Tên con trai ko 1 chút cảnh giác, nhanh chóng dựng con xe bên lề rồi đến trước mặt HyHy cười ngốc nghếch ... Và rồi...

_ Ui da !. Em .. - tên con trai la oai oái khi đc HyHy tặng miễn phí một cước ngay bụng

_ Haha, cho chừa, chim cút đi, hay đợi tôi thỉnh anh đi hả - HyHy đay nghiến nhìn tên trước mặt, nhưng hần ta vẫn nham nhở đứng đó

_ Hic.. Sao em thô bạo như Trần Hưng Đạo thế?

_ Sao anh nói nhiều như Thúy Kiều thế ?

_ Sao em thích cái như Từ Hải thế ?

_ Sao anh hay cùn kiểu Phan Đình Phùng thế ?

_ Sao em... Sao em

_ Sao em cái gì , không bật được nữa thì im lặng mà biến đi đi, ko thích đi thì cũng phải nhường đường tránh lỗi cho người khác đi chứ, nói mãi ko thấy phí clo àh. Sao mặt anh dày thế ?- HyHy bực tức tuôn một tràn làm tên kia ú ớ

_ Không sao ! Mặt anh chai từ lâu lắm rồi, em có nói gì cũng vậy thôi àh, giờ anh cũng phải đi rồi, tên anh là Hoàng Gia Hy, nhớ đấy nhé cô bé, anh đi đâu- hấn ta đưa tay lên làm một điệu hôn gió hết sức điệu luyện rồi vọt lên xe phóng đi mất

_ Hừ đúng là tên điên mà, mặt anh ta mà đem chà xuống đường quốc lộ 1A chắc cũng chưa hề hấn gì đâu. Hay da, mà sao tên đó dám cùng tên với mình chứ, bực mình quá đi. - HyHy vừa đi vừa lẩm bẩm đến trường (bã này làm như có mình bã tên Hy ko bằng

10. Chương 10

Giới thiệu thêm về nhân vật Hoàng Gia Hy : là một tay sát gái, dân chơi thứ thiệt, là sinh viên năm nhất của nhạc viện, hấn ta đc mệnh danh là hoàng tử nhạc viện với khuôn mặt điển trai và gia thế giàu có. Nhưng mọi chuyện đã đổi khác từ khi Gia Hy gặp HyHy của chúng ta và rồi trúng ngay tiếng sét ái tình của HyHy ngay từ lần gặp đầu. Tự thề với lòng sẽ của đồ nằng bằng bất cứ giá nào >>

Dưới con mắt chăm chú của đám học sinh đang nhìn mình. Lão giám thị cầm “bảng cáo trạng” vi phạm của từng lớp xướng lên dưới cờ

Bên cạnh đó, có một tên ngốc đang cười thầm đắc chí trước kế hoạch trả thù của mình.. Vâng đó là anh Vương Hạo Nguyên của chúng ta ^0^

_ Lớp 11A1.....

.....

_ Lớp 11A2 .. Do vi phạm kỷ luật tội đe dọa các bạn lớp 11A6, có các hành vi ko đúng đắn, gây mất trật tự, mất đoàn kết trong khối trong lớp.. Các em sẽ được phân công đi nhổ cỏ tại bãi đất sau trường để chuộc tội của mình..

..._ Hura.. Ấu zê, đi đếm cỏ muôn năm

....

..._ tẹt vời, chúng ta đc đi đếm cỏ đấy.. Hahaha

....

...._ Hoan hô, hoan hô

Tất cả thần dân lớp 11A2 đứng lên hô hoán, ăn mừng khi vừa nghe đc tin ko thể động trời hơn

Tên Hạo Nguyên méo mặt lấp ba lấp bắp, nhìn mặt ngu ko thể chịu đc. HyHy cười lớn nhìn qua chỗ tên Hạo Nguyên làm tên đó dãn mặt mốc ra

“ Hừ Vương Triệu Hy đợi đấy, tôi ko đấu đc với lớp cô, thì tôi sẽ đấu với cô, để rồi xem còn ngồi đó cười đc bao lâu grừừừ ” - Hạo Nguyên tức giận, mặt nóng bừng

11. Chương 11

cạch... Cạch..cạch

_ E hèm ,các em nhanh chóng lấy sách vở chúng ta học bài mới nào - tiếng ông thầy mở vệt dạy môn Anh oang oang khắp lớp

_ Môn Anh chết tiệt !- HyHy bặm môi, kêu khổ

_ Sao ế !! Cô ngu môn Anh thì nói đại đi, còn bày đặt chữ môn học của người ta nữa - Hán Phong chau mày , chép miệng nhìn HyHy lắc đầu

(Quả thật, môn Anh là môn HyHy nhà ta ghét nhất quả đất, nó tự nhủ sau này sẽ ko đi du lịch ở đâu xa , chứ ra nước ngoài ko biết một chút tiếng Anh nào thì nhục phải biết, nếu mà có học tiếng Anh lại thì chắc cũng phải bắt đầu từ lớp vỡ lòng quá)

_ Gì... Chứ.. Ngu cái gì mà ngu, tại tự nhiên tôi ghét nó thôi chứ bộ, cậu điên àh - HyHy lập tức phân bua cho đỡ xấu hổ

_ Thôi cả lớp trật tự nào, hôm nay có phần học tự do, cái em sẽ tự đặt các câu tiếng Anh ở thì hiện tại, kể về một việc làm hằng ngày của mình. Nào, chúng ta làm việc theo cặp đi, 2 em cùng bàn một cặp nhé, work in part bắt đầu - ông thầy ra yêu cầu

...

_ Gì chứ ? Sau tôi phải cặp với cậu - HyHy nhăn nhó

_ Đừng nhiều lời, mau đặt câu trước đi- Hán Phong đắc chí - Để tôi xem osin của tôi giỏi tiếng Anh tới đâu

_ Ummm, uhm “ Get... up... I clean.. your teeth ” - HyHy ú ớ một hồi rồi cũng nói

_ Ummmm hahahahahaha. Mỗi sáng cô đều đánh răng hộ tôi hả ??? Haha- Hán Phong cười nắc nẻ như dở hơi (HyHy đã nhầm từ ‘my’ thành từ ‘your’ -_-)

_ Hừ , cậu im đi, tôi..tôi nhầm ko đc hả - HyHy ngượng đỏ mặt- “ ax, xấu hổ quá đi”

_ Haha.. Cô xem mặt cô kia, đỏ như *** khi ấy... Haha - Hán Phong vẫn ko ngừng trêu HyHy làm nó, mặt đỏ lại càng đỏ hơn nhưng chẳng thể làm gì đc, nên đành nuốt cục tức lại vào

_ Hán.. Phong nếu tôi ko nợ anh chiếc xe đạp thì này giờ anh đã vào bệnh viện lâu rồi đấy, đồ đểu - HyHy day nghiêng từng từ, tất nhiên âm lượng chỉ mình nó nghe thấy

...

.....

HyHy mặt ỉu xiu như bánh bao nhúng nước, đi sau lưng Hán Phong xách cặp cho hần về, ở sau lưng còn có đám tiểu quỷ đang xôn xao tám chuyện

Bỗng từ xa, tên Gia Huy đã dựng con SH bên cạnh cổng trường, đang đảo dác nhìn xung quanh kiếm ai đó mà ai cũng biết là ai (tìm má Hy chứ ai)

Nhìn thấy bản mặt của tên Gia Hy cổng đc gái bu như kiến bu đường. Bất chợt hần ta nhìn thấy HyHy , liền tách đám con gái đang cố làm quen mình tiến lại chỗ HyHy

HyHy bỗng nảy ra ý định muốn chọc phá, liền ‘triệu tập’ đám tiểu quỷ nhí nhố sau lưng lại thì thầm :

_ Hêy ! Mọi người có thấy thằng chã kia ko? - vừa nói, HyHy liền hướng tay về phía tên Gia Huy đang hí hửng đi tới

_Ồ ! Anh ấy đẹp trai quá, tí tí quen anh ấy hả ?? - Máí Ngổ mắt nở hình trái tim nhìn HyHy hỏi

_ Ko có quen biết gì sất, nhưng mà có muốn chọc phá anh ta một chút ko ?- HyHy liếc ánh mắt sảo quyệt nhìn từng đứa một, chúng lập tức gật đầu ngay

_ Tốt ! Thế này nhé ! tí đếm đến 3 mọi người cùng la to “ ôi HyHy àh, cậu thật là dễ thương quá đi, chúng tớ hâm mộ cậu rồi” chỉ vậy thôi , hê hê - HyHy nở nụ cười nửa miệng mu mô đám cả đám sợ run (mỗi khi ẻm cười như thế này thì chắc chắn sắp có chuyện xảy ra)

_ Ax.. Như thế là sao - Thắng Mập đôi mắt ngây thơ

_ Ko cần biết, nhiều lời quá, hần tới gần rồi, chuẩn bị, 1....2.....3 - HyHy hô to

_ Ôi HyHy àh ! Cậu thật là dễ thương quá đi, chúng tớ hâm mộ cậu rồiiiiiiii - Cả đám hét to đồng thanh

Tên Gia Hy vừa nghe xong tưởng đâu khen mình, chạy lại chỗ HyHy cười hớn hở :

_ Các bạn khen tôi hả? Cảm ơn nhiều ngenh, lại gặp lại em rồi, bạn em thật dễ thương - Gia Hy cười ngốc nghếch nhìn HyHy

HyHy giả vờ ngây ngô nhìn Gia Hy hỏi :

_ Ủa có ai khen anh đâu mà cảm ơn.. mà Xin lỗi ,tôi có quen anh hả ??- HyHy nheo mắt nhìn từ đầu đến chân Gia Hy lắc đầu ra vẻ đáng tiếc - Tội nghiệp, đẹp trai mà bị khùng ...

_ Ồi.. Đúng rồi đó, đẹp trai mà bị khùng kìa, zìà kêu má mua thuốc cho uống đi, tụi này có ai khen anh đâu - tiếng đám tiểu quỷ phụ họa làm Gia Hy méo mặt ko hiểu gì sất, cứ ập a ập ứng :

_ L...à ...sa....o ??? o.O - Gia Hy dần thối mặt ra - Thế hồi nãy các bạn kh...en ai, anh là Hy đây mà

_ Khục..khục... Ahahahahaha.- Cả đám tiểu quỷ ré lên cười chảy cả nước mắt, tên Hán Phong nãy giờ ko hiểu chuyện giờ cũng cười nắc nẻ như tên dở hơi

_ Hahaha. Xin lỗi anh, nãy giờ chúng tôi đang khen sự tí của chúng tôi mà - Từ Ân sau một hồi cười ko ngớt giờ mới ôn tồn giải thích cho tên Gia Hy mặt đang dần thối kia hiểu

_ Sư.... sư tí của mấy người là ai ?? - Gia Hy ngượng chín cả mặt, lắp bắp hỏi

_ Là tôi - HyHy bước ra từ đám nhí nhỏ - Sao ? Đám bạn tôi khen tôi mà anh cũng muốn chạy tới chọc phần àh... Haha- HyHy cười man rợ trước khuôn mặt ngây ngốc của Gia Hy

_ Em.. Sao em.. Sao em..... Cuối cùng là sao - Gia Hy hỏi một cách ngu ngốc nhìn HyHy mà ko hiểu đéch gì hết

_ Tôi là Vương Triệu Hy, sao?? Anh tưởng chắc mình anh tên Hy thôi àh. Ồiiiiii , đã hiểu chưa cưng ? - HyHy lắc đầu tỏ vẻ cảm thông

_ Vậy HyHy, là em àh, hix, ra là vậy, em dám trêu anh àh - Gia Hy nhúu mày nhăn nhó

_ Haha. Xui thì chịu, tự nhiên đổ lỗi cho tôi là sao ?? - HyHy bĩu môi, phải mông bỏ đi

_ Này ! Tên osin kia, cô định mang cặp của tôi đi luôn àh, trả tôi, trả tôi mau- Hán Phong giật mình chạy theo HyHy đòi cặp, vừa chạy vừa la í ới

12. Chương 12

Hóa ra em tên là Triệu Hy, nhok con em thông minh lắm, nhưng mà chỉ lần này thôi nhé ! Lần sau thì tới lượt anh - Gia Hy lăm lăm , môi vẽ lên một đường cong dịu dàng nhìn HyHy đã khuất bóng

_ Way ! Đứng đây làm gì mau đi zê đi. Sư tử của chúng tôi hồng có thích anh đâu.. Lêu.. Lêu - Bích Chi le lưỡi trêu chọc Gia Hy

~~~~~

~~

_ NÀYYYYYYYYYYYYY ! Vương Triệu Hy, khi tôi còn ăn nói đằng hoàng mau đứng lại cho tôiiiiiii - Hán Phong hét toáng lên rượt theo HyHy, nhưng cô nàng hình như ko nghe thấy

_ Quái lạ, sao mình cứ tiếng con kiki nhà ai sửa đầu đây vậy trời, đúng là... Ko biết ai trông cún mà ko cần thận thế ko biết, thôi giờ muộn rồi vào vào võ quán nhanh kéo trễ - Nói rồi HyHy chạy một mạch vào con hẻm nhỏ để đi cho nhanh

_ Hộc....hộc . Cô ta làm cái quái gì trong đó vậy trời, tiêu rồi ĐT của mình đang nằm trong cặp, nhờ Đình Đình mà gọi thì thôi xong, huhu - Hán Phong than trời than đất, lết chân đi theo HyHy vào con hẻm nhỏ

HyHy nhảy chân sáo, vừa đi vừa hát mà đầu biết có một đôi mắt màu lục bảo đang nhìn mình, môi nhếch lên đầy cảm hận (ko phải lão Phong nhé mn)

Đi dc vài bước thì từ đâu một đám người toàn đầu chó mặt nhọn khoảng 20 tên, chặn đường HyHy, khuôn mặt tên nào ,tên nấy bặm trợn dữ tợn, nhìn HyHy "khát mát"

_ Cho hỏi cô em đây là Vương Triệu Hy- Tên đầu đàn mặt mày hung dữ trợn mắt hỏi HyHy

HyHy vẫn thản nhiên, mặt mày ko biểu lộ một í cảm xúc sợ hãi nào , nhếch môi nói :

_ Cho hỏi mấy người là ai, sao nhìn trông quen quen thế nhỉ ?

_ Chúng tao là ai, mày ko cần biết - tên đệ tử mặt bặm trợn nói lại

_ Nhưng làm sao đây, tôi lỡ biết mấy người rồi - HyHy ngây ngô nói

_ Mày biết ??? Thế nói xem, chúng tao là ai

_ uhm... Để xem nào, hình như tôi thấy mấy người hay lăn vãn trước mấy cái cổng chợ, phải ko ? - HyHy mỉm cười nhìn từng tên nói

_ Nói thế là sao ?? Bọn tao ko hiểu

_ Thì mấy người là bọn ăn xin ở trước mấy cái cổng chợ đó, đúng ko, đúng ko ??? Haha. Nhìn lại mấy người xem , rất giống đấy.. Haha - HyHy cười lớn trước mấy tên ngu ngốc đang nhìn mình chằm chằm như muốn 'ăn tươi nuốt sống'

_ Áh.. Con này mày ranh, xông lên đánh nó đi tụi bây - Tên đầu đàn phẩy tay một cái, cả đám liền xông lên nhắm vào HyHy mà đánh

Khuôn mặt HyHy nhìn từng tên lạnh băng, môi nhếch lên một đường cong , khuôn mặt ko một chút nao núng sợ hãi (dân tập võ mà lị ^^)

HyHy dơ tay lên ột đám vào bụng tên xấu số đứng đầu, làm tên đó ngã chổng ngọng, ói cả nước xanh nước vàng. Mấy tên còn lại từng đứa bị HyHy đá vào ngực, nằm xuống bất tỉnh, mặt HyHy nhể nhại mồ hôi, khuôn mặt thì tức giận tột độ. Trước mặt HyHy còn vồn vẹn 5 tên. HyHy lao đến, tay nắm cổ áo tên đầu đàn, chân liên tục đá vào bụng tên đó, rồi ném vào 4 tên còn lại. Tên nào tên nấy mặt mày tái xanh, tức tối xách dép chạy

HyHy nhếch môi cười mỉm, khuôn mặt tựa như hoa, nhưng trong lòng thì rất tức giận không biết tên nào dám giở trò chơi đùa với mình

Đôi mắt màu lục bảo cũng khuất sau trong những bức tường dày đặc của con hẻm, hần ta tay nắm lại đầy tức tối , răng nghiến ren rét rửa 'có một con nhok mà cũng làm ko xong, Vương Triệu Hy, đợi đây"

~~~~~

__ Woa. Triệu Hy cô giỏi thật đấy, ko uống công tôi chạy theo cô muốn rụng chân vào đây. Tôi có nên sai cô đi làm osin kiêm vệ sĩ cho tôi luôn ko nhỉ - Hán Phong chạy tới vừa kịp để nhìn thấy màn giao đấu của HyHy, hân ta mặt cười tươi, vỗ tay bốp.. bốp hoan hô

__ Osin kiêm vệ sĩ cái đầu cậu, chạy theo tôi vào đây làm gì - HyHy sụ mặt nhìn tên Hán Phong đang hào hứng vỗ tay

__ Gìê??? Đáng lẽ tôi phải hỏi cô lấy cặp của tôi làm gì mới đúng chứ - Hán Phong trề môi

__ What ?? @@ , tôi cầm cặp của cậu hả ?- HyHy mắt tròn mắt dẹt nhìn Hán Phong rồi lại nhìn tay đang đeo cái cặp của ai là lạ giật mình - Ối ! Của cậu, trả này, tôi cầm nhầm- HyHy nói rồi dúi vào tay tên Hán Phong cái cặp rồi quay lưng đi thẳng, làm Hán Phong đứng ngẩn tò te rồi cũng lò dò quay lưng đi về miệng lẩm nhẩm “cô ta sao thế nhỉ”

13. Chương 13

“__ Hán Phong hả ?? Tổ Đình Đình đây, tổ sắp về nước rồi, hi, khi nào tổ về, cậu nhớ ra đón tổ với nhé.... Ummm.. Cậu rủ cả Hạo Nguyên nữa đc ko ?? ” - Đầu giây bên kia là giọng con gái thánh thót, nói đúng hơn là giọng người con gái mà Hán Phong đã chờ bấy lâu nay, nhưng khi cô nhắc đến cái tên Hạo Nguyên, mặt Hán Phong bỗng xệ xuống , trái tim thắt chặt trong lòng ngực đau buốt

Hán Phong cuộn tròn người trong chiếc chăn ấm, tay run run cầm chiếc thoại bỏ trên tai trả lời ngập ngừng :

__ Uhm. Tổ biết rồi.. Tổ...tổ sẽ bảo với Hạo Nguyên - Hán Phong thở dài, mắt dán chặt lên trần nhà,suy nghĩ ko biết cái tình cảm đơn phương này rồi sẽ đi về đâu. Cũng vì chính cái tình cảm đơn phương ngớ ngẩn này mà cậu đã mất đi một người bạn thân là Hạo Nguyên, dù biết Hạo Nguyên ko có lỗi bởi Hạo Nguyên ko thích Đình Đình nhưng ko hiểu sao, mỗi lần đối diện với Hạo Nguyên, cậu thấy ghét cậu ta ghê gớm

“__ Hán Phong ??, cậu còn giữ máy ko vậy, sao im lặng thế ”- Đình Đình sốt ruột nhìn vào màn hình ĐT , số của Hán Phong vẫn nằm chềnh ềnh trên màn hình, nhưng vẫn cứ im lặng làm cô lo lắng

__ Àh... Xin lỗi, hi... Tổ nghe đây, cậu nói đi - Hán Phong giả vờ bật cười trấn an Đình Đình

“__ Ummm... Đạo gần đây cậu có liên lạc với Hạo Nguyên ko?? Tổ liên lạc cho cậu ấy mãi mà ko đc, tổ lo lắm”- Đình Đình sốt sắng hỏi Hán Phong về Hạo Nguyên, làm Hán Phong đã rồi lại càng rối hơn, đạo này cậu đã ngừng liên lạc với Hạo Nguyên rồi nên chẳng biết trả lời sao, chả lẽ nói cậu với Hạo Nguyên ko còn là bạn àh, như thế Đình Đình hẳn sẽ buồn lắm lắm

__ Ummm , tổ có việc bận rồi, lần sau rồi nói chuyện tiếp nhé, hi, bye cậu, chúc cậu ngủ ngon - Hán Phong lập tức ngắt máy, bởi cậu sợ, cậu sợ cậu sẽ ko kìm chế nổi cảm xúc mà điên tiết lên khi người con gái mình yo cứ liên tục nhắc về người con trai khác trước mặt mình

__ Cậu ấy hôm nay sao thế nhỉ? Haizzzz - Đình Đình tắt máy bắt đầu nghĩ mông lung về thái độ kì lạ vừa nãy của Hán Phong

14. Chương 14

Tôi là Vũ Hán Phong, ummm.. Nói sao nhỉ, tôi là con độc nhất của người đứng đầu tập đoàn B.F.P.... Nói đúng hơn tôi là một đại thiếu gia, đi đâu cũng được người ta cung kính, được nuông chiều từ hồi còn nhỏ cơ

Tôi có một thằng bạn thân, cậu ấy tên Vương Hạo Nguyên như các bạn đã biết đấy.. Cậu ta rất lạnh lùng, kiêu căng. Do ba mẹ tôi và ba mẹ cậu ta là bạn thân, hiển nhiên chúng tôi cũng thân nhau từ nhỏ.

Tôi ko như nhiều công tử, thiếu gia các gia đình giàu có khác, tôi rất hoà đồng vui vẻ... Thậm chí là tôi còn ghét người ta gọi mình là thiếu gia nữa cơ . Nhưng Hạo Nguyên lại khác , cậu ta thực sự rất lạnh lùng, cả từ trong ra ngoài, cậu ta luôn xem danh dự của mình là nhất, cậu ta bảo vệ danh dự của mình như là tính mạng vậy, đó là lí do tại sao tôi đã rất ngạc nhiên khi thấy cậu ta cuối đầu

xin lỗi trước một cô nhok là Vương Triệu Hy

Mặc dù là quen thân từ nhỏ, nhưng tôi chưa bao giờ hiểu hết được cậu ta

Cho đến một ngày cô gái ấy xuất hiện.... Cô gái có mái tóc màu hạt dẻ, đôi mắt to tròn, môi chúm chím cầm cây kẹo mút đứng trước cổng nhà tôi. Tôi còn nhớ như in lúc đó tôi và Hạo Nguyên được 9 tuổi, và chúng tôi đang chơi đùa trong sân, nói chúng tôi nhưng thật ra thì chỉ có tôi chạy lòng vòng quanh sân còn cậu ta đang nhìn tôi nhíu mày luôn miệng bảo tôi ngốc

Rồi cô gái ấy xuất hiện trước mặt tôi ,đôi mắt long lanh nhìn tôi , cô có cái tên rất ngộ Ân Đình Đình. Cái tên đã ăn sâu vào trái tim tôi

Hỏi ra mới biết, thì ra cô ấy là con gái của một tập đoàn làm ăn với ba tôi. Ba mẹ Đình Đình cũng là bạn thân của ba mẹ tôi. Nên trong khi đi công tác làm ăn xa, họ nhờ ba mẹ tôi chăm sóc hộ Đình Đình

Đình Đình rất dễ thương, có đôi chút bướng bỉnh nữa... Kể từ đó trở đi, ba chúng tôi chơi thân với nhau tự bao giờ, tôi chỉ biết là tôi rất mến Đình Đình ,còn Hạo Nguyên thì chẳng buồn quan tâm về sự có mặt của Đình Đình... Nhưng rồi hình như cô ấy đã bị thu hút bởi sự lạnh lùng và bí ẩn của Hạo Nguyên. Tôi cá rằng cô ấy chưa bao giờ nhìn tôi bằng ánh mắt dịu dàng trìu mến như thế khi cô nhìn Hạo Nguyên tỉ mỉ bằng lại vết thương nhỏ ở tay cho cô

Và rồi vào năm 15 tuổi, như một điều hiển nhiên : Tôi thích Đình Đình, nói đúng hơn là tôi đã yêu cô bé ấy mất rồi, cô bé có khuôn mặt ngây ngô đáng yêu tựa như thiên thần bây giờ đã lớn xinh

... Nhưng vào cái ngày tôi quyết định sẽ nói hết tình cảm của mình cho Đình Đình biết. Thì cũng chính là ngày cô nói cho tôi biết rằng.... Cô yêu Hạo Nguyên, hơn bất cả thứ gì cô có..... Và tôi đã thất bại khi chưa kịp bắt đầu

Cái tình cảm chỉ mới kịp chớm nở, thì đã bị vùi dập tan tành... Tôi tự hỏi cái tính cách lạnh lùng kia có gì thu hút đến thế. Khiến cho Đình Đình bất chấp tất cả để chọn nó chứ ko phải chọn tôi - một chàng trai ấm áp, vui vẻ luôn ở cạnh lo lắng, chăm sóc cho cô

Tôi bắt đầu ghét tính cách lạnh lùng đó, ghét luôn cả Hạo Nguyên....

Tôi biết, Hạo Nguyên ko hề thích Đình Đình, nếu nhiều lắm cũng chỉ dừng ở mức bạn bè... Vào rồi Đình Đình cũng bị Hạo Nguyên từ chối , cô đã khóc rất nhiều, tôi đã chẳng biết làm gì ngoài an ủi cô bé ngốc nghếch đó. Tôi rất giận chính mình, giận cả Hạo Nguyên nữa. Trái tim như tôi bị ai đó thắt chặt mỗi khi nhìn thấy Đình Đình rơi nước mắt vì người con trai khác trước mặt tôi

Rồi Đình Đình bảo muốn đi du học, nhưng tôi biết Đình Đình muốn ra đi như thế là để quên Hạo Nguyên, nhưng mỗi lần cô gọi điện về nói chuyện với tôi, cô luôn miệng nhắc đến Hạo Nguyên.... Tôi biết, cô vẫn còn yêu Hạo Nguyên rất nhiều

Tôi và Hạo Nguyên cắt đứt liên hệ từ đó, có lẽ cậu ta biết điều gì làm tình bạn của chúng tôi trở nên như thế nên cứ vẫn im lặng. Cậu ta tập hút thuốc, uống rượu, quen cái cô gái ăn mặc thiếu vải trong các quán bar, cậu ta sa đọa ,lạnh lùng và tàn nhẫn hơn gấp bội, cậu có thể giết ai dám sỉ nhục danh dự của cậu, tôi chẳng biết lí do gì làm cậu ta trở nên như thế. Và hầu như Đình Đình chẳng hay biết chuyện gì xảy ra

Tôi gặp lại Hạo Nguyên trong ngôi trường mới , trường THPT Bá Thiên. Cậu ta ko thật khác, trong mắt cậu ta có gì đó rất gè sợ. Lần đầu tiên tôi thấy Hạo Nguyên cuối đầu xin lỗi một con nhok tên Vương Triệu Vy ...

Ấn tượng của tôi về cô nhok tên Vương Triệu Hy là.... Cô ta bị khủng

Ai trên đời lại, lại tông trúng người ta, rồi lại ngồi dậy lẩm bẩm gì mà thiên đường, thiên thần gì gì đấy.. Lúc đó tôi đã rất muốn cười vào cái mặt dần thối của Triệu Hy, rồi ngó ra mình là nạn nhân, định nói cô bồi thường thì Triệu Hy lại xách dép chạy vút đi... Haha... Chính xác cô ta bị tâm thần chẳng ? Lần thứ hai tôi gặp lại con nhok cũng tại ngay trên đường, và cô cũng lại tông vào tôi, tôi tự hỏi ko biết cô nàng này có ý định từ trước chẳng, tại sao cứ tông vào tôi chứ ko -phải -ai- khác ?

Lần thứ 3 tôi gặp lại cô, chính là lúc cô đầu võ mồm với Hạo Nguyên và kết quả là cô Nhok thắng một cách ngoạn mục , tôi chắc hẳn cô nàng này quả thật rất thú vị, đáng để người ta tìm hiểu đây..

Triệu Hy quả thực rất ngốc nghếch nhé.. Bề ngoài thì cứ ra vẻ ta đây, trước mặt đám đệ tử trong lớp thì luôn ra vẻ mình đây mu mô, thông minh lắm... Nhưng khi mỗi lần bị tôi bắt nạt... Trêu chọc, thậm chí là sỉ nhục bắt cô làm osin để trả nợ tiền hai chiếc xe đạp cô đã làm hỏng của tôi.. Thì mặt cô nhok lại dần thối ra, ngốc nghếch nhưng dễ thương đến chết khiếp... Và kể từ đó, tôi đã bắt đầu cảnh giác với cô nàng hổ báo, bá đạo này, sợ rằng sẽ bị thu phục bởi cô, nhưng tôi lại ko thể ngừng quan tâm Triệu Hy đc, tôi đã cảm thấy rất khó chịu khi có thằng cha nào đó cứ hằng ngày chở cô nhok ngây ngô đó đi học và rồi cười ko ngớt khi biết “ thằng cha nào đó” chính là anh trai cô nhok, dạo gần đây, ngày nào tôi cũng thấy anh chàng tên Gia Hy nào đó cứ luôn bám lấy Triệu Hy, tôi bực mình lắm, muốn nói ra cho cô nhok biết nhưng lại ngại vô cùng, rốt cuộc cảm giác khó chịu đó là cái quái gì ?? Tại sao tôi lại muốn Triệu Hy là thuộc quyền sở hữu của tôi và ko muốn ai khác đụng tới... Aaaaaaaa... Triệu Hy đáng ghét cô chết đi, sao cô cứ loảnh quơnh trong đầu tôi hoài vậy ???>”

15. Chương 15

Một tuần vừa qua ko ăn uống bất lương , thất đức gì mà HyHy ko biết gặp bao nhiêu là xui xẻo : Đi ngoài đường thì bị người ta đâm trúng rồi chạy đi mất , học bàn HyHy này nào cũng có thư rác toàn nội dung đe dọa đấm kèm theo những con vật gê rợn như gián, chuột, rắn.... Tủ đựng đồ thể dục ko hiểu sao toàn chất đầy rác, đồ thể dục và giày thể thao cũng bị ướt sũng nổi mốc meo lên hôi thối kinh khủng

HyHy giậm chân đành đạp xuống nền xi măng chun mũi bực mình kinh khủng :

__ Mịa nó lên, t bà mà bắt đc đứa nào giở trò bỉ ổi với bà một tuần qua, bà đánh cho gãy chân- HyHy lẩm bẩm. Cả bọn trong lớp im ru, sợ toát mồ hôi hột, chép miệng thương tiếc cho kẻ xấu số dám hại tí tí của chúng

__ Lẩm bẩm gì đấy ? Tại cô ăn ở thất đức quá chứ gì ?? Ko nói nhiều, đi giặt khăn lau bảng nhanh lên, bàn mình trực nhật mà ko chịu lo, cứ thích ngồi đó mà lẩm bẩm ko đâu, đúng là điên với cô mà - Hán Phong nhăn trán, trợn mắt lên

__ Biết rồi, biết rồi.. Đi thì đi, làm gì mà phải xoắn, hừ... Sáng sớm ăn giống gì mà nói nhiều thế ko biết - HyHy chun mũi, bặm môi nói nhỏ

__ Cô vừa nói gì?? Tôi nghe ko rõ - Hán Phong gầm gừ nhìn HyHy

__ Aha.. Có nói gì đâu, ý tôi là tôi phải đi giặt khăn lau bảng đây.. Bye

HyHy vừa đi vừa lẩm bẩm rửa thầm tên Hán Phong chết tiệt.... Bỗng từ lâu ba một chậu cây từ đâu rơi xuống ngay trúng chỗ HyHy đang đứng... Trong phút chốc, một bàn tay nào đó đã ôm chầm lấy HyHy, đẩy nó sang một bên rồi cả hai cùng lăn sang một góc cây gần đó

..... Choang.....

Tiếng chậu cây rơi xuống nghe chói tai vô cùng. HyHy ngỡ mình vừa thoát khỏi tử thần, mặt tái xanh, miệng ko ngớt run lên . HyHy quay sang, một gương mặt rất đỗi quen thuộc đập vào mắt nó : đôi mắt màu hổ phách tinh ranh, chiếc mũi cao thanh tú, mái tóc hung đỏ bồng bênh. Người đó ko ai khác chính là Hán Phong, cậu ta nhìn HyHy chằm chằm như sợ một một phút lơ đãng thì nó sẽ biến mất ko bằng. Trái tim HyHy đập mạnh liên hồi, mặt đỏ lừ như trái cà chua nhìn Hán Phong . Mặt Hán Phong đỏ lừ ko kém,

tim cậu cũng đập nhanh như muốn thoát ra khỏi lồng ngực khi nhìn thấy khuôn mặt thanh tú với đôi mắt to màu xanh gia trời, hàng lông mi cong vút hút hồn, môi tựa cánh đào mấp máy ko thôi. Ngay phút chốc bỗng Hán Phong có ý định muốn chiếm hữu lấy bờ môi thanh tú ấy.

HyHy bỗng giật mình vùng khỏi vòng tay của Hán Phong, đôi mắt Hán Phong nhìn HyHy tiếc nuối, HyHy vẫn chưa khỏi hoàn hồn, miệng lẩm bẩm như gà mắc tóc :

_ Tôi... Tôi.. Cảm ơn cậu

_ Àh may cho cô đấy, nếu ko phải tôi sợ bà la sát vào lớp mà cô thì đi giặt khăn chưa về, nên tôi mới ra đây kiếm đấy, nếu ko giờ chắc cô cũng như cái chậu cây đó rồi - Hán Phong lấy bình tĩnh nhìn HyHy giận dữ - Lần sau phải cẩn thận đấy, tôi vào lớp trước- Nói rồi Hán Phong chạy nhanh cố giấu khuôn mặt đỏ ửng, miệng thì lẩm bẩm chửi rủa HyHy nhưng ko lòng thì vô cùng lo lắng cho cô nàng hậu đậu này

_ Gì chứ ? Đâu phải lỗi của mình đâu chứ, Hán Phong đáng ghét, nhưng mà hồi nãy sao tôi mình đập nhanh giữ vậy trời, chẳng lẽ vì tên Hán Phong đó, sao hồi nãy nhìn mặt hắn ta đẹp vậy nhỉ... Aaaaa, ko đc nghĩ tới tên khùng đó nữa, chắc hồi nãy tim đập nhanh là do sợ quá thôi.. Triệu Hy, bình tĩnh, bình tĩnh nào - HyHy vừa đi vừa nhăn mặt lẩm bẩm khi nhớ lại viễn cảnh vừa rồi

Trên tầng 3, một bóng đen lao vút đi, khuôn mặt tức giận tột độ, hận ko hại đc con mồi, đôi mắt màu lục bảo ánh lên những tia gè rợn, khuất sau bức tường hành lang dài ngoằng ngoè

16. Chương 16

HyHy ngồi trong lớp, đầu lắc nguầy nguậy, khi nhớ lại lúc Hán Phong ôm mình mà mặt đỏ ửng

_ Cô làm gì vậy ? Hay tính tự kỉ của cô được nâng lên một tầm ới - Hán Phong mắt nhìn HyHy nhú mày với hành động ngốc nghếch của nó

_ Cậu đừng có mà xiên xỏ người khác, tôi mà có sao thì cũng do cậu mà ra... - HyHy đôi mắt mơ màng, nói mà ko kịp suy nghĩ, rồi giật mình lấp ba lấp bắp như tên ăn trộm bị bắt quả tang - Àh ko ! Ý tôi.. Ý tôi là.. Là cậu đừng có quan tâm

_ Huh ? Cô điên àh, thì tôi có nói gì đâu - Hán Phong nhún mày - Mà tối nay , cô phải đi với tôi đến một nơi

_ Đi đâu ? Tại sao tôi phải đi với cậu

_ Tôi là osin hay cô là osin mà sao cô hỏi lảm thế, osin như cô chắc tôi phải tăng thêm cho cô một tháng làm việc nữa mới đợc - Hán Phong chép miệng

_ Giề???? Đi thì đi, làm gì căng thế.. Hứ đồ độc tài.. Chảnh chó - HyHy lườm lườm- “Hừ. Đúng cùng tên khốn đó cũng lộ nguyên hình”-HyHy nghĩ ngợi

_ Cô cứ rửa tội đi, rồi cô sẽ thấy cái cảnh - Hán Phong cười thầm - Tối nay đúng 7:00 tôi sẽ đến nhà cô, cô ko đi thì thêm một tháng làm osin nữa nhé, đừng tới lúc đó mà trách tôi tại sao ko thương đồng loại nhé

_ Hừ.. Tên đê tiện, hạ lưu, bỉ ổi - HyHy lảm nhảm trong miệng tránh bị tên kia bắt quả tang

...

7:00am tại nhà HyHy

... Kính... Coong... Kính... Coong

Triệu Kỳ nghe tiếng chuông cửa liền lon ton chạy ra ngoài mở cổng

_ HyHy, cô chết trong nhà đấy àh, có biết tôi đứng ngoài này bị muỗi cắn nhiều lắm k..h..ô.....ng ? ... Áh.. Dạ em chào anh - Hán Phong rửa HyHy một lèo cứ ngỡ là cô ra mở cổng ai ngờ là Triệu Kỳ, hất lấp bấp giật cả mình

_ Cậu đây là.... - Triệu Kỳ nhìn bộ dạng của Hán Phong bây giờ : quần jean, áo pull, áo sơ mi khoát ngoài lịch sự, bên cạnh là con mô tô bóng loáng

_ Dạ em là ..bạn tr..ai của HyHy - Hán Phong ngập ngừng rồi nói luôn (thằng này thích nói bậy quá -_-)

_ Giê ?? HyHy trước giờ nó vẫn ế chổng ế chề mà, nó dữ như thế ai mà thích nó đc, cậu đùa tôi àh ?- Triệu Kỳ hai con mắt sắp lòi ra tới miệng ngạc nhiên hỏi

_ Hi...em ko có đùa ,HyHy ‘‘dễ th..ươg’’ mà- Hán Phong nói xong cũng cảm thấy muốn nôn trước ngôn từ ‘dễ thương’ dành cho HyHy

_ Ax . Thôi em vào nhà đi, để anh bảo với HyHy

.....

_ HyHy đâu rồi ? Mau ra nhận hàng kìa, eo ôi gê quá - Triệu Kỳ hét toáng lên lầu rồi bỗng nhớ lại 2 từ ‘dễ thương’ mà Hán Phong vừa phát ngôn mà thấy rợn da gà

_ Sao ế ? HyHy nó ngủ từ chiều đến giờ, chắc chưa dậy đâu, em vẫn biết trước giờ nó là heo ngủ mà.... Ế... Mà ai kia, bạn em hả Kỳ Kỳ - Triệu Vũ nói xong nhìn sang Hán Phong ngạc nhiên

_ Vậy... Em rể của chúng ta đấy - Triệu Kỳ thở thở trong tai Triệu Vũ làm cậu giật bắn

_ What ??? Có đùa ko đấy.. HyHy làm gì có đẳng cấp của được tên kia

_ Ko tin thì hỏi đi, nhưng em nói trước là ko nên hỏi thì tốt hơn nếu anh muốn nôn mửa tại đây.. Hề.. Hề - Triệu Kỳ cười ngớ ngẩn

_ Chú đây là người iu của con bé HyHy hả ?- Triệu Vũ quay sang Hán Phong hỏi

Tên Hán Phong này giờ vẫn chưa nín cười đc với phát ngôn của mấy anh em nhà này

_ Dạ..- Hán Phong mím chặt môi nói, tự thấy mình diễn cũng đạt quá

_ Àh.. Ủh... Con bé HyHy vẫn còn ngủ trên phòng ấy, em lên thức nó hộ anh - Triệu Vũ vẫn còn chưa tin vào mắt mình, chỉ lên lầu bảo Hán Phong

_ Vậy ,em xin phép - Hán Phong mỉm cười với hai anh em Triệu Vũ, Triệu Kỳ vẫn còn trơ ra như tượng rồi cất bước đi lên lầu đến bên chiếc cửa phòng được sơn trắng- đồ cách điệu , trên cách cửa có một tờ giấy stick được dán ghi chữ ‘ Hy mèo’ (hôô, đáng lẽ phải là Hy hổ báo chứ)

.....

Hán Phong mở cửa phòng HyHy ra, đập vào mắt cậu là hình ảnh HyHy say ngủ, hai tay dang rộng, mái tóc được buông xõa đen tuyền, khuôn mặt tựa thiên thần, chưa bao giờ cậu thấy một Vương Triệu Hy dịu dàng, xinh đẹp đến thế, rất khác khuôn mặt tinh ranh, ngỗ nghịch với mái tóc buộc nhổng lên thường ngày, tìm Hán Phong bỗng lổi một nhịp, rồi chợt nhớ ra mình vừa nhận một nhiệm vụ là thức cô nàng say ngủ này dậy, cậu tiến từng bước đến bên giường HyHy. Giọng Hán Phong trầm trầm nói :

_ Con heo lười, mau dậy đi

_ Ủ...ũ..Triệu Vũ, anh muốn đi dự tiệc với diêm vương àh - HyHy mê ngủ, miệng mấp máy nói mà mắt vẫn nhắm chặt

_ Cô muốn chết àh , HyHy, đc thôi, tôi cho cho toại nguyện- Hán Phong lẩm bầm trong miệng rồi lập tức nhảy lên giường, nằm cạnh HyHy

_ Triệu Vũ, anh đổi sữa tắm khi nào thế, mau bước xuống giường em mau - HyHy lẩm bầm rồi quay lưng về phía Hán Phong

Hán Phong bực mình trước độ búng của nó, liền ôm chặt eo HyHy từ đằng sau, mặt cũng đỏ lừ (ông này biết lợi dụng thời cơ gê)

HyHy mở mắt ra, cảm thấy có gì đấy ầm ầm nơi eo mình, nó nhìn xuống giật mình khi thấy một bàn tay con trai đang ôm chặt eo mình, ngỡ là Triệu Vỹ, nó hét toáng rồi xoay đầu lại rửa :

__ Triệu Vỹ.. Anh biến thái nó vừa thôi... Ừm...ummm - HyHy vừa xoay người lại thì...

Một cái ‘Kiss’ bất ngờ trên môi của 2 người, mắt HyHy mở to mà ko khỏi bàng hoàng nhìn con người trước mặt.... Hán Phong mắt mở to ko kém, hai tay thụ động vẫn còn để trên eo HyHy. Tim của Hán Phong và HyHy đập liên hồi như muốn bể ra

...1s

...2s

...3s

__ Aaaaaaaaaaaaa. Hán Phong, cậu là tên biến thái, ti tiện.... Mau thả hai tay của cậu khỏi eo tôi nhanh - HyHy hét toáng như ko thể tin vào mắt mình, Hán Phong bằng xương bằng thịt đang ở trước mặt mình, trong nhà mình, trong phòng mình và trên giường của mình...aaaa biến thái quá đi

Hán Phong vẫn chưa hết kinh ngạc, hồn của cậu vẫn còn lưu lạc phương nào ko rõ, chỉ biết hình như mình vừa được ăn một cái đập của HyHy văng xuống giường

__ HuHu... Hán Phong cậu là tên khốn, cậu dán cướp ‘firt kiss’ của tôi dành cho chồng tương lai sau này, huhu, cậu chết đi, trả cho tôi đây.. Òa - HyHy khóc nức nở, miệng meo như trẻ con bị giật mất kẹo

Hán Phong bấy giờ mới hoàn hồn , chạy tới phân bua, mà mặt vẫn chưa hết đỏ :

__ Gì chứ, tại cô ko đẩy, tôi cũng bị mất firt kiss chứ đâu phải mình cô đâu hả? Cô cũng trả cho tôi đi

__ Ai cho cậu vào phòng của tôi trước chứ, lại leo lên giường rồi.. Rồi ôm tôi nữa là sao.. Hức

__ Cô xem đồng hồ đi, bây giờ cả gần 8 giờ rồi đấy, tôi đến đây đợi cô, cô lại nằm ngủ như heo trên này, nên anh cô bảo tôi lên đánh thức cô, tôi kêu nhỏ nhẹ cô ko chịu dậy, nên tôi đành leo lên giường cô, rồi...rồi ôm cô, cô tưởng ôm cô sung sướng lắm hả..ă ?? - Nói đến đây, mặt Hán Phong đỏ lừ như nhớ ra cái kiss bất ngờ lúc này

__ Tôi...tôi... Anh.. Anh- HyHy áp úng

__ Tôi về đây! Thật là tốn thời gian với cô.. Hừ - Hán Phong lập tức chun mũi, găm gờ bỏ đi, làm HyHy mặt đơ đơ như con ngốc

17. Chương 17

Hán Phong đi rồi nhưng sao đầu HyHy cứ quay mòng mòng

“Cô tưởng ôm cô sung sướng lắm hả ”

“Cô tưởng ôm cô sung sướng lắm hả ”

“Cô tưởng ôm cô sung sướng lắm hả ”

Câu nói của Hán Phong vừa rồi cứ lặp đi lặp lại trong đầu HyHy như chiếc kim đâm vào tim đau buốt

“Cậu ta ghét mình đến vậy sao, cậu ta chỉ đùa giỡn với mình thôi ư ”- HyHy vừa nghĩ vừa đưa tay lên sờ môi mà tim đập thình thịch.

Triệu Vỹ ko biết đã đứng cạnh HyHy từ bao giờ, nhìn khuôn mặt buồn bã của HyHy nói :

__ Sao ế? Thằng nhok đó đi rồi nên buồn đến thế cơ áh

__ Anh nói vậy là sao ? Mà ai cho anh bảo cậu ta vào phòng em hả? - HyHy nheo mắt giận dữ nhìn Triệu Vỹ

__ Gì? Sao lại đổ lỗi cho anh, đáng lẽ em phải thích lắm chứ - Triệu Vỹ nhìn HyHy đầy ẩn ý

__ Anh nói vậy là sao ? - HyHy ngây ngô hỏi lại

__ Thôi anh biết hết rồi , đừng giấu nữa, mà em mau tắm rửa rồi xuống ăn cơm đi, nhanh lên

__ Anh đang nói gì thế ? Mà thôi, em ra ngoài mua tí đồ rồi ăn luôn anh với anh Kỳ cứ ăn hết đi - HyHy nói rồi đi vào WC

Nói đi ra ngoài ăn nhưng thật ra HyHy cứ đi lòng vòng mãi khắp nơi. Ko hiểu sao hôm nay HyHy nhiều tâm trạng dữ

Đang đi loang quanh trong các con hẻm nhỏ ngoằn ngoề về nhà chợt bên góc một con hẻm nhỏ có tiếng như ai đánh nhau

__ Đánh thằng này cho tao, mày dám cướp bồ tao àh, thằng khốn, mày tưởng mày con đại gia tài phiệt thì tao sợ mày àh

“bụp”... “bụp”

Tính nhiều chuyện nổi lên, HyHy rẽ vào con hẻm nhỏ để xem. Một cảnh tượng hết sức hãi hùng : một đám đầu gấu đang vây đánh một chàng trai, chàng trai đã gục xuống đất từ bao giờ, trên người toàn máu là máu, thế nhưng đám côn đồ đã cứ dẫm cứ đạp vào cái thân bất động kia và ko có dấu hiệu sẽ dừng lại

Máu anh hùng nổi lên, HyHy tức mình đi đến trước mặt mấy tên côn đồ :

__ Cho hỏi người này đã làm gì, khiến mấy người đánh đến xùi bọt mép như thế

Tên côn đồ bước ra, trợn mắt nhìn HyHy nói :

__ Hấn cướp bồ tao, thế cô em đây có muốn bị giống tên kia ko

__ Xời ! Có con bồ mà cũng giữ ko nổi thì là nên cái đất gì, còn bày đặt ra đáng đại ca, nhục phải chó rồi chú àh, lại còn ỉ đông hiếp bé nữa chứ, ko biết nhục àh- HyHy tuôn một tràng, đôi mắt giận dữ

__ Shi..t, mày dám sỉ nhục tao, đánh nó luôn đi, tao đây cũng đủ có nể con gái đâu- Tên đầu đàn chửi tục rồi ra hiệu cho đám đàn em xông lên

__ Lên đi, chị đây cũng rất sẵn lòng tiếp chiêu

Lần lượt bọn côn đồ xông lên, HyHy ra sức đánh từng đứa từng đứa ngã gục. Với trình độ mèo cào như bọn chúng thì thua xa HyHy. Chưa đầy 10 phút, bọn nó đã ngã rạp dưới chân HyHy. Tên đầu đàn hồi nãy, mồm to miệng lớn bây giờ lại là người xách dép chạy đầu tiên

HyHy lại gần cái thân người đầy máu. Nó nhẹ nhàng tháo chiếc cúc áo ở cổ, rồi sờ vào động mạch chủ

__ May quá ! Anh ta vẫn còn sống - HyHy thở phào nhẹ nhõm, rồi gọi điện thoại xe cấp cứu đưa kẻ xấu số vào bệnh viện

“__ Anh Hai hả . Hôm nay em ngủ lại nhà Từ Ân, mai CN em ko đi học, anh đừng đợi cửa nhé” - HyHy tắt vội máy cố biện đại một lí do cho hai ông anh ở nhà khỏi lo lắng ko đâu, nhờ mà nói tẹt ra là đang ở bệnh viện thế nào hai ông hai của nó cũng cuống cuống lên cho coi

HyHy ngồi ở hàng ghế trước phòng cấp cứu. Bây giờ đã 10 giờ hơn rồi. Đèn phòng cấp cứu vừa tắt, HyHy lập tức chạy lại chỗ ông bác sĩ hỏi han :

__ Anh ta có sao ko bác sĩ , có nghiêm trọng ko ?

— Cậu ta ko sao, chỉ là thương ngoài da, và cánh tay phải bị gãy, giờ bó bột hai tháng sau là lành, cháu có thể vào chăm sóc cậu ta. Do trước khi bị thương cậu ấy có uống rượu nên có lẽ giờ chưa tỉnh, nhưng ko có gì nghiêm trọng đâu, cháu đừng lo, lát nữa cháu lại kia làm thủ tục nhập viện nhé

18. Chương 18

HyHy nhanh chóng làm thủ tục nhập viện, dù sao giúp người cũng nên giúp cho trót, mà anh chàng này trên người chẳng đem theo chứng minh thư hay cái gì liên quan đến tên mình sất, nên HyHy đành phịa đại một cái tên cho anh chàng “ thẳng ngố ”

HyHy rón rén bước vào căn phòng được sơn màu trắng chủ đạo, anh chàng kia vẫn còn say giấc nồng, mùi thuốc khử trùng xộc thẳng vào mũi HyHy làm nó khó chịu, bước đến bên chiếc giường, khuôn mặt của chàng trai sau khi được rửa sạch máu hiện lên : một bên má hơn bầm, đôi mắt nhắm nghiền, lông mi cong vút như con gái, chiếc mũi cao thanh tú, da trắng bông bốp , HyHy xăm xoi, từng chi tiết trên gương mặt kẻ xấu số rồi chắc mắt :

— Tên này chắc là Gay rồi... Oh.. Nhưng mà hình như tên này mình gặp ở đâu rồi thì phải.... Ummm... OH MY GOD... Vương Hạo Nguyên sao hán lại ở đây, và sao lại ra nông nỗi này - HyHy trợn mắt nhìn tên đang nằm trên giường mà như vừa gặp ma - Đen rồi. Tự nhiên đi cứu kẻ thù là sao trời - HyHy lẩm nhẩm rồi đi tới đi lui

Hạo Nguyên từ từ mở đôi mắt ra, mùi thuốc khử trùng sộc thẳng vào mũi cậu và màu của chiếc ga giường, rèm cửa , những bức tường đều trắng nốt. Hạo Nguyên biết ngay mình đang ở bệnh viện.. Nhưng tại sao ?? Chẳng phải cậu vừa bị đánh sao? Chẳng lẽ đám côn đồ đó tốt bụng đến mức đánh người xong rồi đem vào bệnh viện àh.. Vô lí

Hạo Nguyên nhìn xuống cánh tay phải được băng bột cẩn thận, có lẽ là bị gãy rồi, nhưng sao cánh tay trái của cậu cũng ko cử động được là sao? Cậu lập tức nhìn xuống cánh tay còn lại của mình : Một cái đầu, đang nằm gục lên cánh tay của cậu... Chính xác là một cô gái o.O

Khuôn mặt ngáy ngủ của cô gái đập thẳng vào mắt Hạo nguyên : Mái tóc xõa dài bồng bềnh, khuôn mặt bầu bĩnh, đôi lông mày thanh tú đôi lúc nheo lên, môi hồng chúm chím tựa cánh đào, chiếc áo cô gái đang mặc dính vài vết máu nhỏ loang lổ, chính xác đây là Vương Triệu Hy, kẻ thù mà lâu nay Hạo Nguyên đã cố gắng dùng mọi thủ đoạn để hãm hại nhưng điều thất bại, phải chăng cô gái này có sức mạnh gì đó, khiến cậu ko bao giờ thắng nổi cô.

Cổ họng Hạo Nguyên khô rốc, miệng cậu mấp máy ko nên lời, Hạo Nguyên bối rối vô cùng khi nhìn thấy HyHy đang nằm bên tay mình gục đi, cảm giác bình yên thấy lạ

“Cô ta cứu mình ư ? Sao cô ta có thể.... Mình... mình và cô ta là kẻ thù mà ” - Hạo Nguyên nhú mày suy nghĩ

— umm....um. Oáp, oh... Ó, cậu dậy rồi àh, xin lỗi tôi mệt quá nên ngủ quên trên tay cậu - HyHy tựa quây tỉnh dậy rồi nhìn Hạo Nguyên nói

— Cô....cô cứu tôi? Hay cô kêu bọn côn đồ đánh tôi rồi giả vờ mang tôi vào bệnh viện để tôi phải mang ơn cô ??

— Nè , đừng có mà suy bụng ta ra bụng người. Tôi cứu cậu ko cảm ơn thì thôi, bây giờ cậu lại bảo tôi hãm hại cậu là sao, xin lỗi chứ dù tôi ko ưa gì cậu nhưng tôi ko bao giờ chơi trò bỉ ổi, hạ lưu như thế đâu, tôi đi về, cậu tự chăm sóc mình đi- HyHy nói rồi vợ vội cái áo khoát nằm ở góc giường, khuôn mặt đành lại tức tối, tiến về phía cửa

_ Tôi... Tôi..xin lỗi , cô đừng đi đc ko?? Tôi sợ lắm...- Hạo Nguyên the thé trong miệng, giọng cậu run run, mắt cậu sụp xuống, trong lòng đau buốt như cái ngày mẹ cậu bỏ cậu đi vậy, lần đầu tiên cậu có cảm giác như thế trước một cô gái ngoài mẹ cậu ,mà cô gái này lại là Triệu Hy.. Kẻ thù của cậu nữa chứ

HyHy khựng lại, tay định bỏ lên nắm cửa buồng thông, HyHy quay lại nhìn Hạo Nguyên khó hiểu. Nó đặt lại chiếc áo về chỗ cũ, tiến lại bên giường Hạo Nguyên nói nhỏ :

_ Cậu...cậu cô đơn hả ?

Hạo Nguyên ko nói gì chỉ nhìn ra ô cửa sổ đầy nắng, đôi mắt màu lục bảo lấp lánh lay động, HyHy nói tiếp

_ Tôi..tôi cũng đã từng như cậu, tôi từng bị mất trí nhớ, vào năm 5tuổi... Tôi chẳng nhớ gì hết, tôi chỉ biết rằng cái quá khứ đó rất kinh khủng, hai năm sau đó, tôi đã sống với căn bệnh trầm cảm, khi tôi ra viện.. Tôi chỉ biết tôi có gia đình, hai người anh trai bên cạnh, hai người anh trai của tôi cũng rất yo thương tôi, tôi thấy thế là đủ rồi, nên đã tập là một con người mới... Bây giờ tôi chính là phiên bản của cái sự thay đổi đó... Dù biết bây giờ sống rất tốt nhưng tôi biết hai người anh của tôi còn giấu tôi cái gì đó.... Haizzz - HyHy nói rồi thở hắt ra, đôi mắt màu xanh dương long lanh, lần đầu tiên cô tâm sự những điều thầm kín này với ai đó, và ai đó chính là Vương Hạo Nguyên.. kẻ thù của cô

_ Tôi xin lỗi - Hạo Nguyên thốt ra 3 từ rành rọt, ko còn thấy cảm giác khó khăn nào nữa

_ Tại sao???

_ Tôi đã là điều ko đúng với cô, cảm ơn cô đã chăm sóc tôi

_ Nói gì thế ? Cậu có làm chuyện gì có lỗi với tôi àh

_ Hán Phong ko có nói với cô sao ??- Hạo Nguyên ngạc nhiên, buổi chiều ngày hôm qua, Hán Phong đã gặp riêng Hạo Nguyên ở sân bóng rổ, thật ra Hán Phong đã nghi ngờ Hạo Nguyên hãm hại HyHy từ lâu rồi , cậu cứ nghĩ Hạo Nguyên sẽ ko làm gì quá đáng nhưng ai ngờ Hạo Nguyên lại muốn giết cả HyHy khi thả cái chậu cây từ lầu 3 xuống đầu cô. Hán Phong đã rất tức giận nên đã gặp Hạo Nguyên để cảnh cáo cậu ta ko đc đụng vào HyHy

_ Hán Phong?? Tên chết bầm đó làm sao?- HyHy nhú mày khó hiểu

_ Àh.. Ko có gì. Nhưng mà hình như Hán Phong rất lo lắng cho cô - Hạo Nguyên sợ HyHy biết mình hãm hại nó, nó sẽ bỏ đi nên cậu đành im lặng chối phăng

19. Chương 19

HyHy chưa kịp thắc mắc bởi câu nói của Hạo Nguyên thì chuông điện thoại của HyHy đã reo cắt ngang dòng suy nghĩ của cô, điện thoại của một số lạ hoắc, HyHy có thói quen thường bật loa ngoài nên Hạo Nguyên cũng vô tình ra đc cuộc nói chuyện của HyHy

_ Alo - HyHy trả lời

“_ Anh đây”

_ Tôi ko quen đứa nào tên ‘đây’

“_ Anh.. Gia Hy đây”

_ Anh tuổi con đĩa àh, sao cứ thích bám theo tôi hoài thế

“_ Vậy anh sẽ tình nguyện làm con đĩa để bám theo em suốt đời ”

_ Lằng nhằng quá ! Có gì nói nhanh đi

“_ HyHy àh ”

__ Giề ?

“ __ Khiếp ! Nói một câu làm người ta tụt cả hứng ”

__ Thế bây giờ anh thích như nào, dư lào là phải nói

“ __ Anh... ”

__ Anh sao? Nói đi lằng nhằng quá đi mất

“ __ Anh...”

__ Sao ? Anh bị Gay hả ? Ừh tôi hiểu mà, anh còn gia đình, bạn bè, và còn cả tôi bên cạnh. Dù mọi người, xã hội có dè bỉu anh như thế nào đi chăng nữa, thì anh hãy cố gắng lên ,đừng buồn. Tôi ko hứa sẽ làm anh vui, nhưng tôi sẽ cười vào cái mặt đần của anh .. Haha- HyHy tuôn một lèo, quả này làm thằng bé đơ ko kịp ngáp luôn

“ __ Đệch, sao em cứ thích trêu anh là cái thể đú nào nhỉ ”

__ Đâu có, làm ấy đứ đừ đi là một niềm vui khó cưỡng

“ __ Hừ! Lạc đề rồi đó, bây giờ có rảnh ko, đi chơi với anh đi”

__ Có thể mà cũng lằng nhằng mãi, này giờ tôi cứ tưởng anh uống nhầm cờ lo xít cơ

“ __ Là cái gì o.O ”

__ Thuốc đi ị

“ __ Đệch ! Thế bây giờ có đi ko, ko đi anh đến tận nhà đấy ”

__ Đến đi, ở nhà sẽ có 2 con kiki ra tiếp anh đấy

“ __ Thế đang ở đâu ?”

Hyhy suy nghĩ rồi nói nhỏ với Hạo Nguyên này giờ nghe cuộc nói chuyện của 2 người mà cười ko ngớt :

__ Này ! Cậu giả vờ , làm bạn trai tôi đi- nói rồi HyHy quay lại cuộc trò chuyện với Gia Hy

__ Tôi đang đi chơi với người yo, đúng ko anh yêu

__ Ừh..... Chúng ta đi chơi đi, e..m đừng nghe điện thoại nữa - Hạo Nguyên lấp bắp nói đại

“ __ hey... Đi chơi với người iu thì nói toẹt ra luôn, làm gì mà suy nghĩ lâu thế. Ko sao, hôm nay em đi ko ế thì để khi khác nhé, người yo hay bạn trai thì anh cũng sợ, khi nào em có chồng rồi anh mới thôi bám lấy em nhé.. Bye” - tên Gia Hy nói rồi ngắt máy, miệng cười tủm tỉm nghĩ sao HyHy ngốc thế, dám lừa mình bằng cách này àh, xưa rồi diêm ơi

__ Hừ ! Tên diên, tên bệnh... Aaaaaaa tức chết đi mất- HyHy hét toáng lên giận dữ muốn ném cả cái điện thoại

__ Tên đó là ai thế ? - Hạo Nguyên giờ mới hỏi

__ Hần ta là một tên diên, hừ.. Một cái đuôi... Nói đúng hơn hẳn ta là một cái lông.. Nhỏ nó thì nó sẽ mọc lại, cắt ngang nó thì nó sẽ lại dài nhanh hơn. Tên Hoàng Gia Hy đáng ghét- HyHy gầm gừ

Chuông điện thoại lại tiếp tục đổ chuông thêm lần nữa, lần này là số của Từ Ân, ko nghĩ gì nhiều, HyHy lập tức bắt máy

“ __ HyHy hả? Ko xong rồi, lão Hán Phong tự nhiên đến nhà muội hỏi tĩ đang ở đâu, tĩ mà ko nhanh xuất hiện thì lão đứng đó đến tối, lúc đó thể nào ba mẹ muội sẽ nghi ngờ rồi lại mắng muội cho coi, tĩ biết ba mẹ muội rất ghét tụi con trai mà... HyHy ơi, cứu muội với”

__ Aaaaa.. Hết một Hoàng Gia Hy, bây giờ lại đến Vũ Hán Phong, hừ... Chắc chắn hẳn ta đã đến nhà tĩ tìm tĩ, nên hai ông anh bảo tĩ đang ở nhà muội nên hẳn ta mới đến đó. Xin lỗi vì làm liên lụy đến muội, có gì tĩ sẽ giải thích sau. Bây giờ tĩ tới nhà muội ngay đây. Bye

HyHy vội vàng ngắt máy rồi lao nhanh khỏi phòng

_ Đợi đã ! Hạo Nguyên hét với lại HyHy

_ Gì thế?

_ Cô sẽ lại đến chứ ?

_Ừh.. Tôi sẽ lại đến. Giờ tôi phải đi rồi.. Bye- HyHy nói rồi chạy nhanh đi

_ Tên kia , cậu đến tìm tôi làm gì ? - HyHy đứng sau lưng tên Hán Phong hét lớn

_ Aaaa. Giật cả mình.... Cô có tiền sử bị bệnh điên hả - Hán Phong giật mình tưởng mình gặp ma

_ Thôi ! Quên chuyện đó đi, cậu đến tìm tôi là gì- HyHy gắt

_ Đi theo tôi.- Nói rồi Hán Phong nắm lấy tay HyHy, bắt cô leo lên con mô tô của mình , cẩn thận đội cho cô chiếc nón bảo hiểm rồi phóng đi

_ Aaaaaaa. Cậu bị điên hả... Chạy chậm chậm thôi, cậu muốn chết thì chết một mình đi, đừng có lôi tôi vào

_ Hay...daaaaa.... Thoải mái quá - Hán Phong hét toáng lên, ko thèm để tâm đến lời nói của HyHy

HyHy sợ toát cả mồ hôi hột, mặt tái mét, ôm chặt vào thân hình của Hán Phong mà la oai oái

Hán Phong chở HyHy đến một cánh đồng hướng dương vàng chói dưới ánh mặt trời, ở giữa cánh đồng có một cây cổ thụ to lâu năm, cành lá xum xuê. Hán Phong dựng xe rồi nắm tay dẫn HyHy đến bên cây cổ thụ đó. Hán Phong mặt mày thì đỏ lừ còn HyHy cứ hồn nhiên nhìn quanh thốt lên :

_ Woa... Hán Phong... Chỗ này thật tuyệt , đẹp quá đi mất

_ Ngâm mồm vào đi, nước dãi chảy ròng ròng kìa

_ Xí... Kệ tôi... Woa đẹp quá

Hán Phong thì nằm xuống bên gốc cây nhìn HyHy, chơi đùa ngoài kia thích thú, môi cậu khê vẽ ra một nụ cười dịu dàng ấm áp hiếm thấy từ đi Đình Đình đi

HyHy lon ton chạy xung quanh nô đùa, nụ cười toả nắng như con nít, làm ai kia nín thở tim đập mạnh

HyHy chợt nhận ra đằng xa có thêm một cánh đồng bồ công anh, liền chạy đến bên chỗ Hán Phong năn nỉ:

_ Hán Phong àh, lại chỗ kia với tôi đi, hình như đằng kia đẹp lắm đó- Nói rồi HyHy nắm tay Hán Phong mà ko biết mặt Hán Phong đang đỏ lừ như gấc chín

Hán Phong khê nắm chặt bàn tay nhỏ bé của HyHy rồi cười tủm tỉm. Hán Phong ko hiểu nổi hành động này của mình là gì chỉ cảm thấy trái tim ấm áp lạ thường

Cả hai chơi đùa vui vẻ rồi lại ngã ra gốc cây mà nằm

_ Hán Phong ! Cậu có bao giờ được hạnh phúc thực sự chưa - HyHy mắt nhìn lên bầu trời xanh thẳm đằng xa, đôi mắt cụp xuống

_ Tất nhiên rồi ! Mà sao cô hỏi vậy ?

_ Cảm giác đó như thế nào? Có vui ko?

_ Đó là khi dc ở bên cạnh người mình yêu

_ Cậu..cậu đã từng yo ai rồi àh - HyHy nói mà trái tim đau thắt, ko hiểu nổi cảm giác này là gì nhưng vẫn gượng nói

_ Đúng vậy, tôi đã từng yêu cô ấy rất nhiều..... “ Và bây giờ có lẽ tôi cũng đang yêu một người ” - Hán Phong cố nói nhỏ về sau để HyHy ko nghe thấy

Trái tim HyHy như có ai đó bóp nghẹn, đau tuốt, nhưng HyHy vẫn gắng gượng cười :

__ Cậu hạnh phúc thật... Tôi thì chẳng bao giờ có đc hạnh phúc cả... Có lẽ tôi ko có duyên với hai từ hạnh phúc- HyHy cười nhẹ. Cố để cho giọt nước mắt chảy ngược vào trong

__ Rồi sẽ có người đem đến hạnh phúc cho cô thôi- Hán Phong nhìn HyHy nói- ‘‘Như tôi chẳng hạn’’ - Hán Phong suy nghĩ

__ Hi.. Tất nhiên, mà cũng có thể là không....

__ Cô chưa từng yêu ai àh ! Chẳng lẽ cô chưa từng yêu ai ko tuổi thơ , trong kí ức

__ Tôi...tôi ko có kí ức... Tuổi thơ của tôi, gắn liền với những bức tường lạnh lẽo ở bệnh viện..... - HyHy nhìn lên bầu trời, đôi mắt xanh dương phủ một màn nước mỏng trong suốt

__ Nhưng...nhưng tại sao lại gắn liền với bệnh viện chứ... Cô có tiền sử bị bệnh gì àhhhh. Haha - Hán Phong quay qua nhìn HyHy thì cô đã ngủ từ bao giờ

Hán Phong hôn nhẹ lên đôi má đỏ hồng do ánh nắng mặt trời ,rồi thì thăm bên tai HyHy :

__ Anh muốn là người mang đến hạnh phúc cho em, Vương Triệu Hy... Anh thích em

Có lẽ đã đến lúc Hán Phong phải chấm dứt cái tình cảm ngổ ngẩn với Đình Đình rồi, giờ cậu chỉ muốn ở bên HyHy chăm sóc, yo thương HyHy thôi, dù bây giờ HyHy ko thích cậu thì cậu cũng sẽ làm HyHy thích cậu. Được bên cạnh HyHy, như thế cũng hạnh phúc lắm rồiiii....

20. Chương 20

Hán Phong chở HyHy về đến nhà, bây giờ trời cũng đã sập tối

HyHy lon ton chạy lại mở cổng, miệng líu ríu chạy vào nhà :

__ Anh Vỹ, anh Kỳ, em về rồi đâyyyyyyyyy.... Ó... Cháu chào hai bác... Hai bác đây là- HyHy tròn mắt nhìn hai vợ chồng ăn mặc sang trọng đang ngồi trong phòng khách bên cạnh là Triệu Vỹ và Triệu Kỳ, Trong mắt họ có gì đó lạ lẫm

__ Con..con là HyHy đúng Không ? - Người đàn bà vừa thấy HyHy lập tức đứng dậy chạy đến hỏi

__ Oh.. Dạ..- HyHy ngạc nhiên trước hành động quá khích của người đàn bà

__ Cuối cùng ta cũng tìm được các con rồi, con gái của ba. Bây giờ gia đình chúng ta đã đoàn tụ rồi. Các con có thể theo ba mẹ về chứ- Người đàn ông bấy giờ chạy đến ôm chầm lấy HyHy, nói nghẹn ngào

__ Là..là sao..?. G..ia đình?? Ba.? Mẹ. Cái quái gì đang xảy ra vậy?? Mấy...mấy người nhầm rồi.. Tôi có gia đình rồi mà, ba mẹ tôi đang đi công tác ở nước ngoài... Mấy người nhận nhầm người rồi, xin mấy người về cho- Đoi mắt HyHy đánh lại, lòng cảm thấy có gì đó bất an lắm

__ HyHy àh! Em bình tĩnh lại đi. Họ là ba mẹ ruột của chúng ta đây, ba mẹ của chúng ta hiện giờ chỉ là ba mẹ nuôi thôi- Triệu Vỹ chạy đến trấn tĩnh HyHy

__HyHy àh. Con ko nhớ mẹ sao? Mẹ là mẹ của con đây mà - Người phụ nữ ngồi sụp xuống khóc nức nở

__ Mấy người im đi, mấy người ko có tư cách gọi chúng tôi là con. Mấy người đã bỏ rơi chúng tôi, làm chúng tôi ko nhà ko cửa.. Tôi còn nhớ rất rõ năm đó HyHy do bị sốc quá, nên đã mất hết ý thức, mất luôn cả trí nhớ, rồi bị mắc phải căn bệnh trầm cảm, phải điều trị suốt trong bệnh viện gần 2 năm trời. Khó khăn lắm con bé nó mới vui cười trở lại như bây giờ. Mà mấy người lại dùng dùng đến đây bảo chúng ta là một gia đình sao? Các người hại HyHy như thế mà vẫn chưa hả dạ àh? Chẳng lẽ mấy người lại muốn nhìn thấy HyHy chết đi sống lại thêm một lần nữa??? Các người xem chúng tôi là gì? Một món hàng àh. Muốn đẩy

đi thì đây, muốn lấy lại thì lấy một cách dễ dàng như thế sao?- Triệu Kỳ này giờ im lặng cũng hét lên giận dữ, nước mắt ko kìm nổi mà tuôn dài

_ ba...ba ko có ý đó, ba mẹ chỉ muốn bù đắp cho các con thôi- Người đàn ông nhìn ba người con của mình mà xót lòng

_ Thôi đi !!! Kỳ Kỳ. Em mau đem HyHy ra ngoài cho anh, để anh ở đây nói chuyện với....bame- Triệu Vỹ hét toáng lên, đôi mắt hằn rõ những đường gân máu

_ Mấy...mấy người đang nói gì vậy? Em thật sự ko hiểu - HyHy ôm đầu khóc nức lên. Kí ức bỗng nhiên ùa về như một đoạn băng quay chậm trong đầu HyHy : tiếng khóc, tiếng hét của trẻ con cứ vang mãi ko đầu HyHy. HyHy sợ hãi, vội lắc đầu rồi lao nhanh ra ngoài, nước mắt đầm đìa

Triệu Kỳ hốt hoảng định chạy theo HyHy nhưng Triệu Vỹ cản lại

_ Cứ để HyHy một mình đi, con bé nó cần thời gia để bình tâm lại...

21. Chương 21

HyHy chạy mãi, chạy mãi, nước mắt cứ thế tuôn rơi, HyHy đã nhớ lại hết rồi, cái kí ức kinh khủng đó lại quay lại rồi...

Bây giờ HyHy chẳng còn nơi nào để đi, HyHy ko thể trong bộ dạng này mà đến nhà ai được, nó ko muốn để ai thấy dc bộ dạng yếu đuối, thê thảm này của mình

Cất bước đi trên con phố đông nghịt người, nước mắt giờ đã khô từ lâu. HyHy quyết định sẽ đến bệnh viện, dù sao nơi duy nhất bây giờ nó có thể đến chỉ có ở đó mà thôi

Hạo Nguyên hướng đôi mắt ra ngoài cửa sổ, giờ này đường phố đã lên đèn, người đi lại tấp nập, đã hai ngày rồi cậu vẫn chưa về nhà, chắc hẳn lão quần gia đang hốt hoảng lắm, còn Ba của cậu ư ? Ông ta chưa bao giờ biết quan tâm đến cậu là gì mà chỉ suốt ngày quẩn lầy những cô người tình xinh đẹp mà thôi... Thật nực cười, có lẽ mẹ cậu qua đời chính là một điều tốt đối với ông, bởi ko có mẹ cậu ông có thể tự do giao du với các người đàn bà khác- những người đàn bà rẻ tiền, chỉ mong lấy được chút gì từ cái tập đoàn giàu xụ nhà cậu mà thôi.

Hạo Nguyên sốt ruột , lâu lâu lại nhìn cái đồng hồ được treo trên tường, có lẽ cậu đang chờ điều gì đó, bây giờ.... Thật sự cậu rất sợ bị bỏ rơi

_ Hạo Nguyên àh ! Tôi đến rồi đây.. Cậu đã khỏe chưa, tôi có mua chút cháo đến cho cậu này - Giọng nói trong vạt của HyHy từ ngoài vọng vào, làm Hạo Nguyên giật mình, cậu mỉm cười thật tươi nhìn HyHy, nhưng hình như trong mắt HyHy có cái gì đó buồn lắm thì phải

_ Sao giờ cô mới đến? Có biết tôi đợi lâu lắm ko hả? Tôi...tôi đã rất sợ, sợ cô ko đến

_ Thì tôi đến rồi đây? Hi. Cậu ăn cháo đi, còn nóng đấy

_ Cảm ơn cô,... Đã ko bỏ rơi tôi

_ Cảm ơn gì chứ, cậu mau ăn đi.. Á tôi quên mất tay cậu vẫn đang băng bột, để tôi dứt cho cậu - HyHy nói rồi, tay nhanh nhẹn lấy bít cháo đổ ra một cái chén nhựa đã mua sẵn- A.. Há miệng ra đi

_ Tôi..tôi ko cần đâu- Hạo Nguyên ấp úng lắc đầu

_ Đây! Cậu mà ko há miệng ra thì tôi dè cậu ra đấy, có tin ko? Tôi có võ đấy- HyHy trợn mắt lên đe dọa

Hạo Nguyên, chau mày rồi cuối cùng cũng há miệng ra cho HyHy dứt từng muỗng cháo vào miệng, lòng Hạo Nguyên bỗng cảm thấy ấm áp lạ thường

Sau khi dứt cháo xong, HyHy cứ ngồi thẩn ra, Hạo Nguyên thấy lạ bèn hỏi :

__ Cô có chuyện gì buồn àh !

__ Tôi...tôi nhớ lại hết rồi... Cái kí ức khốn kiếp đó... Tôi nhớ lại hết rồi - HyHy vừa nói, nước mắt ko kìm được lăn dài trên đôi má ửng hồng

Hạo Nguyên bối rối khi thấy HyHy khóc mà ko biết làm gì, đành vỗ vai cô an ủi :

__ HyHy ngoan...cô muốn khóc thì cứ khóc ra hết đi rồi kể cho tôi nghe xem rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra, cứ tựa vào vai tôi mà khóc này- Hạo Nguyên nói rồi kéo bờ vai đang run bần bật của HyHy lại tựa vào vai mình

HyHy òa lên khóc nức nở như một đứa con nít, nó dụi đầu mình vào vòng ngực ấm áp của Hạo Nguyên mà thút thít :

__ Hức.. Họ đã bỏ rơi tôi khi tôi mới dc 5 tuổi... Huhu.. Tôi vì quá sốc nên đã mất đi trí nhớ, lại bị mắc chứng trầm cảm suốt 2 năm cũng tại vì họ mà ra. Cha mẹ hiện tại của tôi chỉ là ba mẹ nuôi thôi... Hức.. Nhưng hôm nay họ lại đột ngột quay về đòi nhận lại tôi... Hức ...tôi phải làm sao đây... Làm sao tôi có thể tha thứ cho họ được chứ... Cậu nói đi Hạo Nguyên, giờ tôi phải làm sao đây.. Oà - HyHy nức nở kể trong nước mắt

Bỗng nhiên thấy đau lòng vô cùng khi thấy HyHy cứ khóc, cậu siết chặt vòng tay mình hơn, để HyHy được nằm gọn trong vòng tay cậu, đôi môi cậu khẽ hôn lên mái tóc đen mượt của HyHy :

__ Rồi mọi chuyện sẽ qua thôi HyHy àh... Cậu khóc như thế làm tôi đau lòng lắm, mau nín đi... Tôi sẽ luôn ở bên cạnh cậu- Hạo Nguyên nói nhỏ trong miệng, ánh mắt xót xa nhìn người con gái bên cạnh đã từ từ thiếp đi từ lúc nào, có lẽ hôm nay HyHy đã mệt lắm rồi... Cô cần được nghỉ ngơi

Hạo Nguyên khẽ kéo tấm chăn đắp lên người HyHy, rồi cậu cũng bắt đầu chìm vào giấc ngủ sau một ngày mệt mỏi....

22. Chương 22

__ Mẹ ơi ! Ba đâu rồi hả mẹ... HyHy muốn có ba bên cạnh cơ - Đứa bé nhok 5 tuổi lay lay tay hỏi mẹ

__ Thiên Hy ngoan, ba con rồi sẽ về nhanh thôi ! Thiên Vỹ àh, con đem Thiên Hy ra ngoài chơi với Thiên Kỳ đi - Người mẹ quay qua đứa bé trai 10 tuổi nói, rồi bước thẳng vào phòng

__ Anh Thiên Vỹ àh... Mẹ với ba sao vậy, hay là họ hết thương HyHy rồi hả anh ?

__ HyHy ngoan, làm gì có chuyện đó, chắc do ba mẹ bận nhiều công việc quá thôi, bây giờ chúng ta cùng ra ngoài chơi với Kỳ Kỳ đi

Nói rồi cậu bé dắt cậu bé ra ngoài sân chơi

.....

~~

__ Bà ơi ! Ko xong rồi... - Người đàn ông tức tốc chạy vào, khuôn mặt lo sợ tột độ nhìn 3 đứa con trước mặt rồi nói nhỏ gì đó vào tai người phụ nữ đang ngồi đó, lại tức khuôn mặt của người phụ nữ đành lại nhìn 3 đứa con của mình, ánh mắt đau xót, nhưng rất kiên quyết rồi bà ta bỏ lên lầu với người đàn ông, làm ba đứa trẻ nhìn nhau lắc đầu ngây thơ

Đứa trẻ lớn cũng lần lượt bỏ lên lầu để lại hai đứa trẻ nhỏ kia với khuôn mặt ngây ngô nhìn nhau cười đùa

..... Sáng hôm sau.....

Người phụ nữ chuẩn bị 3 chiếc va li trước mặt 3 đứa trẻ đang còn ngây ngô, riêng người anh cả có gì đó lạ lẫm cứ im lặng suốt như biết trước mọi chuyện sắp xảy ra vậy

__ Các con... Mau biến khỏi căn nhà này đi, cái con thật là phiền phức, gây cho ta ko biết bao nhiêu là chuyện, chúng ta ko thể nuôi các con nữa, mau đi đi- Người phụ nữ đôi mắt đánh lại nhìn ba đứa trẻ giận dữ

__ Mẹ ơi ! Mẹ làm sao thế ? HyHy ko thích mẹ như thế đâu ? Mẹ đừng đùa nữa- đứa bé gái, đôi mắt long lanh, miệng chúm chím thỏ thẻ nói

__ Ta ko đùa.. Thiên Hy, con đừng gọi ta là mẹ nữa, ta nghe chướng tai lắm

__ Mẹ... Sao mẹ lại nói như thế với HyHy, nhớ HyHy buồn thì sao, Kỳ Kỳ ko muốn em HyHy buồn đâu - Đứa bé trai nhìn thẳng người phụ nữ nói, rồi nép sát người cô bé ra sau lưng mình

Người phụ nữ nhìn thấy cậu bé nói như thế, miệng liên tục bấp lấp như cố nói gì đó, nhưng rồi lại lắc đầu quát ba đứa trẻ

__ Cút đi.. Đi hết diiii ! Quần gia Trương, mau đuổi 3 đứa trẻ này ra khỏi nhà cho tôi, tôi ko muốn nhìn thấy mặt của chúng nữa

__ HuHu... Mẹ ơi... Đừng mà... Huhu.. HyHy xin lỗi tại HyHy ko ngoan mà... ,mẹ ơi... Đừng bỏ con , con sợ lắm... HuHu.... Mẹ ơi... - đứa bé khóc òa lên , tay cứ vịn về phía người mẹ trong vô vọng trong khi đang có hai người bảo vệ đến lôi cô đi- MẸ OIIIII ! - Đứa bé gái hét lên rồi ngắt lịm đi....

~

__ Đừng .. Đừng mà... Đừng đuổi tôi mà - HyHy hét toáng lên khi vừa mơ về giấc mơ của 12 năm trước..., người nó lạnh run

Nó phát hiện mình đang nằm trên giường trong phòng bệnh của Hạo Nguyên, bên cạnh là cậu vẫn đang say giấc nồng, HyHy đang nằm trong vòng tay của Hạo Nguyên

HyHy chợt quậy, ko may đã đánh thức cả Hạo Nguyên dậy :

__ Cậu dậy rồi àh.. Tôi xin lỗi đã làm phiền cậu thế này - HyHy nhìn Hạo Nguyên đôi mắt long lanh như có nước

__ àhhh ko... Ko có gì - Hạo Nguyên ầm núng, mặt đỏ lựng , rồi lập tức rút cánh tay khỏi người HyHy, HyHy nhanh chóng đứng dậy rồi vội vàng vào phòng tắm rửa mặt cho tỉnh ngủ... Còn Hạo Nguyên nhìn khuôn mặt ngáy ngủ của HyHy nãy giờ mà ko khỏi buồn cười, môi cậu mỉm cười nhẹ, khuôn mặt khi ngáy ngủ của HyHy trong thật là dễ thương ko chịu được , có lẽ lâu rồi cậu chưa cười nhiều như thế này thì phải...

23. Chương 23

Nói thêm một xíu để mọi người ko thắc mắc nhé

Thật ra tên của ba anh em nhà họ Vương là : Vương Thiên Vỹ

Wương Thiên Kỳ

Wương Thiên Hy

Sau khi ba người họ bị đuổi ra khỏi nhà thì lập tức có hai vợ chồng thương gia nhận nuôi, đó chính là bame hiện giờ của 3 anh em.. Hai vợ chồng đó đã đổi lại tên của 3 đứa nhok nhưng lại vẫn cứ giữ lại ‘họ’ của chúng đó chính là : Vương Triệu Vỹ ; Vương Triệu Kỳ và Vương Triệu Hy... Mọi chuyện của hai ông bà thương gia này làm cho 3 đứa trẻ, đều do một người ở sau điều khiển.... Đó chính là ba ruột của ba đứa trẻ : do ông làm ăn thua lỗ, phải đi nợ cả bọn cho vay nặn lãi... Nhưng rồi công ty, tập đoàn của ông ngày càng đi xuống, lại ko có tiền trả cho bọn chúng nên bọn chúng đe dọa sẽ nhắm vào 3 đứa con của ông để giết... Ông bèn nghĩ cách với vợ, giả vờ đuổi 3 đứa con mình đi, rồi tuyệt tình với chúng để chúng ko dám quay lại tìm ba mẹ.

Sau đó sắp xếp cho hai ông bà kia đến nhận nuôi chúng và đổi tên của chúng, tránh bị lũ đầu gấu truy đuổi.....

24. Chương 24

Đang ngẩn ngơ nhìn HyHy, thì điện thoại của Hạo Nguyên reo lên.. Là số của Hán Phong

Hạo Nguyên bắt máy giọng trầm trầm

_ Alo.. Có chuyện gì vậy??

“_ Tối hôm nay Đình Đình sẽ về nước, cậu có thể ra đón cô ấy với tôi ko ?”

_ Tôi ko đi, cậu đi một mình đi

“_ Sao cậu cố chấp vậy? Cậu đừng làm cho Đình Đình buồn ư ko ?”

_ Chẳng phải như thế tốt cho cậu sao, Hán Phong? Cậu yêu đình Đình mà

“_ Cậu im đi”

Hạo Nguyên cười khẩy nói :

_ Cậu cũng đào hoa gớm, bắt cá cả 2 tay

“_ Ý cậu là gì ”

_ Vương Triệu Hy. Chẳng phải cậu cũng đang để ý cô ấy sao ?

“_ Cậu...cậu ko chịu nghe lời cảnh cáo của tôi ư, cậu đã làm gì HyHy rồi ”

_ Tôi chẳng làm gì cả, cô ấy là ân nhân của tôi, hà tất tôi phải làm gì cô ấy chứ

“_ Bây giờ cậu đang ở đâu? ”

_ Bệnh viện... Cùng với HyHy

... Trong phòng tắm bất chợt HyHy nói vọng ra:

_ Hạo Nguyên... Hôm nay tôi phải đi học, cậu ở lại đây nhé

Hạo Nguyên bồng nhếch môi, ko trả lời câu nói của HyHy, mà nói vào điện thoại

_ Cậu nghe thấy chưa? Tôi đang ở cùng cô ấy

Đầu dây bên kia, Hán Phong sững sờ ko tin vào tai mình, vì cậu vừa nghe thấy giọng nói lãnh lút thường ngày của HyHy

“_ Cậu...cậu ”

_ Tôi chẳng làm gì cô ấy cả, cậu đừng lo. Tôi khuyên cậu nên đính chính lại tình cảm của mình đi, nếu ko một ngày nào đó tôi sẽ cướp lấy HyHy từ tay cậu đấy, bây giờ cậu mau đến bệnh viện XY... Đón cô ấy đi học đi, bây giờ cô ấy rất đang cần một người ở bên cạnh chở che, và tôi nghĩ đó nên là cậu, tôi nhờ cả vào cậu đấy, Hán Phong...

Hạo Nguyên nói rồi cúp máy, trong khi đó, HyHy cũng vừa kịp lúc bước ra, quần áo thơm mát, bây giờ HyHy muốn ghé lại nhà lấy cặp sách để đi học

_ Tôi đi nhé, bye cậu- HyHy vừa chỉnh lại mái tóc, vừa nói với Hạo Nguyên

Hạo Nguyên ko nói gì, chỉ gật đầu nhẹ rồi quay qua hướng khác, HyHy cũng chẳng buồn quan tâm cậu đang bị gì

HyHy bước ra cổng bệnh viện với đôi mắt sưng húp (do khóc quá nhiều), nó định bắt một chiếc taxi về nhà thì bỗng thấy từ đâu một chiếc mô tô xé gió lao tới trước mặt cô

Hán Phong gỡ chiếc mũ bảo hiểm, nhìn đôi mắt của HyHy mà nhăn trán :

__ Đây ! có người vừa đánh cô hả? Sao mắt lại sưng húp thế kia... Àh.. Tôi quên mất, cô có võ công lợi hại như thế thì ai đánh đc cô.... Hay là... Cô khóc

__ Làm gì có... Cậu điên àh, mà sao cậu biết tôi ở đây mà đến

__ Àh... Ồ.... Tôi...tôi cài định vị lên người cô đấy.. Hề hề- Hán Phong áp ứng nói đại- Nhưng mà ai bắt nạt cô àh, nói cho tôi nghe xem nào, tôi mà biết đứa nào thì tôi sẽ rút gân ngâm rượu đứa đó

Câu nói đùa của Hán Phong làm HyHy phì cười :

__ Thôi ! Gió to lắm rồi, đừng có ở đó mà chém gió, giờ cậu chở tôi về nhà lấy ít đồ để đi học đc ko?

__ Àh ừa... Mau lên xe đi cái đã - Hán Phong nhìn HyHy phì cười

HyHy lập tức đội mũ bảo hiểm mà Hán Phong đưa, rồi leo lên con mô tô của cậu, nhưng cậu vẫn cứ đứng chờ người ra, ko chịu xuất phát :

__ Đây ! Đứng đó làm gì thế ? Mau chạy đi chứ, ở đây có mà hít xăng hít bụi hử là bổ phổi lắm

__ Ôm vào đi, nếu ko muốn rằng cà xuống đường , tôi chạy nhanh lắm đấy, bám chắc vào

HyHy mỉm cười rồi ôm chặt lấy Hán Phong... Hán Phong từ từ rú ga rồi chạy hòa mình vào dòng người đông đúc

~.....

Buổi học trôi qua một cách chậm chạp, các chiến sĩ của 11A2 đã từ từ gục xuống làm cho ông thầy đứng trên bục cũng cảm thấy chán nản vô cùng

....tùng...tùng... Tùng

Ba hồi trống dồn dập vang lên như tiếng gọi từ mẹ thân yêu, đang gọi chúng con về với căn nhà yo vầu.... Tất cả các HS trong lớp thì tỉnh ngủ hẳn, miệng thì như sáo, cứ líu lo, riu rít ko thôi, phải chi mà việc học chúng nó cũng nhiệt tình như thế này thì hay biết mấy nhỉ ?

HyHy nguyên cả buổi học đầu óc cứ lửng lơ ở đâu đó, nó cứ suy nghĩ về chuyện hôm qua mãi, mặt mày thì buồn hửn mọi hôm

__ HyHy.. Hôm nay tôi có việc rồi, cô tự về một mình nhé - Hán Phong nói rồi xách cặp chạy mất dạng

Thế cũng tốt, bởi HyHy ko muốn Hán Phong đưa mình về nhà, vì hiện giờ nó vẫn chưa dám đối diện với hai anh của nó, rất may hồi sáng khi nó ghé vào nhà thì hai ông anh của nó đã đi học từ lâu (hai ông anh nhà này vẫn còn đang học ĐH). Bây giờ nó muốn đi đâu đó, một mình... Và một mình thôi.... Nó muốn suy nghĩ về tất cả mọi chuyện và suy nghĩ xem có nên tha thứ cho hai người đã ruồng bỏ mình ko.... Thật ra.. Nó ko hề hận họ... Mà chỉ là giận họ thôi, giận họ tại sao lại đối xử như thế với nó và các anh, bây giờ HyHy rất cần một lời giải thích

25. Chương 25

HyHy đi bộ ra cầu Sài Gòn, Sài Gòn tối lên đèn đẹp lung linh làm sao, tại sao đang đứng giữa một biển người mà sao HyHy thấy mình cô đơn, lạc lõng quá.... Gió từ sông Sài Gòn thổi luồng qua mái tóc HyHy mát rượi... HyHy khẽ nhắm mắt tham lam hít hà không khí mát lạnh của trời đêm...

~

Trong khi đó tại sân bay Tân Sơn Nhất

Đình Đình đôi mắt sáng lên khi nhìn thấy anh người con trai quen thuộc đang ngồi đợi ở hàng ghế gần đó... Nhưng rồi đôi mắt cô ánh lên sợ lo lắng khi nhìn thấy cánh tay phải bó bột của Hạo Nguyên. Cô nhanh chóng xách hành lí chạy lại ôm chầm lấy Hạo Nguyên, rồi thút thít lo lắng :

_ Hạo Nguyên... Tay cậu bị sao vậy... Sao lại như thế này hả, cậu có đau lắm ko, cậu làm tớ lo lắm đấy, sao lâu nay tớ liên lạc mãi với cậu mà ko đc vậy, có chuyện gì xảy ra hả ?

_ Đừng hỏi tớ tất như thế, tớ ko sao, chỉ là sơ ý trượt té thôi, ko cần lo lắng cho tớ - Hạo Nguyên vẫn thế, vẫn cứ lạnh lùng và cao ngạo trông cách nói chuyện ko đầu ko đuôi

_ Cậu vẫn như thế? Cậu lạnh lùng thật - Đình Đình xịu mặt xuống thất vọng vì tưởng Hạo Nguyên đến đây đón mình thì chắc Hạo Nguyên đã quan tâm đến mình nhưng ko phải thế, thật ra là do Hán Phong ép buộc đi mà thôi

Hán Phong nãy giờ đứng như người thừa thãi vậy, cậu thấy ko khí bỗng trầm xuống, liền nói :

_ E hèm... Đình Đình. Cậu quên tớ luôn rồi hả ?

_ Ồ.. Xin lỗi Hán Phong, tớ quên mất - nói rồi Đình Đình quay qua lắc lắc tay Hán Phong hối lỗi

Hán Phong gãi đầu, mặt ngượng ngùng(có lẽ vẫn chưa dứt đc tình cũ) rồi nói :

_ Ồ... Chúng ta đi ăn gì đi... Đình Đình, chắc nãy giờ cậu đói lắm đúng ko - Hán Phong nói rồi quay qua bên Hạo Nguyên- Cậu đi luôn nhé, Hạo Nguyên

Hạo Nguyên ko nói gì mà chỉ gật đầu nhẹ rồi dẫn đầu đi trước làm Đình Đình sượng rờn, cười toe toét ko thôi

Cả ba người còn lên lên con BMW do Hạo Nguyên lái, Đình Đình thì ngồi ghế trên cùng Hạo Nguyên, còn Hán Phong ngồi trơ trọi ở ghế dưới một mình và đang nghĩ về HyHy

26. Chương 26

..... Tại nhà hàng Rose.....

.... Trong lúc Hán Phong đi WC, Đình Đình nhân cơ hội chỉ còn cô và Hạo Nguyên, liền ngồi lại sát lại Hạo Nguyên, ôm chầm lấy người cậu, rồi thút thít :

_ Tại sao cậu lại đối xử với tớ như thế, tớ yo cậu nhiều lắm cậu có biết ko

Hạo Nguyên nhìn ra chỗ khác mặt lơ đãng :

_ Tớ ko xứng với cậu đâu, cậu yo tớ thì cậu sẽ thêm đau khổ thôi, dừng lại đi. Đình Đình àh - Nói rồi Hạo Nguyên từ từ gỡ bàn tay bé nhỏ của Đình Đình khỏi người mình, rồi Hạo Nguyên đứng dậy bước ra khỏi nhà hàng, dù sao cậu cũng ko muốn ăn, với lại tay cậu đang bị thương thế này sao mà ăn đc chứ (hồi nãy lái xe được mà ! -_-)

Khi Hán Phong đi ra thì đã thấy Đình Đình đang ôm mặt khóc, còn Hạo Nguyên đã đi tự bao giờ. Hán Phong hốt hoảng chạy đến đỡ Đình Đình. Cô òa khóc nức nở rồi ôm chầm lấy Hán Phong. Cậu đặt tay lên vai Đình Đình rồi an ủi cô

_ Nín đi Đình Đình, ko sao đâu, có tớ ở đây rồi, cậu nín đi nhé

_ Hức... Hán Phong àh... Tại sao Hạo Nguyên lại ko thích tớ vậy... Tớ..tớ có gì ko xứng với cậu ấy hả ?.. Huhu- Đình Đình nói trong nước mắt

_ Nín đi... Ko sao hết mà.. Đình Đình của tớ là nhất, sao ai lại có thể ko thích cậu đc chứ, đi thôi nào, tớ dẫn cậu đi hít khí trời nhé... Đi thôi chúng ta đi dạo nào, mau..... Lên đây tớ công cậu nhé

~~

Bây giờ đã 8h tối, nhưng HyHy vẫn cứ đứng tựa người vào thành cầu.. Đôi mắt nhìn xa xăm

Chợt ở bên kia cầu.. Một giọng nói thân thuộc vang lên, HyHy quay qua nơi phát ra tiếng nói

Bên kia cầu.. Một chàng trai với mái tóc màu hung đỏ, khuôn mặt tựa thiên thần, miệng cười toe toét đang công trên lưng một cô gái với mái tóc màu hạt dẻ bông bênh bay ko gió, khuôn mặt dễ thương. Họ thật là đẹp đôi như một cặp tiên đồng ngọc nữ vậy. Cô gái chốc chốc lại thụi thụi vài cú vào lưng chàng trai làm cậu la oai oái. Rồi chàng trai đỡ cô gái đứng xuống, cả hai hướng mặt nhìn ra bầu trời xa xăm, chàng trai liền cởi vội áo khoát , quàng lên người cô gái ồm ồm, chàng trai ôm lấy đôi vai mỏng manh của cô gái tựa đầu cô vào ngực mình, cô gái nhón chân lên khẽ hôn vào môi chàng trai....

HyHy nhìn chàng trai, cô gái khẽ nhếch miệng cười nhạt ‘‘ hạnh phúc thật, họ nên là của nhau, mình làm gì có quyền xen vào chứ, mình chỉ là đồ thừa thãi mà thôi ’’ HyHy cười cay đắng rồi quay lưng bỏ đi, trái tim nó như bị ngàn mũi tên sắc nhọn đâm vào, đau buốt, nước mắt tuôn rơi lã chã, HyHy cứ chạy mãi, chạy mãi đến khi ko còn sức lực mà khụy xuống bên vỉa hè, nước mắt vẫn cứ rơi như cái vôi sen, ướt đầm cả khuôn mặt lạnh buốt bởi sương đêm.....

Bống chốc điện thoại của HyHy reo lên, là số của Gia Hy.. Nó ko cảm thấy bức mình Gia Hy mà nó còn muốn cảm ơn Gia Hy vì anh giờ như vị cứu tinh của nó. Trong lúc này, nó sợ cô đơn, sợ một mình lắm

‘‘ _ HyHy hả ! Anh Gia Hy đây , hôm nay...’’

_ HuHu. Hức hức

‘‘ _ HyHy àh... Em sao thế... Em đang ở đâu’’

_ Tôi ..tôi đang ở đg...XY hức..hức

‘‘ _ Em cứ ở đó đợi anh, anh đến liền... Em ko đc xảy ra chuyện gì đấy nhé ’’

...tút..tút.....

Vừa nghe tiếng HyHy khóc, Gia Hy đã lo lắng biết đường nào, anh lập tức lấy con tay ga phóng đi thật nhanh đến chỗ HyHy, đây là lần đầu tiên anh cảm thấy thực sự lo lắng cho ai đó, mà ai đó ở đây lại là HyHy, người anh đang yêu rất nhiều

15’ sau

Gia Hy đã chạy đến , anh dựng con tay ga bên lề rồi tức tốc chạy đến bên cạnh HyHy lo lắng :

_ HyHy.. Em làm sao thế ?sao em lại ngồi đây, nói cho anh biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì hả ? Em đừng làm anh sợ mà?

_ Òa... Huhu.. Tôi..tôi sợ lắm..Ai cũng bỏ tôi đi hết, bọn họ đều là bọn tồi, bọn xấu xa.. HuHu- HyHy ôm chầm lấy Gia Hy rồi khóc nức nở

_Nín đi nào.... khóc như thế xấu lắm áh. HyHy mạnh mẽ lắm mà... Đừng lo , có anh ở bên cạnh mà, anh sẽ ko để em một mình đâu

_ Hức hức... Tôi...tôi .. Bây giờ ko còn nơi nào để đi nữa, tôi có thể ở nhờ nhà anh được ko?- HyHy ngược mắt lên hỏi Gia Hy

_ Vậy thì lên xe anh chở về nào.. Anh sống một mình nên ko sao đâu

Nói rồi Gia Hy cười tươi nhìn HyHy.. HyHy ngượng đỏ mặt rồi lập tức leo lên con tay ga.... Gia Hy rồ ga rồi phóng đi....

27. Chương 27

Hán Phong công Đình Đình trên con phố nhỏ đông người, ai cũng trầm trồ khen họ làm Đình Đình cười khúc khích

__ Sao cậu cười- Hán Phong nhăn trán hỏi Đình Đình

__ HiHi... Tại tớ thấy họ mắc cười quá, chẳng lẽ thấy hai người công nhau, nghĩa là họ là một đôi hả? Mà đúng rồi, cậu có bạn gái chưa Hán Phong, sao tớ chưa bao giờ nghe cậu kể nhỉ ?

__ Àh..ừmm... Tớ có thích một người, nhưng ko biết cậu ấy có thích tớ ko nữa...

__ Cô ấy là người như thế nào, kể tớ nghe với đi, có gì tớ làm quân sư cho cậu nhé- Đình Đình cười tít mắt

__ Ừh.. Cô ấy ngốc lắm, nhưng mà trước mặt người khác luôn tỏ ra mình là người thông minh ko hà... Lần đầu tiên tớ gặp cô ấy là lúc cô ấy đâm trúng tớ, làm hư mất chiếc xe đạp yêu quý ông tớ tặng rồi lại chạy đi mất dép.ừmm.. Rồi tớ tình cờ gặp lại cô ấy ngay trong cái trường tớ vừa chuyển đến, và ngồi cùng bàn nữa cơ, cô ấy bá đạo lắm, lại lì lợm và quậy phá vô cùng luôn, vì ko muốn mất mặt trước đám đệ tử trong lớp về việc làm làm hỏng của tớ hai chiếc xe đạp. Nên cô ấy đã đồng ý làm osin cho tớ nhé, lúc đầu tớ chỉ muốn trả thù cô ấy vì cô ấy phá xe đạp của tớ, lại thường giở những trò quỷ quái trên chộc tớ suốt ngày thôi, nhưng rồi sau này ko biết như thế nào mà thích cô ấy luôn...nhưng mà cô ấy ngốc lắm chả biết gì hết.haha- Hán Phong vừa đi, vừa cười kể cho Đình Đình nghe

__ Woa ! Vui quá.. Tớ rất muốn gặp cô gái đó... Chắc hẳn cô ấy phải dễ thương lắm cậu nhỉ - Đình Đình trầm trồ nói

__ Ừh... Dễ thương nhưng mà dữ như chằn í...

__ Mà cô ấy lên gì, tớ phải tìm hiểu rồi mới làm quân sư cho cậu được chứ

__ Cô ấy tên là Vương Triệu Hy, mọi người và tớ thường gọi cô ấy là HyHy, tên dễ thương lắm đúng ko?

__ Ừh.. Đúng vậy, người đẹp mà tên cũng đẹp, tớ háo hức muốn gặp cô ấy quá - Đình Đình vừa nói vừa đánh bùm bụp lên lưng Hán Phong

__ Nèkk. Làm gì mà quá khích dữ vậy, có tin tớ ném cậu xuống sông ko, tới cầu Sài Gòn rồi đấy - Hán Phong nhăn trán

__ Aaaaa.. Tớ muốn xuống ngắm phong cảnh ở bên dưới , thả tớ xuống nhanh đi- Đình Đình sáng mắt lên khi thấy cảnh vật trước mặt

Hán Phong nhẹ nhàng ngồi xuống, đỡ Đình Đình xuống, rồi lại đứng gần cô, cả hai cùng nhìn phía bên kia sông, ánh đèn điện mọc lên khắp nơi, nhìn thật lung linh

__ Đây! Lạnh ko Đình Đình, trời gió thế này dễ cảm lạnh lắm đấy - Hán Phong nói rồi, cởi chiếc áo khoác ngoài của mình ra, quàng lên người Đình Đình- Bạn hiền, tựa vào vai tớ đây này, trời lạnh lắm đấy- Nói rồi Hán Phong vòng tay ra sau lưng Đình Đình ôm lấy bờ vai nhỏ đang lạnh run của cô népp sát vào người mình

__ Cảm ơn cậu, Hán Phong, mãi là bạn tốt nhé, nhờ cậu mà tớ bớt buồn nhiều rồi, dù sao tớ cũng là người có nhan sắc nghiêng nước nghiêng thành chứ bộ, hehe, muốn tìm một người yo tớ thật lòng thì cũng đâu có khó đúng ko Hán Phong - Nói rồi Đình Đình nhón người lên hôn phớt lên môi Hán Phong rồi thì thầm - Từ giờ tớ sẽ gọi cậu là người anh trai bí mật của tớ, bởi vì khi tớ buồn, hay khóc cậu luôn ở bên cạnh tớ như một người anh trai vậy, tớ rất vui, cảm ơn cậu

Hán Phong mỉm cười, nhẹ xoa đầu Đình Đình rồi cả hai đều ngược lên nhìn vào bầu trời đen thẫm.... Hôm nay ko có sao.... Phải chăng ngày mai sẽ có mưa ???

28. Chương 28

Thiếu, sẽ thêm vào sau.

29. Chương 29

Hôm nay Hán Phong cố tình đi học thật sớm. Cậu muốn nhìn thấy mặt HyHy. Hôm qua khi đưa Đình Đình về nhà cậu đã tức tốc chạy đến nhà HyHy tìm nó. Nhưng anh HyHy lại bảo đã hai ngày rồi HyHy chưa về nhà, Hán Phong bây giờ thật sự rất lo lắng cho HyHy, nếu biết trước như thế, Hán Phong đã ko bỏ HyHy đi về một mình, có lẽ tại lúc đó cậu cứ luôn nghĩ đến Đình Đình nên đã quên mất HyHy. rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì chứ?? Điện thoại ko nghe, đến nhà thì ko thấy, mong sao hôm nay HyHy sẽ đi học

_ Này Từ Ân ! Hôm nay tỉ tỉ của chúng ta nghỉ học đấy. Có hẳn hơi giấy xin phép luôn đây này. Sáng sớm tui đến đã thấy nó nằm ở bàn giáo viên rồi. Mà nghỉ hẳn một tuần luôn cơ đấy. Chẳng lẽ nhà tỉ tỉ đi du lịch hả Từ Ân? - Mái Ngổ quay xuống hỏi Từ Ân vì biết Từ Ân rất thân với HyHy

_ Bà hỏi tôi thì tui biết hỏi ai ? Mà bà Hy từ hôm qua tới giờ có nhắn tin hay gọi điện gì cho tui đâu? Hay là xiu nữa tui với bà sang nhà bà Hy hỏi anh Triệu Vỹ đi, dù sao anh cũng là người viết xin phép cho HyHy mà - Từ Ân bậm môi suy nghĩ

_ oh... Nhưng mà có phải anh Vỹ hay anh Kỳ viết đâu, bà xem đi, người kí rõ ràng ghi HGH mà, mà bà có biết HyHy có người anh tên HGH ko- Mái Ngổ thắc mắc hỏi Từ Ân rồi cả hai cùng lắc đầu

Nãy giờ Hán Phong đã nghe rõ mồn một từng chữ trong cuộc đối thoại của Mái Ngổ và Từ Ân, trái tim cậu nhói lên một cái, Hán Phong chạy nhanh tới giật phăng tờ giấy xin phép của HyHy trên tay Mái Ngổ

Cổ họng Hán Phong đắng ngắt, mắt cậu đỏ ngầu, nhìn vào tờ giấy xin phép

_ Hán Phong.. Ông bị ma nhập àh.. Hay là do tỉ tỉ của chúng tôi ko đi học nên ko có ai cho ông sai vật vì thế ông tức giận àh- Mái Ngổ chun mũi nhìn Hán Phong nói

Hán Phong ko trả lời, hay nói cách khác là cậu ko còn quan tâm đến mọi thứ xung quanh nữa, bây giờ trong đầu cậu chỉ hiện ra hai chữ HyHy mà thôi..

Hán phong tức tốc lại nhanh ra hành lang, lòng cậu như lửa đốt, khuôn mặt Hán Phong khê trùn xuống lo lắng, rốt cuộc HGH là ai, sao hẳn ta lại viết giấy xin phép cho HyHy chứ? “HyHy àh, giờ cô đang ở đâu? Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra vậy?”

Khuôn mặt Hán Phong bần thần, bỗng Hán Phong nhớ lại Hạo Nguyên cũng có quen biết HyHy, mong rằng cậu ta biết tin gì đó từ HyHy.. Hán Phong lập tức chạy nhanh qua hành lang lớp 11A6, rồi lôi một bạn nữ trong lớp ra hỏi tới tấp :

_ Vương Hạo Nguyên đâu rồi? Hôm nay cậu ta có đi học ko? Bảo cậu ta ra đây ngay

_ Hả..o Ngu..yên, hôm nay ko có đi học, nghe nói cậu ấy bị tai nạn, tay vẫn chưa lành hẳn - Cô ta hướng ánh mắt sợ sệt nhìn Hán Phong lấp bắp

_ Sh..it - Hán Phong nắm mạnh tay vào tường, trong mắt cậu hiện rõ những đg gân máu, bây giờ cậu thật trông dữ dằn..

Hán Phong đi nhanh về lớp, cả bọn trong lớp nhìn Hán Phong tái cả mặt, coi bộ tên này khi điên lên còn đáng sợ hơn cả tỉ tỉ của chúng nữa

Hán Phong nắm chặt chiếc điện thoại trong tay, tay cậu ấn vào số của HyHy liên tục muốn nút cả màn hình, môi Hán Phong cắn vào nhau muốn bật cả máu

“ HyHy àh, cô đang ở đâu? Mau nghe điện thoại đi”

“ HyHy , cô đến ngay đây cho tôiiii”

“ Vương Triệu Hy, cô ko nghe lời tôi nói hả? Mau bắt đi, xin cô đấy, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy”

“ ...”

Hán Phong cứ thế, này giờ ko biết đã gọi bao nhiêu cuộc, đã nhắn bao nhiêu tin cho HyHy nhưng vẫn ko nhận đc một chút hồi âm nào cả

~~

HyHy khẽ nhìn xuống màn hình điện thoại này giờ cứ liên tục rung lên. Bây giờ đã là cuộc gọi thứ 52 rồi... Tất cả đều là của Hán Phong.. Rốt cuộc cậu ta đang muốn giở trò gì đây... Cậu ta lại thích chơi trò mèo vờn chuột àh.. Haha thật là nực cười. HyHy cười chua chát nhưng nước mắt cứ từ từ chảy ra.. Ít thôi nhưng làm lòng nó đắng ngắt..

Điện thoại lại rung thêm một lần nữa, lại là một tin nhắn mới, này giờ đã gần 20 tin nhắn đc gửi đến rồi. Nhưng HyHy lại ko đủ can đảm để cầm lên xem rốt cuộc nội dung trong đó là gì

Gia Hy đã đến trường từ sớm, bây giờ chỉ còn mình HyHy và đảm giúp việc trong nhà. HyHy tựa lưng trên chiếc ghế gỗ dài dưới gốc cây bên cạnh vừa hoa tulip, đầu nó khẽ lắc nhẹ để nước mắt ngừng rơi nhưng ko thể

__ Thừa Tiểu thư có cần dùng cơm ko ăh, để tôi bảo đầu bếp làm - Bà quản gia ko biết đã đứng cạnh nó từ bao giờ, có lẽ đối với bà việc nhìn ngắm cô bé này quả là rất thú vị

HyHy nhanh chóng gạt nhanh giọt nước mắt trên má, ngược lên nhìn bà quản gia :

__ Cháu ko ăn đâu ăh, cảm ơn bác

__ Tiểu thư có tâm sự gì ăh, mà tiểu thư là bạn gái của thiếu gia chúng tôi đúng ko? - Bà quản gia nhìn HyHy dò hỏi

__ Dạ ko ăh ! Cháu và anh Gia Hy chỉ là bạn thôi, cháu chỉ ở nhờ nhà anh ấy một thời gian thôi, ko biết có làm phiền mọi người ko nữa - HyHy ngược khuôn mặt xanh dương buồn lên nói

__ ko đâu, tiểu thư là khách của thiếu gia thì sao mà làm phiền chứ - Bà quản gia nhìn HyHy cười hiền từ

__ mà cháu ko phải tiểu thư gì đâu, bác đừng gọi cháu như thế, cứ gọi cháu là HyHy là đc ăh, cháu tên là Triệu Hy- HyHy nở nụ cười nhẹ nhìn bà quản gia phúc hậu trước mặt

__ Hóa ra là cháu cùng tên với thiếu gia - Bà quản gia nói rồi xoa đầu HyHy chắc chắn “ Cô bé này thật dễ thương, thiếu gia mà lấy đc cô bé này chắc là phúc ba đời , chỉ sợ cô bé này đã có ý trung nhân rồi haizzzzz” bà quản gia lắc đầu rồi đi vào nhà

Điện thoại của HyHy rung lên lần nữa rồi tắt lịm, có lẽ hết pin rồi

30. Chương 30

4 ngày trôi đi. HyHy như bốc hơi khỏi cuộc sống của Hán Phong. Bây giờ cậu mới biết cậu yo HyHy nhiều như thế nào....

Hán Phong chạy xe điên cuồng trên con xe mô tô bóng loáng dưới ánh đèn mờ của đường phố.. Cậu dừng lại trước căn biệt thự màu xám bạc ẩn trong một vườn hoa rực rỡ

Kính...coong...kính...coong

Hán Phong ấn chuông liên tục trên cánh cổng sắt to đùng . Lập tức một người hầu tức tốc chạy ra

__ Cho hỏi Vũ thiếu gia tìm ai

__ Có Hạo Nguyên ở nhà ko? Tôi muốn gặp cậu ấy

__ Mời thiếu gia vào nhà ngồi đợi ăh.

Hán Phong nóng ruột đi nhanh vào nhà, cậu rồi ở phòng khách mà đầu óc cứ bị cuốn đi đâu

__ Cậu đến tìm tôi ?- Hạo Nguyên từ trên lầu đi xuống nhìn Hán Phong

__ Một ngày nay cậu có liên lạc với HyHy ko ? - Hán Phong suốt ruột hỏi

__ HyHy ư ? Từ lúc ở bệnh viện đến giờ tôi ko gặp cô ấy

__ Cô...cô ấy đi đâu mất rồi, tôi...tôi ko tìm đc. Đến nhà thì ko thấy, cũng ko đi học, tôi đã đến tìm từng nhà bạn của HyHy nhưng vẫn ko thấy... Tôi..tôi phải làm sao đây- Hán Phong lắp bắp nói, lòng cậu thất lại đau nhói

__ Gì chứ? Cô ấy mất tích? Sao cậu ko nói tôi sớm chứ ?

__ Cô ấy ko mất tích, tôi có cảm giác như cô ấy đang tránh mặt ai đó vậy- Khuôn mặt xanh xao của Hán Phong trùn xuống

__ Tránh mặt ư? Sao cậu lại nghĩ vậy chứ - Hạo Nguyên thắc mắc

__ Một hôm trước, cô ấy đã nhờ ai đó viết giấy phép hộ rồi để lên bàn giáo viên, người đó ko ghi tên rõ ràng chỉ kí tên ba chữ HGH mà thôi, tôi có cảm giác người đó có liên quan đến chuyện này

__ HGH ? Thôi đc... Tôi sẽ điều tra về chuyện này, cậu về trước đi.. Giờ đã khuya rồi...

Hạo Nguyên vừa dứt lời thì Hán Phong đứng dậy, lầm lũi đi thẳng ra cửa, trông bóng dáng cậu thật cô đơn, mới có 4 ngày mà Hán Phong đã gầy sọp hẳn ra... Hạo Nguyên nhìn mà chỉ biết lắc đầu...

Cậu biết Hán Phong là tình địch của mình, cậu cũng biết rằng tình cảm của HyHy dành cho Hán Phong nhiều hơn rồi, dù biết mình đã thua nhưng Hạo Nguyên chưa bao giờ hối hận vì đã yo HyHy cả

31. Chương 31

HyHy ôm cuốn tiểu thuyết, ngồi đung đưa trên chiếc xích đu gỗ ở sau vườn, miệng ngậm cây kẹo mút,... Một ngày qua nó đã buồn rất nhiều rồi, hôm nay nó ko muốn buồn thêm nữa, HyHy ko muốn lãng phí thêm thời gian vào những chuyện ko đâu, quên hết cho nó khỏe, người ta đã ko thuộc về mình thì mình có buồn hay đau như thế nào đi chăng nữa thì vẫn đâu vào đấy thôi

__ Sao ế ? Hôm nay giờ chứng ra ngoài đây ngồi ngắm thơ ăh -Gia Hy từ đâu chạy đến bên cạnh HyHy nói

__ Anh cứ như ma í, em mà yếu tim chết thì em làm ma báo thù anh cho coi - HyHy bậm môi trách

__ Chứ em thì sao? Trong đầu em đang nghĩ cái gì đấy, đọc sách cũng đọc ngược mà cũng nói - Gia Hy mím môi cười nhìn cuốn tiểu thuyết đặt ngược trên tay HyHy

HyHy bây giờ mới phát giác mình cầm sách ngược nên vội chữa ngược :

__ Ồ...em ko có đọc sách,... trời nóng quá anh nhể?... Em đem cái này ra quạt át ăy mà, hề hề

__ Em láo tó nó vừa thôi, mặt như thế mà trông nham hiểm thật - Gia Hy chép miệng

__ Có anh í đồ dề xòmmmmm - HyHy chu miệng cãi trông rất đáng yo

__ Cái gì? Anh dề xòm hồi nào, nói bậy anh tát vỡ mồm giờ - Gia Hy hai mắt trợn to chun mũi, dơ nắm đấm nên dọa

__ Ồi thế tối hôm đó ngoài đg đưa hăm nào ôm em thế

__ Có em lợi dụng ôm anh trước í

__ Anh í

__ Em í

__ Anh í

__ Thôi đc rồi, mặt em trông đều quá nên anh đành ‘giả vờ’ thua em vậy hêhê, mà tối nay áh... - Gia Hy giả vờ kéo dài giọng

__ Tối nay làm sao áh..... - HyHy bắt chước giọng Gia Hy

__ Tối nay sinh nhật bạn anh áh....

__ Đệch, sinh nhật bạn anh liên quan gì ? - HyHy xệ mặt

__ Đi với anh ko em êuuu

__ Xin lỗi... Anh rất tốt nhưng em rất tiếc hohô

__ Đệch.. Anh nó thật đấy, thế giờ có đi ko hay muốn ra đg nằm với cún - Gia Hy chun mũi xệ mặt

__ Hừ đi thì đi,... May mà em ở nhờ nhà anh đấy, nếu ko thì này giờ mồm vêu lên rồi đấy nhé

__ Ặc... Em hờ báo thế thì sau này ‘ê sắc’ à xem, nhưng đừng lo , dù cả thế giới này ghét em nhưng anh vẫn yo em hú hú

__ Biến đi dùm cái, ngứa lỗ tai quá. Xùy xùy - HyHy xua tay như xua tà

__ Thôi ko đùa nữa, bây giờ vào chuẩn bị đi

__ Chuẩn bị gì paaaaaaa?

__ Thế giờ có muốn đi sinh nhật với anh ko???

__ Hừ đc thôi... - Nói rồi HyHy đi thẳng vào nhà để lại Gia Hy cười khúc khích

“ Thiếu gia biết iu rồi” - Bà quản gia đứng sau vườn hoa nhìn Gia Hy tủm tỉm cười

__

Cốc... Cốc ...cốc

__ Có chuyện gì thế ?- HyHy ở trong phòng nói vọng ra

__ Thừa tiểu thư, thiếu gia chúng tôi có chuẩn bị đồ muốn đưa cho tiểu thư mặc ạh

__ Vào đi ,rồi để lên bàn ấy, cảm ơn chị - HyHy nói vọng ra, bây giờ nó đang bận chơi game trên giường

Cô hầu gái mở cửa bước vào, rồi đặt tất cả đồ lên bàn, tiếp tục nói với HyHy

__ Thiếu gai còn dặn, 15’ nữa sẽ bắt đầu đi ạh, tôi xin phép- Nói rồi cô hầu gái mở cửa đi ra

__ Gì chứ? đúng là tên thiếu gia lảm chuyện - HyHy nói rồi bực mình rút điện thoại sang một bên rồi tiến về bên chiếc bàn trang điểm

__ OMG ! Mình có bao giờ mang đầm bao giờ đâu, ax.. Đúng thật là - HyHy nói rồi đá vào chân tủ xả giận

HyHy vất vả thay bộ đầm vào, bây giờ nhìn nó trông gương thật là xinh, như công chúa í, chiếc đầm trắng ngang gối làm bằng ren, có đính vài viên ngọc trai ở chân váy, trên ngực có đính một bông hồng vải cũng màu trắng nốt, trên eo có thắt một sợi dây buộc bằng màu đen. Điểm thêm một sợi dây chuyền bằng kim cương hình hoa hồng đen óng ánh, và một đôi giày búp bê bằng kim tuyến....

HyHy bắt đầu tô một lớp son đỏ lên đôi môi nhỏ chúm chím, chuốt một ít maccara , mái tóc đc buông xõa dài ,rồi bước xuống lầu

Gia Hy sốt ruột nhìn lên phòng HyHy, bây giờ đã gần 7h tối mà nó còn chưa xuống, nói 15 phút mà nó chuẩn bị gần cả tiếng, vừa nghe tiếng bc chân từ lầu xuống Gia Hy đã mắng xối xã :

__ Đây! Em bò trên đây xuống đó hả, có biết mấy giờ rồi ko...? Ô... HyHy, em..em đó hả - Gia Hy lác mắt nhìn HyHy, quả thật bây giờ trông HyHy rất đẹp, ko phải vẻ đẹp kiêu sa hay quyến rũ của những cô gái anh từng quen mà là vẻ đẹp tinh khiết, ngây thơ ,trong sáng. Vẻ đẹp mà ngay từ đầu đã đánh gục trái tim anh...

__ Hử? Anh bị vong nhập àh, ko em thì còn ai vào đây tên đáng ghét - HyHy tức giận suy nghĩ chẳng lẽ cô xấu đến mức Gia Hy ko nhận ra...

__ àh..àh ko, đi thôi - Gia Hy vẫn còn đơ người, rồi lập tức kéo HyHy đi....

32. Chương 32

Tại nhà hàng lớn nhất sài thành ,lộng lẫy với cái tên DIA

HyHy choáng ngợp với không khí sang trọng ở đây: Ánh đèn pha lê sáng lấp lánh trên trần. Các cậu ấm cô chiêu lại đc dịp khoe những bộ cánh đầy sang trọng quý phái của mình. Những ly rượu vang đỏ đc đặt trên khay cũng trở nên lung linh vô cùng. Trên bục có đặt một chiếc bánh sinh nhật năm tầng đc trang trí bắt mắt vô cùng, hẳn tên có sinh nhật hôm nay là một đại thiếu gia giàu có lắm đây

HyHy bước bên Gia Hy e ngại nhìn xung quanh, bởi nó chưa bao giờ đc đến những chỗ như thế này nên có chút lo sợ

Nhìn HyHy bây giờ như một cô công chúa nhỏ dễ thương đang lạc vào thế giới cổ tích... Nên vì thế ko ít các công tử đã lại gần nó làm quen cô gái có ánh mắt ngây ngô trong sáng này. Mỗi lần như thế HyHy chỉ biết cười mỉm gật đầu cho qua

Gia Hy huých nhẹ tay HyHy nói :

__ Không cần phải căng thẳng vậy đâu, cứ như bình thường là đc nhưng mà ko đc hồ báo đấy nhé - Gia Hy cố gắng nín cười nhìn HyHy đang nhăn mặt đau khổ với những lời làm quen ko đâu vào đâu của các cậu ấm

Và cũng ko thiếu những ánh mắt ghen tị với vẻ đẹp trong sáng đáng yêu của HyHy từ những cô tiểu thư chân dài, bởi việc nó đi cùng đại thiếu gia tập đoàn

Hoàng Vương cũng đủ cho các cô nàng tức ói máu rồi, vì Gia Hy dù có là dân sát gái nhưng anh chưa bao giờ đưa người con gái nào đến những chỗ như thế này

__ Hừ ! Nói ít thôi, coi chừng cái miệng hại cái thân đấy thiếu gia àh, mà sao mấy người kia cứ nhìn em chằm chằm vậy, bực mình chết đi đc - HyHy nhăn mày nói nhỏ đủ để hai người nghe làm Gia Hy phì cười vì cô ngốc quá

Gia Hy dẫn HyHy đến một bàn rượu ở trung tâm nơi có một anh chàng rất đẹp trai đang đứng đó hàn huyên có lẽ anh ta là chủ của bữa tiệc

__ Thế Bảo, hôm nay thế nào có vui ko?- Gia Hy vỗ vai người đc gọi là Thế Bảo

__ Ô ! Gia Hy mày đến hồi nào thế, có mỗi mày là bạn thân thế mà cứ tưởng mày ko đến cơ

__ Sao nhè? Tao ko đến sao đc chứ, chúc mày sinh nhật vui vẻ

__ He thaks, ơ, mà ai đây bạn gái mày hả,? xinh đấy- Thế Bảo quay qua nhìn HyHy

__ Ô ,ko anh nhầm rồi tôi ko phải bạn gái anh ấy - HyHy lập tức phân bua

__ Giê chứ? Thế giờ em muốn như nào, chứ có muốn ngủ... - Gia Hy chưa nói hết câu đã bị HyHy bịt miệng

__ Àh ờ... Tôi là bạn..bạn gái anh ấy HiHi - HyHy cười chữa ngượng rồi quay sang liếc xem Gia Hy

__ Ko ngờ đại thiếu gia của tập đoàn Hoàng Vương đã bị thu phục rồi, hehe thế phải ăn mừng thôi chứ, mà em tên gì?- Thế Bảo cười lớn nhìn HyHy

_ Dạ chào anh, tôi.. àh ko.. Em là Vương Thiên Hy, cứ gọi em là HyHy rất vui đc làm quen ăh - HyHy lịch sự bắt tay Thế Bảo, bây giờ HyHy đã tự thừa nhận mình là Thiên Hy rồi, có lẽ đã đến lúc tha thứ cho họ..

_ Woa.. Hai người cùng tên àh, Gia Hy mà ỷ giữ chắc HyHy đấy, mà mà lơ là , là tao cướp ếm luôn đấy, tao là tao bị thích em ấy rồi đấy nhé, hehe, thôi mà với HyHy cứ đứng đó chơi đi, tao phải đi tiếp khách rồi - Thế Bảo nói rồi nháy mắt với HyHy

.... Từ đằng xa, một ánh mắt sắc lẹm đang nhìn thấu HyHy, đôi lông mày thanh tú nhíu lên biểu lộ thái độ ko hài lòng chút nào....

33. Chương 33

Giờ có thích bố ko? Nói để bố còn biết mà đi kiếm đứa khác

Hán Phong hôm nay thật lịch lãm trong bộ lễ màu đen, áo sơmi trắng, thêm một chiếc nơ nhỏ màu đen ở cổ áo. Trong cậu bây giờ có gì đó trẻ con mà cuốn hút lắm, nhưng cũng ko kém phần sang trọng và menly ^^

.... Nhưng đôi mắt cậu ở đây thật đáng để nói, đôi mắt màu hổ phách đầy tinh anh hằng ngày đã đc thay thế bằng đôi mắt lạnh băng, ko cảm xúc nhưng đâu đó vẫn chứa đựng một nỗi buồn man mác.

Hán Phong bước vào đại sảnh trong những tiếng hô hô của các cô tiểu thư ông ọ, cũng ko ít cô cũng đã chạy đến đòi làm quen đại thiếu gia tập đoàn B.F.P - một tập đoàn giàu sụ tiền. Nhưng đáp lại họ chỉ là một cái liếc mắt lạnh đến thấu xương

Hôm nay là sinh nhật của anh họ Hán Phong, ko ít người đến đây với mong muốn lọt vào mắt xanh của chàng thiếu gia họ Vũ danh giá - Vũ Thế Bảo (đối với các tiểu thư) và lọt vào tầm ngắm của cái tập đoàn T.I.T giàu có , có thể hợp tác với cái tập đoàn này quả thật rất may mắn (đối với các tập đoàn nhỏ) nên sinh nhật của Thế Bảo rất đông người

...

...

_ A aaaa Hán Phong ! Em tới rồi hả??? Bạn gái đâu dẫn đến anh xem với - Thế Bảo ré lên chạy tới chỗ Hán Phong đang đi đến

_ không ... Àh mà anh sinh nhật vui vẻ nhé - Hán Phong cười trừ

_ Hán Phong!!? Cậu cũng có ở đây hả ?- Đình Đình cười tươi rồi đến chỗ Hán Phong

_ Oh. Đình Đình?? Cậu cũng có ở đây sao? - Hán Phong ngạc nhiên

_ Đình Đình là bạn em gái anh, mà Đình Đình đến đúng lúc lắm, Hán Phong và em giờ vẫn chưa có đôi thì bây giờ hai người thành một đôi luôn đi- Thế Bảo cười tươi chen vào

34. Chương 34

Thế Bảo vừa nói xong, ko ai bảo ai, cả hai người đều khoát tay vào nhau. Đình Đình cười thật tươi đến nỗi híp đã mất lại, Hán Phong cũng quay qua đáp lại nụ cười của Đình Đình bằng một nụ cười hoàn hảo (làm mấy ả xung quanh say nắng và ghen tức với Đình Đình). Bởi Hán Phong ko muốn trưng bộ mặt lạnh lùng buồn bã của mình cho Đình Đình thấy. Đình Đình cũng biết sơ về chuyện của HyHy do Hán Phong kể nên khi thấy cậu cười như thế cô cũng thấy đỡ lo hơn phần nào, bây giờ 2 người giống như bạn thân vậy...

_ Như thế mới đúng chứ ! Hai người như thế này trông đẹp đôi thật đấy. Hehe - Thế Bảo nháy mắt nhìn Hán Phong và Đình Đình cười

....

.....

..

_ Xin các tiểu thư và thiếu gia hướng mắt về sân khấu, tiệc mừng sinh nhật của đại thiếu gia Vũ Thế Bảo tròn 20 tuổi xin phép được bắt đầu- giọng của ông MC vang lên

... Bộp,..bộp...bộp...

.... Tiếng vỗ tay reo hò của mọi người vang to cả đại sảnh...

...

_ Đây! Gia Hy. Hôm nay sinh nhật của Thế Bảo sao ko thấy anh ta đâu hết vậy ?- HyHy thắc mắc khi MC vừa tuyên bố nhưng vẫn chưa thấy nhân vật chính đâu cả?

_ Chắc là đang đi nhiều chuyện đâu đó ấy mà, tính cậu ta trước giờ vẫn thế đó, nhiều chuyện kinh khủng Àh.. Đó kìa, cậu ta đang nói chuyện với một nam một nữ đằng kia kìa - Gia Hy la toáng lên khi thấy Thế Bảo

HyHy nhú mồm nhìn theo hướng chỉ của Gia Hy, đôi mắt của HyHy lập tức dừng lại ở người con trai đứng cạnh cô gái và đang nói chuyện với Thế Bảo, nhưng người con trai kia đang đứng xoay lưng lại phía HyHy nên nó vẫn chưa xác định dc chàng trai đó là ai, thật sự trông chàng trai kia rất quen, tấm lưng rộng lớn đó trông thân thuộc làm sao... HyHy bỗng dừng nghĩ đến Hán Phong nhưng lại vội lắc đầu xua tan suy nghĩ đó

_ Gia Hy , tôi lại đằng kia ngồi nhé, anh cứ lại chỗ Thế Bảo chơi đi, em hơi mỏi chân - HyHy nói rồi đi đến chiếc bàn ở góc khuất ít ai để ý ngồi xuống, nó thở dài ngao ngán, không khí ở đây khiến HyHy ngọt ngào lắm

Gia Hy nheo mắt nhìn HyHy, có lẽ nó đang buồn chuyện gì đó. Gia Hy vẫy tay gọi bồi bàn lại bảo anh ta làm một ly nc cam mang lại chỗ HyHy, sau khi đã thấy an tâm Gia Hy mới bước đến chỗ Thế Bảo, vỗ vai cậu

_ Hey! Ông MC nói từ nãy giờ rồi mà mày vẫn còn ngồi đây nhiều chuyện dc hả - Gia Hy cười

_ Hehe, ông ta nói thì mặc ông ta, mà bạn gái mày đâu? - Thế Bảo dáo dác nhìn quanh Gia Hy

_ Mày bớt tính nhiều chuyện chút đi, cô ấy mỏi chân, bảo lại kia ngồi chút xíu- Nói rồi Gia Hy chỉ tay về phía HyHy đang ngồi

Đình Đình và Hán Phong bây giờ mới để ý thấy Gia Hy. Hán Phong nheo mắt cố nhớ mình đã gặp Gia Hy ở đâu đó, Còn Đình Đình thì cười tươi khi thấy Gia Hy, nhưng khi nghe cậu ta đã có bạn gái thì Đình Đình nén tiếng thở dài rồi nhìn về hướng tay của Gia Hy vừa chỉ, cô thốt lên :

_ Woa, bạn gái anh đẹp thật, hai người thật đẹp đôi - Đình Đình hướng đôi mắt long lanh về phía HyHy trầm trồ khen, còn Hán Phong thì vẫn nhìn Gia Hy cố nhớ các gì đó

_ Hi, thanks em. Anh là Gia Hy rất vui dc biết em - Gia Hy lịch sự giơ tay ra bắt tay Đình Đình

_ Hi, em là Đình Đình - Đình Đình cũng giơ tay ra bắt tay rồi cũng cười nhẹ

_ Anh là Gia Hy - Hán Phong bây giờ mới thốt lên

_ ừh..tôi là Gia Hy, cậu là.... - Gia Hy nhìn Hán Phong và cũng bắt đầu lục trong trí nhớ của mình, hình như anh đã gặp Hán Phong rồi thì phải

_ Hi.. Đây là Hán Phong em họ tao. Còn đây là Gia Hy bạn thân anh - Thế Bảo niềm nở giới thiệu

_ Anh..anh có bạn gái rồi hả? Chẳng phải anh đang theo đuổi... - Hán Phong nói tới đây liền ngập ngừng nhìn Gia Hy

_ Hi, chỉ là tôi tự nhận thôi, còn cô ấy thì ko biết, mà hình như cậu cũng biết cô ấy đấy - Gia Hy liền thốt lên khi nhớ lại Hán Phong đã từng đứng trong đám nhí nhỏ trên anh lần trước ở trường của HyHy

_ Cô ấy??? - Hán Phong nheo mắt nói, cậu có linh cảm mình sắp đc gặp lại thứ gì đó nhưng ko biết là thứ gì

_ Àh, HyHy ấy, cô ấy đang ngồi đằng kia kìa.. - Gia Hy cười rồi chỉ tay về phía HyHy đang ngồi

Theo hướng tay của Gia HyHy, Hán Phong bỗng giật mình khi thấy một cô gái với mái tóc suôn dài, mang trên người bộ đầm bằng ren trắng, trông cô thật tinh khiết, khuôn mặt xinh đẹp nhưng đôi mắt thì buồn lắm. Hán Phong ko thể nhầm lẫn vào đâu đc, đó chính là HyHy, cô ấy đang ngồi đó. Khi Gia Hy thốt ra hai từ HyHy thì cậu đã nghi ngờ lắm rồi

. Nhưng tại sao HyHy lại ở đây, trông thời điểm này, thời gia này và ăn mặc thế kia và lại là bạn gái của Gia Hy nữa chứ. Hán Phong đi đến nơi HyHy đang ngồi, nắm chặt tay để ko phải thốt ra hai từ HyHy, thật sự bây giờ cậu muốn hỏi HyHy nhiều điều lắm...

...

....

HyHy mông lung suy nghĩ, đầu óc nó quay cuồng ko thôi, rốt cuộc thì đầu nó làm sao vậy này, sao cứ nghĩ đến Hán Phong ko thôi, biết cậu ta đã ko thích mình mà sao HyHy vẫn cứ nuôi hy vọng mãi, rốt cuộc là sao vậy???

Từ đằng sau, một cánh tay bỗng nắm chặt lấy tay HyHy, rất chặt, HyHy giật mình quay lại. Nó đơ vài giây khi thấy khuôn mặt giận dữ của Hán Phong nhìn mình, rồi đôi mắt nó bỗng trùn xuống, HyHy cố gắng dần tay mình ra khỏi Hán Phong nhưng ko đc, cậu quá mạnh. Hán Phong kéo tay HyHy chạy ra khỏi nhà hàng, trước con mắt tò mò của mọi người, Gia Hy và một tên con trai nữa vội chạy theo, ko ai khác chính là Hạo Nguyên- người đã quan sát HyHy từ nãy đến giờ...

35. Chương 35

Hán Phong kéo tay HyHy ra tới vườn hoa thì Hạo Nguyên và Gia Hy cũng chạy đến. Hạo Nguyên nhanh chóng, vịnh hai bờ vai của Hán Phong lại cho Hán Phong bình tĩnh rồi quát lớn:

_ Cậu đang làm gì vậy? Cậu điên hả?

Gia Hy cũng chạy đến giằng tay HyHy ra và bị lãnh một đấm của Hán Phong. Gia Hy loạng choạng rồi ngã xuống. HyHy lập tức chạy đến đỡ Gia Hy, đôi mắt nó giờ đỏ ngầu, làm môi khẽ rung :

_ RỐT CUỘC CẬU ĐANG LÀM CÁI QUÁI GÌ VẬY HẢ? Cậu.. Hại tôi như thế cậu nhẹ lòng lắm đúng ko? Bây giờ cậu lại hại cả anh Gia Hy. Cuối cùng cậu muốn tôi chết đi cậu mới hả dạ phải hả? Đc, bây giờ tôi sẽ mãi mãi biến mất khỏi mắt cậu, biến mất mãi mãi - HyHy hét lên nc mắt tuôn dài rồi chạy nhanh khỏi đó.

Hán Phong lập tức chạy theo, Gia Hy cũng đứng dậy định chạy theo HyHy nhưng bị Hạo Nguyên ngăn lại...

HyHy chạy mãi, nó bây giờ chẳng biết gì hết, đầu óc HyHy quay cuồng như chong chóng... Và rồi HyHy ngất đi. Bỗng một bàn tay từ đâu vội nâng HyHy lên rồi nhanh chóng đưa nó về nhà mình, đó chính là Hán Phong

Thân hình HyHy mềm nhũn trong tay Hán Phong. Cậu ko khỏi xót xa khi nhìn người con gái mình yo như thế này, cậu cố gắng giục ông tài xế lái nhanh về nhà

...

.....

Ba mẹ Hán Phong đã đi công tác từ hai ngày trước nên bây giờ trong nhà cậu ngoài đám gia nhân thì chẳng còn ai, Hán Phong nhanh chóng bế HyHy về phòng mình, đặt nó trên chiếc giường êm ái...

36. Chương 36

HyHy từ từ mở mắt ra, đầu nó đau như búa bổ, có vẻ đây là kết quả của việc ko ngủ mà khóc của mấy ngày qua. Bây giờ HyHy mới phát hiện mình đang nằm ở một căn phòng xa lạ, ko phải là căn phòng có tường sơn màu xanh lá ở nhà Gia Hy, cũng ko phải là căn phòng thân yo ở nhà mình. Căn phòng này đc thiết kế rất tinh tế và sinh động, tường gạch ốp đc sơn màu đen trắng. Tất cả đồ vật ở đây đều có màu trắng hoặc đen trông rất lạnh lẽo, ở giữa tường có một đôi cánh thiên thần làm bằng bạch kim rất óng ánh...

Một bên tay trái của HyHy nặng trĩu và gần như mất cảm giác, HyHy nhắm mắt nhìn xuống cánh tay, một thân người có mái tóc hung đỏ đang nằm trên tay nó ngủ ngon lành. HyHy giật mình khi biết đó là Hán Phong, trông Hán Phong thật khác so với mấy ngày trước : khuôn mặt xanh xao, môi tím tái, người gầy gò, và đôi mắt có những quầng đen như thức nhiều ngày.

Nhìn Hán Phong ngủ, trái tim HyHy bỗng đập lô tô trong ngực, cảm giác bình yên lạ, nhưng có lẽ Hán Phong ko thuộc về HyHy, Hán Phong có người mình yo rồi mà, nghĩ đến đó, đôi mắt của HyHy bỗng trùn xuống, nước mắt thi nhau rớt xuống ướt đầm cả khuôn mặt thanh tú, người HyHy khẽ run lên, môi mím chặt để ko bật ra tiếng nức nào.... Hán Phong lờ mờ mở mắt, đôi mắt nhúu lại nhìn HyHy đang khóc ngon lành mà ko để ý cậu đã thức từ lúc nào

Hán Phong vùng dậy, ôm chặt bờ vai nhỏ đang run lên nói :

_ Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao vậy hả? HyHy

HyHy lau nhẹ làn nc mắt, vùng tay ra khỏi Hán Phong, nói nhỏ:

_ Cậu... Đang thương hại tôi ư?? Tôi đáng thương đến thế sao???

_ Tại sao lại bỏ tôi? cậu xem tôi là gì? Tôi có là gì trong cậu ko? - Hán Phong ko trả lời cậu hỏi của HyHy mà hỏi ngược lại nó

_ Có là gì ư??? Khi cái quá khứ đáng nguyên rủa đó quay trở lại trong tôi, tôi chẳng còn ai bên cạnh, tôi khóc ,tôi đau khổ cũng chẳng ai hay biết? Lúc đó thì cậu đang ở đâu? Ha... Buồn cười thật. Tôi có là gì trong cậu đâu nhỉ? Cậu chơi đùa với tôi là chuyện bình thường thôi chứ gì? Cậu yo người khác... Và cậu xem tôi là đồ chơi.. Hức.. Cậu...vui lắm đúng ko? Tôi...tôi.. Đúng , tôi thích cậu, rất nhiều. Tôi biết chúng ta sẽ ko thể nhưng tôi vẫn cố chấp thích cậu, nhưng cậu đã yo cô gái khác, cô ấy đẹp hơn tôi, giàu có hơn tôi, tôi biết mà.. Dù tôi có cố gắng như thế nào đi chăng nữa cũng chỉ vậy thôi.. Hức..hức - HyHy nói qua làn nc mắt, trái tim nó đau nhói

Bất chợt Hán Phong ôm chặt HyHy vào lòng, và rồi nước mắt cậu cũng lặng lẽ rơi..

_ HyHy, cậu ngốc lắm, đúng là tớ đã từng thích một cô gái... Nhưng chỉ là "đã từng" thôi, tớ đã chấp nhận mất cô ấy để đến bên cậu đây, tớ cũng thích cậu nhiều lắm.. Vương Triệu Hy

_ Cậu dối tớ đúng ko, cậu công cô ấy, ôm cô ấy rồi lại hôn cả cô ấy trước mặt tớ rồi bây giờ nói thích tớ là sao? Mau quay về bên cô gái ấy đi...tớ ko muốn vì tớ mà tất cả đều đau khổ đâu...

_ Cậu...cậu đã thấy ư, nhưng đó chỉ là tình bạn thôi, cô ấy ko thích tớ, cô ấy thích Hạo Nguyên, và Hạo Nguyên và tớ đã từng là bạn thân, hôm đó do Hạo Nguyên đã từ chối cô ấy nên tớ mới an ủi cô ấy thôi - Hán Phong nói nhỏ vào tai HyHy

_ hic, thật ko? - HyHy ngược đôi mắt long lanh lên nói

_ Ngốc của tớ, tớ nói thật đó. Làm bạn gái tớ nhé ! - Hán Phong vòng tay ôm chặt HyHy

_ Nhưng...nhưng tớ.. ưmm..ừm - HyHy chưa nói hết câu thì đã bị Hán Phong cướp mất môi, nụ hôn ngọt và sâu, trái tim của HyHy đập nhanh như muốn rớt ra ngoài

_ Giờ có thích bố không, nói để bố còn biết biết mà đi kiếm đứa khác !- Hán Phong chun mũi lên giả vờ giận

_ Thích thì thích! Sợ gì bố thằng nào chứ ! - HyHy cũng ko vừa chu miệng lên cãi cho bằng đc

_ Thế thì đi, dám lẳng nhăng là đánh chết!

_ Ế , cái này phải nói cậu đấy, lên phén là coi chừng nhé - HyHy cũng chỉ tay lên đầu Hán Phong mà nói

_ #*@? §&\$%¥đ#

37. Chương 37

_ Hán Phong àh, có lẽ tớ nên về nhà... - HyHy ngồi trên chiếc xích đu sau nhà Hán Phong cùng cậu, khuôn mặt ngược lên trời nói

_ Tức nhiên phải về rồi, anh Vỹ với anh Kỳ lo cho cậu lắm đấy

_ Nhưng mà tớ ko biết phải đối mặt với họ như thế nào nữa, bây giờ tớ tha thứ cho họ rồi nhưng mà... Haizzzz -HyHy thở dài

_ Đừng sợ, tớ sẽ mãi bên cạnh cậu nhé, bây giờ thì đi thôi - Hán Phong nói rồi kéo tay HyHy đi

_ Ồh.. Đi đâu, cậu bị chập nào àh

_ Giờ muốn ăn đập đúng ko, đi về nhà cậu chứ đi đâu, phải đối mặt một lần đi chứ, chắc hẳn họ lo cho cậu lắm đấy

_ Nhưng..... -HyHy ngập ngừng

_ Ko nhưng gì hết, đi thôi - Hán Phong nói rồi nở nụ cười trấn an HyHy, và lôi nó lên chiếc BMW rồi phóng đi

.... Trên xe.....

_ ế...Sao lần đầu tớ gặp cậu, cậu lại đi xe đạp, nhà giàu thế kia mà - HyHy giờ mới ngẫm nghĩ lại nói

_ Đi xe đạp cho nó thân thiện với môi trường, hehe

_ Gớm, thế sao giờ ko đi nữa

_ Có ng ỵo đi cùng thì sao dám đi xe đạp đc nhé?

_ Thôi đề ! Mà... Tớ lo lắm

_ Đừng sợ, cứ biết là tớ luôn ở cạnh cậu là đc- Hán Phong ôm chặt lấy thân hình nhỏ bé của HyHy nói

_ Ừ... Biết rồi !

_ Thưa cậu chủ, đến nơi rồi ạh - ông Kim tài xế quay lại nói

Hán Phong từ từ mở cửa xe, cho HyHy xuống rồi vẫy tay nói :

_ Cố lên nhé, giờ tớ có việc phải làm rồi, bye cậu, hi - Hán Phong nói rồi lao lên xe chạy vút đi

_ Hán Phong chết tiệt, thế mà bảo luôn ở bên mình, grừừừ -HyHy lăm bằm trong miệng

38. Chương 38

HyHy hít một hơi dài, rồi nhanh chóng mở cổng bước vào, trước sân có 2 con BMW đang dựng ở đó . HyHy cắn chặt môi, đôi mắt nó nhúu lại nhìn vào trong nhà

__ HyHy, sao giờ này em mới về, em có sao ko -Triệu Vỹ thấy dáng HyHy thì chạy ra, khuôn mặt lo lắng hỏi

__ Em ko sao... -HyHy cuối mặt nói nhỏ

__ Ba mẹ đang đợi em đây, em vào đi.. -Triệu Vỹ nhìn cô em gái của mình mà đau lòng

__ Em..em lên phòng thay đồ đã, bây giờ em hơi khó chịu, xúu nữa rồi em xuống - HyHy nói rồi bước lên lầu, đầu hơi ngoái lại phía sau

Triệu Vỹ nhanh chóng chạy đến chỗ bàn ăn sau bếp nói với ba mẹ của mình:

__ HyHy nó về rồi, em ấy bảo muốn lên thay đồ... Ba mẹ đợi một xúu nữa đi

__ Thiên Vỹ , con cứ ngồi đó đi, mẹ lên coi con bé thế nào - người phụ nữ đứng lên rồi lặng lẽ đi lên lầu, bóng dáng bà ngả xuống nhìn thật cô đơn, khuôn mặt chỉ chút nhếch nhếch do thời gian, sóng gió cuộc đời mang lại

.... Cốc,..cốc...cốc

__ Anh hai, anh vào đi - HyHy nói vọng ra cứ ngỡ là Triệu Vỹ

__ Là mẹ đây

HyHy ngược mắt lên nhìn người phụ nữ đã ngoài 40, khuôn mặt phúc hậu

__ HyHy àh, theo ba mẹ về đc ko?

__ Tôi..tôi

__ Ba mẹ xin lỗi vì đã bỏ mặt các con, nhưng những việc chúng ta làm điều có lí do riêng con àh, do tập đoàn ta bị chơi xấu dẫn đến con đg phá sản, ba con bị bọn cho vay nặn lãi truy đuổi mà mém chết mấy lần. Chúng nó đòi giết cả chúng con nên mẹ và ba con đã giả vờ đuổi các con đi, để các con đc an toàn, mẹ xin lỗi vì bây giờ mới tìm các con về.. Nhưng mẹ và ba con thật sự rất nhớ các con, các con theo mẹ về đc ko?

__ M..ẹ - HyHy nhìn người phụ nữ trước mặt mình mà rưng rưng nước mắt, đáng lẽ nó nên hỏi rõ ràng lí do rồi mới kết luận, bây giờ nó cảm thấy thật có lỗi với ba mẹ mình biết bao

__ Thiên Hy, con của mẹ -người phụ nữ chạy đến ôm chầm lấy HyHy, những giọt nước mắt hạnh phúc từ từ rơi xuống trên khuôn mặt của hai người

39. Chương 39

(từ bây giờ tg sẽ gọi Triệu Vỹ , Triệu Kỳ là Thiên Vỹ, Thiên Kỳ nhé, còn HyHy thì vẫn sẽ là HyHy thôi. Ko có thay đổi gì sát ^^)

.....

__ Anh Vỹ, anh Kỳ, giờ chúng ta đi đâu vậy?-HyHy ngơ ngác ngồi trên con BMW, miệng bảm lảm hỏi 2 người anh của mình

__ Giờ chúng ta phải về nhà rồi, ba mẹ nuôi của chúng ta cũng sắp về, bây giờ chúng ta ko nên làm phiền họ - Thiên Vỹ chép miệng nhìn HyHy nói

__ Nhưng mà em nhớ bame lắm, khi nài có thời gian, anh đưa em đi với nhé ! -HyHy ngược đôi mắt to tròn lên hỏi

__ OK, khi nào muốn thì em cứ nói, nhưng mà về nhà mới em hãy mau bỏ cái tính ‘Đầu Gầu’ đi nhé, anh là anh ko thích cái tính ấy đâu ..-Thiên Kỳ xoa đầu HyHy rồi liếc mắt ám chỉ HyHy

__ Giẻ??? Thế anh có muốn ăn ‘liên hoàn cước’ của em ngay bây giờ luôn ko? Em bảo đảm anh mà còn bép xép gì nữa thì cái mặt ‘đạp chai’ của anh ngày mai sẽ ko còn hình dạng gì đâu, lúc đó anh đi học đám Fan của anh cũng chẳng nhận ra anh đâu Vương Thiên Kỳ.. Grừừừừừ - HyHy héch mũi lên, tay dơ nắm đầm ra đe dọa (chị này bá đạo gút)

__ Anh Vỹ ơi ! Hôm nay trời đẹp anh nhè ? - Thiên Kỳ giả vờ ngó lơ sang chỗ Thiên Vỹ nhưng trong lòng thì rét run ấy chứ

HyHy tức muốn ói máu nhìn ông anh mình như muốn ăn tươi nuốt sống nhưng ko làm gì đc, vì Thiên Kỳ ngồi cách HyHy một ghế mà Thiên Vỹ lại ngồi giữa nữa mới chết chứ. Bực mình vì chẳng làm gì đc, HyHy đành nhắm mắt ngủ, nhưng miệng thì ko ngừng lẩm bầm lẩm cả Thiên Vỹ ngồi bên cạnh cũng sợ lay

“ Lão Kỳ, khi về đến nhà anh chết với em, lúc đấy em xem thử anh còn có thể ‘mò tôm’ đến đâu nữa....”

40. Chương 40

__ Thừa đại thiếu gia. Đã đến nhà rồi ăh- ông tài xế già quay xuống nói với Thiên Vỹ, HyHy và Thiên Kỳ bây giờ đã ngủ mất đất rồi còn đâu

__ Ủh, tôi biết rồi, để tôi đánh thức hai đứa này dậy cái đã, ông cứ đem vali của chúng tôi vào nhà trước đi - Thiên Vỹ ngán ngẩm nhìn 2 đứa em yo vầu của mình

__ Vâng.. - Ông nói rồi nhanh chóng bước ra khỏi xe, mở cốp xe lấy vali đem vào nhà

Thiên Vỹ ngồi bất động tại chỗ, giờ muốn ra cũng ko đc, mà ngồi hoài như thế cũng ko xong. Thiên Vỹ quá hiểu tính hai đứa em quý xứ của mình. Đã ngủ rồi thì chỉ có thể từ dậy thôi chứ giờ có thiên lôi xuống đánh thức chúng nó cũng chả chịu dậy đâu... Haizzz, số làm anh của 2 đứa này thật khổ

Ông bà Vương ngồi trong nhà sốt ruột ngó ra cửa, nãy giờ đã nửa tiếng rồi mà 3 đứa con ‘yo tinh’ của mình vẫn chưa vào nhà, bỗng ông quảng Gia hốt hoảng chạy vào, miệng thở hồng hộc nói:

__ Lão Gia, phu nhân, đại thiếu gia bị tiểu thư và tiểu thiếu gia đánh cho bầm cả mặt, bây giờ vẫn ngồi trong xe ăh. Hai người mau ra xem đi

__ Ông ơi, mau ra xem đi - Bà Vương hốt hoảng ko kém, tưởng đâu ba đứa quý tử nó có xích mích gì nên đánh nhau

Và cảnh tượng hãi hùng hiện ra trước mặt của Ông bà Vương

Thiên Kỳ và HyHy đang ngủ say như chết còn Thiên Vỹ đang ngồi ở giữa mặt méo mó nói ko ra tiếng, thấy bame mình chạy ra, Thiên Vỹ như người đuối tìm đc phao, cậu hét lên :

__ Ba mẹ, cứu con với, HuHu

Bây giờ hai ông bà mới hiểu đc sự tình, hai người nhìn nhau cười ngặt nghẽo, rồi bảo đám vệ sĩ bế tiểu thư và tiểu thiếu gia về phòng để giải thoát tình cảnh éo le hiện giờ của Thiên Vỹ

__ Còn gì là khuôn mặt đẹp trai chứ, hiu,hiu -Thiên Vỹ vẻ mặt thê thảm bc xuống xe làm cho 2 ông bà đc thêm một trận cười nữa. Mấy đứa trẻ này thật dễ thương, chưa về nhà đc bao lâu đã làm cho hai ông bà đứng ngồi ko yên. Ko biết sau này chúng nó còn làm ra chuyện gì nữa ko

Hai ông bà Vương nhìn nhau lắc đầu cười. Có lẽ căn biệt thự này từ hôm nay sẽ náo nhiệt lắm đây...

41. Chương 41

HyHy đang ngủ ngon lành trên giường, bỗng mùi thức ăn từ đâu bay đến xộc vào mũi HyHy. Nó ngo ngoáy vào cái rồi ngồi bật dậy tỉnh ngủ luôn. Khuôn mặt HyHy ngớ ngác nhìn căn phòng xa lạ mình đang nằm :Tường dc ốp gạch màu xanh lá và màu vàng chanh, ở giữa tường có những bức hình làm bằng kính tuyến trong rất đẹp, chiếc bàn học nhỏ nằm cạnh cái cửa sổ màu vàng chanh, kệ sách có rất nhiều bộ truyện tranh, trên bàn thì đặt một cái laptop màu vàng nốt. Trong phòng từ tủ quần áo, tủ trang điểm, giường đều có màu vàng hoặc màu xanh lá hết (màu mà HyHy thích đó mà). Đầu giường có một khung hình bằng kim tuyến, trong hình là một cô bé với mái tóc suôn dài, khuôn mặt như búp bê, miệng nở nụ cười tươi hết sức, tay ôm một con mèo bông màu vàng và mặc trên người một bộ đầm cũng màu vàng luôn... Bây giờ HyHy mới nhận ra người trong hình chính là nó lúc 4 tuổi.. Thì ra nó đang ở trong phòng của mình, chắc là Thiên Vỹ bế nó lên đây ngủ

Qt....qt

HyHy xoa bụng nhăn mặt, có lẽ nó đói lắm rồi, cũng tại cái tật tham ngủ mà quên mất ăn, nhưng mà bây giờ đã 11h khuya rồi, ai còn nấu ăn ở dưới thế nhỉ. HyHy tỏ mò liền lén lút mở cửa tìm cách đi xuống bếp...

42. Chương 42

Dưới bếp, một thân ảnh với mái tóc bạch kim, mang quần jean mài rách, chiếc áo sơ mi sọc màu xanh lá như là vừa đi chơi về , đang lúi húi nấu cái gì đó trong bếp

HyHy vẫn chưa hoàn hồn, do chàng trai kia quay mặt vào trong bếp nên HyHy chỉ thấy mỗi cái lưng của chàng trai lạ. Nó cố lục trong trí nhớ của mình xem thử người này là ai, tại sao người này lại ở trong nhà bame nó chứ.

Hay người này là người làm nhà nó... Không thể, người làm gì mà ăn mặc sành điệu như vậy chứ.

Hay là ăn trộm.... Ếc, càng ko thể, ăn trộm gì mà ko chịu ăn trộm còn lò dò xuống bếp nấu ăn là cái quái gì

Hay...hay là ma.... Ôimẹoi, ko thể nào...

HyHytrợn tròn con mắt nhìn người trước mặt mình, ý nghĩ người này là ma chợt lóe lên trong đầu nó. Người HyHy run rẩy chẳng dám làm gì : bây giờ mà đi thế nào cũng gây ra tiếng động, nhưng đứng lại thì càng chết hơn

HyHy đánh liều, thuận tay cầm cái chổi lông gà ở góc nhà lên, rồi bước đến gần người con trai đang hì hục với cái tô đang bốc khói thơm phức làm HyHy nuốt nước miếng cái “ực”

Chàng trai kia mồ hôi nhễ nhại, hì hục với với món mì mình vừa nấu xong, mà ko hay biết nguy hiểm đang gần kề, anh chàng ta bưng tô mì bốc khói nghi ngút lên chuẩn bị xoay lưng tiến về bàn ăn thì

...

1s...

...

2s.

....

3s

_ Aaaaaaa, Ma, lạy chúa cứu connnnnn- xin dính chính lại với mọi người, đây ko phải là tiếng la của bà Hy nhà ta mà là anh chàng nọ - _-

Trước mặt anh chàng là một người con gái với mái tóc xõa dài che gần nửa khuôn mặt, đôi môi đỏ hồng, tay cầm cái chuỗi lông gà dơ lên tận đỉnh đầu và bộ đầm trắng dài chấm đất làm cô ta thêm kinh dị hơn

HyHy hoảng hồn liền bịt ngay mồm chàng tai lạ mặt lại, đe :

_ Anh có nín cái mồm thú vị của anh lại đi ko hả??? Anh mà còn ăn nói bậy bạ tôi tát vêu mồm bây giờ -HyHy trừng mắt, bây giờ nó biết chàng trai này ko phải ma rồi

Chàng trai ngúc ngắc cái đầu liên tục đi rô bốt >> ko ngờ một người đẹp trai, lạnh lùng, cá tính như anh, lại có ngày hôm nay

HyHy vội lấy tay ra khỏi miệng chàng trai, vén mái tóc bù xù trước mặt của mình rồi đi về phía tủ lạnh mà quên mất hỏi chàng trai này là ai (đúng là tham ăn mà)

_ Ê, cô là ai vậy hả? - Chàng trai bây giờ mới hoàn hồn hỏi cô gái kì lạ trước mặt

_ Tôi là người... Nhưng mà anh vừa nấu cái gì thế? Cô tôi ăn cùng với - HyHy nhăn mặt nhìn vào cái tủ lạnh chả có gì ăn đc, rồi ngược mắt nhìn tên con trai

_ Tôi.. Có nấu mì, nhưng mà ai chẳng biết cô là người , nói đi , cô là ai, hay cô là ăn trộm hả ?- Chàng trai gất

HyHy ko nói gì, giũt phăng tô mì trên tay tên con trai rồi bưng tới bàn, ăn ngon lành. Sau khi đánh chén no nê trước khuôn mặt đơ ra của tên con trai, HyHy cười khi khi quay qua nói

_ Anh có bao giờ thấy ai lại đi ăn trộm đồ của nhà mình ko hả? Câu đó tôi phải hỏi anh mới đúng ấy

_ Giề?? Cô đùa tôi chắc, tôi ở trong nhà này lâu rồi, có bao giờ tôi thấy cô đâu. Trừ..phi....cô...cô là ma - Tên con trai nhìn HyHy từ đầu đến chân nghi hoặc nói

_ Haha.... Hồi xưa má anh có nêi thức ăn cho anh ko đấy, hay là ăn nhạt quá nên anh mới thiếu muối như thế!- HyHy ôm bụng cười nắc nẻ

_ Cô im đi ! Tôi sẽ đi gọi vệ sĩ cho cô xem, cô dám vào nhà người khác lúc đêm hôm ko có ý định ăn trộm thì cũng chẳng có gì tốt đẹp đâu, đồng bọn cô đâu, nói mau

HyHy càng cười to hơn, HyHy ko còn từ gì để tả về tên ngốc trước mặt mình. bây giờ trong đầu HyHy chỉ văng vẳng câu "Tội nghiệp, đẹp trai mà bị khùng"

_ Im đi! Cô cười chưa sướng miệng hả, nói mau đồng bọn cô ở đâu

HyHy cố gắng mím cười nói lại:

_ Đồng bọn cái cục 'Shit' nhà anh. Tôi ko biết anh là ai, nhưng tôi khuyên anh nên quay lại vào 'trung tâm thần kinh' đi. Việc trốn đi đêm hôm như thế này vào nhà người ta rồi nấu mì ăn ko tốt đâu. Chẳng lẽ nhà anh ko có ai canh anh àh, sao anh cứ thích chạy lung tung vào nhà người khác vậy

_ Cô... Đc lắm - Tên con trai nghiêng răng rồi tiếng tục hét to - BÁC VƯƠNG(ba HyHy), BÁC ÂN(má HyHy) ỒIIIIII !! NHÀ CÓ ĂN TRỘM NÀYYYYYY, MỌI NGƯỜI MAU XUỐNG BẮT NÓ ĐIII - tên con trai tỏ ra vẻ đắc chí lắm

Tên con trai vừa hét xong lập tức đèn của các phòng đều bật sáng, bọn gia nhân, người làm tức tốc chạy đến nơi có tiếng hét làm vang cả ngôi biệt thự rộng lớn, ông Vương, bà Vương, Thiên Vỹ, Thiên Kỳ cũng vội vã bật dậy chạy ngay xuống lầu (đúng là mồm anh chàng này có sức công phá gê)

43. Chương 43

_ Có chuyện gì vậy??? Ăn trộm đâu?? , mọi người mau lùng bắt nó đi - Ông Vương hét hải chạy xuống cùng vợ và hai đứa con trai

— Đây nèk bác Vương, cô ta xông vào nhà ta ăn trộm đấy! Con hỏi đồng bọn cô ta đâu mà cô ta ko trả lời mà còn trả treo lại con nữa, mọi người mau bắt cô ta đi - tên con trai nói rồi chỉ vào mặt HyHy đang cười nắc nẻ như dở hơi

— Giẻ???? Con đùa bác hả? Minh Huy, nó là.... - Ông Vương chưa nói xong, HyHy đã nhảy vào hòng ba mình nói

— Ba mẹ ko cần giải thích với anh ta đâu?? Haha.... Con nghĩ anh ta bị vong nhập đấy, anh ta dám bảo con là ăn trộm... Haha... Thôi ba mẹ cứ ở đó hàn huyên đi. Oáp.. Con đi ngủ đây, chúc ba mẹ ngủ ngon. anh Vỹ, anh Kỳ, 2 hai cũng mau về phòng đi, hay muốn đứng đây làm bạn cùng anh ta. Em thấy 3 người có nhiều điểm giống nhau lắm... Hahah. Đẹp trai mà bị KHÙNG - HyHy cố nhấn mạnh chữ 'khùng', rồi thông thả bước về phòng ngủ

Thiên Vỹ và Thiên Kỳ méo mặt, mồm há to nhìn tên đc xem là giống mình trước mặt. Hai ng tức lắm nhưng mà chẳng dám đụng vào nường nường Vương Thiên Hy kéo chuốc họa vào thân. Thiên Kỳ nhanh chóng đi đến bắt tay tên đang mồm há to muốn đụng cả đất (chất hấn hấn sốc lắm đây)

— Chúng ta cùng hội, cùng thuyền rồi! Chào cậu, tôi là Thiên Kỳ, anh trai của con nhok quý vương vừa nãy, mong cậu giúp đỡ thêm. Tôi khuyên cậu nên mua thuốc trợ tim khi ở cạnh người này. Vâng xin hết ! -Thiên Kỳ nói rồi quay lưng đi thẳng lên lầu

Bà Vương nhìn Minh Huy bụm miệng cười rồi khều tay ông Vương nói nhỏ :

— Tôi nghĩ chúng ta nên giải thích cho thằng bé, kéo thằng bé sợ ông àh

— Ừh.... Mà trông thằng nhok buồn cười thật, ko ngờ đứa con ko sợ trời ko sợ đất của lão Dương lại bị HyHy nhà ta làm một phát đo ván như thế, haha. Tôi bắt đầu muốn con bé thi vào ngành luật sư rồi đấy bà àh - Ông Vương nín cười ko nổi liền cười to làm tên Minh Huy giật mình hồn trở lại vào xác

— Minh Huy àh, bác xin lỗi vì quên nói với cháu, bác có 3 đứa con bị thất lạc, hôm nay bác mới đưa chúng về. Con bé nó tên là Thiên Hy, còn thằng nhok vừa bắt tay cháu là Thiên Kỳ bằng tuổi cháu đấy, còn kia là Thiên Vỹ anh của 2 đứa kia. Mà hôm nay cháu đi sinh nhật về muộn đúng ko. Xin lỗi đã làm cháu giật mình nhé - Ông Vương cười mím nói

— Dạ??? OMG “cô ta đúng là yêu tinh mà”-Minh Huy hét lên rồi nghĩ thầm

— Vỹ Vỹ àh, còn đây là Triệu Minh Huy con của bác Dương bạn thân ba, do ông bà đi công tác xa và lâu ko an tâm cho thằng Huy nó ở một mình sợ nó gây chuyện nên bác Dương gửi nó cho ba, thôi giờ cũng muộn rồi, con mau đi ngủ đi, cái má hồi nãy bị HyHy đấm còn sưng lắm đó, con mau lấy đá chườm rồi đi ngủ nhé, ba mẹ cũng ngủ đây. Minh Huy, con cũng mau về phòng ngủ đi- Ông Vương nhìn Minh Huy và Thiên Vỹ nói

— Tất cả mọi người cũng mau ngủ sớm đi, mai còn phải làm việc - Bà Vương nhìn đám gia nhân đang cười khúc khích nói

Bóng tối bao trùm trả lại sự bình yên cho căn biệt thự to lớn, Minh Huy bước lên giường mà miệng lẩm bầm chữ rửa HyHy ko thôi

“ Thiên Hy, cô ta thật tửm. Mình phải cẩn thận mới đc. Mình ko muốn bị như anh Vỹ đâu. Nhất định phải trả thù... Grừừừ”- Minh Huy nghĩ đến HyHy mà cảm thấy gai người

.....

“Oa..oa, sao mà ngủ hoài ko đc vậy nè, may mà mai là CN nếu ko thì sao đi học chứ, ôi nhức hàm quá, hình như hồi nãy cười hơi nhiều thì phải. Nhớ thằng ngốc Hái Bông quá đi thôi...hơ hơ”- HyHy nằm trần trọc suy nghĩ mãi chẳng ngủ đc, đôi mắt dán chặt lên trần nhà tưởng tượng lại nụ cười của Hán Phong rồi chìm vào giấc ngủ khi nào ko hay (con này điên rồi)

44. Chương 44

...8.00am....

_ HyHy àh, mau dậy điiiiiii -Bà Vương lay HyHy mà muốn rụng cả bàn tay

Thiên Vỹ ở bên cạnh chép miệng bảo mẹ :

_ Mẹ ơi ! Vô ích thôi, HyHy nó là số con heo, dù trời có sập, thánh thần có đến van xin, con e là nó còn chưa chịu nhúc nhúc nữa

_ Thế thì phải làm sao đây, con bé còn nhiều việc để làm lắm - Mặt bà Vương tròn xuống rầu rĩ

Thiên Vỹ đưa tay lên cầm xoa xoa, cảm chiêu suy nghĩ :

_uhmmm.. Uhm... Để con xem nào. Từ trước đến giờ, người có thể thức HyHy dậy và trị đc nó chỉ có mỗi thằng bé tên Hán Phong lần trước vào nhà cũ của mình thôi, đúng ko Kỳ Kỳ. Em thấy thế nào nếu anh áp dụng cách đó với HyHy? - Thiên Vỹ quay qua hỏi Thiên Kỳ đang đứng bên cạnh

_ Em ko biết đâu?? Thiên Vỹ àh, cẩn thận một bên má của anh bị sưng thêm lần nữa thì khôn - Thiên Kỳ run rẩy

_ Thằng này, miệng em ăn cái gì mà nói chuyện câu nào câu ấy đều thối ko thể, có tin HyHy nó chưa đánh anh mà em đã bị anh đánh rồi ko hử? Tránh ra đi - Thiên Vỹ trừng mắt nhìn Thiên Kỳ rồi xoay qua mẹ nói giọng ngọt ngào - Mẹ Ơi !! Mẹ đứng sát vào con nhé! Con sợ em nó nổi điên cắn con thì chết , HyHy nó tuổi tuất mà

Bà Vương ko hiểu gì nhưng vẫn gật đầu làm như lời Thiên Vỹ nói

Thiên Vỹ nhảy phốc lên giường HyHy nằm, rồi thì thầm vào tai nó :

_ HyHy àh, Hán Phong đây, mau dậy đi em êu

HyHy nhú nhú đôi mắt lại, rồi hét toáng lên nhưng mắt vẫn nhắm :

_ Hán với chã Phong, cút điiiiiiiiiiiiiii

... Ràmmmmmm,....

Thiên Vỹ bị dính một chưởng của HyHy, và rồi chộp ếch bay xuống giường, cổ nghẹo một bên

_ Ò e Ò e ò e. Vương Thiên Vỹ GameOver - Thiên Kỳ giả tiếng xe cấp cứu rồi lôi xênh xệch đứa anh trai đáng thương của mình ra ngoài vừa đi vừa lẩm nhẩm làm cả đám gia nhân trong nhà cười rầmm

Bà Vương lắc đầu cười chào thua 3 đứa con của mình

_ Thừa phụ nhân, để tôi giúp gọi Tiểu thư dậy cho ạh - Bà zú của HyHy hồi còn nhỏ lên tiếng nói

_ Bà có chắc ko???? - Bà Vương nghi hoặc hỏi

_ Phụ nhân đừng lo, chí ích tôi cũng đã từng chăm sóc tiểu thư hồi còn nhỏ nên tôi biết tiểu thư sợ gì , ghét gì. Dù đã xa cách 12 năm trời nhưng tôi nghĩ sở thích sở ghét vẫn chưa thay đổi hẳn đâu

Bà Zú nói rồi, tiếng lại gần giường HyHy, thì thầm vào tai nó vừa đủ nghe :

_ Chuột... Có chuột...

_ Aaaaaaaaaaaaaa, có chuột, chạy mau - HyHy bật ngay dậy hét toáng lên rồi phốc ra khỏi giường người co rúm, đôi môi nhỏ mấp máy lại trông dễ thương vô cùng làm anh chàng Minh Huy này giờ đứng ngoài xem kịch cũng phải đứng tim, nhưng rồi hấn nở nụ cười ma ranh trên đôi môi nghĩ thầm “ hóa ra là sợ chuột...haha ”

45. Chương 45

HyHy ngồi trên bàn ăn mà hai mắt díp lại với nhau, đầu gật ra gật vào như con lật đật, mới 7h mà lị, với lại hôm nay CN nữa chứ.. Ông Vương, Bà Vương nhìn HyHy lắc đầu, Thiên Vỹ thì ôm mặt mình nhăn nhó khi nhớ về chuyện ‘xưa’, còn hai tên tham ăn Thiên Kỳ và Minh Huy thì đang dốc hết sức tập trung vào chuyên môn.

Thiên Kỳ miệng nhai nhồm nhoàm, xoay qua đập vai HyHy làm nó mém đập đầu xuống bàn, miệng Thiên Kỳ ko ngớt trêu đùa nói :

_ May quá ! Từ giờ anh sẽ thoát khỏi cái khoản thức em dậy rồi. I am Free

_ Thế bây giờ anh có muốn ăn ngay liên hoàn chương của em ko Thiên Kỳ, hẳn là bổ phổi lắm, ăn hỏi thử anh Vỹ đi là biết - HyHy giờ tay lên đe, làm mặt của Thiên Kỳ tái như mông nhái

Thấy tình hình ko ổn, bà Vương nhẹ nhàng vỗ vai HyHy nói :

_ HyHy thôi con, để cho anh Kỳ ăn hết đã chứ. Mà con cũng ăn nhanh luôn đi. Mẹ có thuê một người đến dạy cho con một số thứ rồi đấy. Lớn rồi mà cứ như con nít í

_ Dạy gì vậy mẹ, nếu là dạy võ thì con sẽ học liền hehe - HyHy vừa nhăm ngum ca cao nóng vừa nói

_ Cái con bé này đúng thật là.... Dạy về lễ nghĩa đấy. Con có bao giờ thấy một tiểu thư tập đoàn lớn mà lại miệng lưỡi, tính cách và cách nói chuyện sắc mùi thuốc súng như con chưa. Khéo người ta lại bảo con là đầu gấu thì ta cũng chào thua - Ông Vương nhìn cô con gái bá đạo của mình mà trêu

_ HaHa... Chết em chưa HyHy. Mà ba ơi, con muốn thuê một vài tên vệ sĩ riêng ỳnh - Thiên Vỹ nãy giờ im lặng cũng hào hứng chen zô nói

_ Để con làm gì??? -Ông Vương nghi hoặc hỏi

_ Thì để bảo vệ chính mình, HyHy hay ăn hiếp con lắm, nhờ HyHy nó điên lên rồi cắn con thì sao, như con đã nói, HyHy nó tuổi tuất mà

_ Vương Thiên Vỹ, anh có im ngay cái miệng thối của mình lại đi ko??? Hay anh muốn vài giây sau sẽ có màn “răng đi tìm lợi”hả???? - HyHy gầm gừ qua kẽ răng nhìn Thiên Vỹ làm anh chàng ruột gan cứ lộn ra lộn vào

_ Thôi.. Thôi mấy đứa, ăn mau điiiii - Bà Vương cười chào thua ba đứa con ‘yo quái’ có sở thích quái dị là đá đểu nhau, trả trêu nhau suốt ngày

_ Con no rồi thưa bame, con lên lầu đây, con sợ con mà ở đây thêm xiu nữa thì sẽ có án mạng ạch. Bame ăn ngon ạch. Còn ba người còn lại vừa ăn vừa uống nc đi là cùng, coi chừng bị nghẹn đấy - HyHy nói rồi phui mông một cách điêu luyện, quay lưng bước lên lầu, cùng tiếng ‘hứ’ dài cả ngàn cây số

_ Ể, sao cô trù tôi, này đứng lại đó - Minh Huy bậm môi lờm HyHy muốn cháy cả da mặt

..... Cùng lúc đó

Tại nhà của Hán Phong

_ Hán Phong, con ăn xong chưa, bame có chuyện muốn nói với con - Ông Long Khuôn mặt nghiêm túc nhìn cậu con trai quý hóa của mình nói

_ Bame cứ nói đi, con ăn xong rồi - Hán Phong ngược khuôn mặt ngái ngủ lên nói

_ ba mẹ muốn con đi xem mắt một người, con bé là con của bạn bame và bame muốn sau khi hai đứa học xong sẽ kết hôn luôn vì các con đã có giao ước từ nhỏ

_ Mọi người đùa con chắc, con mới có 17t thôi, với lại con có bạn gái rồi. Thời đại nào rồi mà còn có giao ước nữa hả Bame - Hán Phong mỉm cười tưởng Bame mình đùa, rồi tiếp tục nghĩ đến HyHy

_ Bame ko đùa, con liệu mà sắp xếp đi. Mẹ nghĩ con nên chia tay với cô bé đó, kéo lại làm khổ người ta - Bà Tuyền quả quyết nhìn cậu con trai của mình

Hán Phong cố gắng xoáy sâu vào con mắt của ba mẹ mình để có thể tìm một sự bông đùa trong mắt họ.... Nhưng hoàn toàn thất bại... Họ rất nghiêm túc

— Con nên nghe theo mẹ con đi. Chuyện này bame đã quyết rồi, đừng mong có chuyện thay đổi - Ông Long nói chắc nịch

— Ko bao giờ, nếu bame muốn cưới cô gái đó thì bame đi mà cưới, con ko quan tâm và cũng đừng mong con chấp nhận cuộc hôn nhân ngớ ngẩn này- Hán Phong nói rồi, kéo ghế ra bước thẳng lên lầu, khuôn mặt thoáng tức giận nhưng lại cố gắng nén chặt vào sâu, bây giờ.... cậu đau lắm

.....

“Hán Phong hả? Có chuyện gì ế?”

— HyHy àh, hôm nay có rãnh ko? Đi chơi đê - Hán Phong cố nén giọng

“Rãnh... Mà ở đâu?”

— Để tớ đến nhà đón cậu nhá

“Ê..khoan.. Tớ..àh tớ ko có ở nhà, tớ đang ở ngoài, vậy hẹn nhau ở cafe RISO đi”

— Okê ! 15’ nữa gặp nhau nhé, HiHi - Hán Phong tắt điện thoại mà lòng cứ bồn chồn mãi ko thôi. Hán Phong thật sự sợ mất HyHy lắm, cậu ko muốn mình suốt đời cứ bị bame xỏ mũi hoài

— Cố gắng lên Hán Phong, mày ko đc trùn bước, hừ - Hán Phong nói nhảm trong miệng rồi vội lấy cái áo khoát da phóng nhanh khỏi nhà trên con xe đạp (lại muốn thân thiện với môi trường đây mà ^^)

.....

— HyHy àh, con ngủ trên ấy luôn àh, mau xuống nhanh đi, người ta đã đến rồi đây này - Bà Vương sốt ruột đứng dưới nhà hét lên phòng HyHy

— Chết rồi làm sao đây, mình ko muốn Hán Phong đợi lâu đâu.. HuHu, chết rồi, nếu còn ở nhà cũ mình đã kêu tên đó tới nhà mình đón rồi, còn bây giờ mình ở nhà mới, lại trong thân phận tiểu thư tập đoàn C.I.P gì đó nữa chứ. Sao mình dám cho Hán Phong biết đc chứ.... HyHy mày phải động não lên chứ?? Làm sao thoát khỏi đây?? Huhu - HyHy vò đầu bứt tai, chợt một ý nghĩ đầu điên rồi xẹt qua đầu nó - A... Biết rồi, mình có thể trèo tường xuống mà, trò này mình chơi suốt, chắc ko sao đâu, với lại thấp mà, lo gì bể móng chứ keke (lầu 2 mà bảo thấp, con này điên rồi)

...

....

— HyHy ơi! Cố lên mày sắp làm đc rồi, còn 2m nữa là hạ cánh rồi, cố lên - HyHy lồm nhồm trong miệng khi đang vắt vèo giữa lầu 1 và lầu 2

...và rồi...

1s....

....

....2s....

.....

.....rầmmmmmmmm.....

— Á á á - Tiếng hét như loa phường của tên Minh Huy lập tức đc HyHy chú ý. Xui cho tên này. Đang ngồi ở gốc cây sau nhà tán phét với mấy em xinh tươi qua điện thoại thì từ đâu một bao tạ với tốc độ rơi ánh sáng rớt ngay trên khuôn mặt ‘đạp chai’

HyHy nhanh chóng bịt mồm tên Minh Huy cứ đang ư ử lại, tránh bị những đôi mắt vệ tinh bắt gặp rồi lòi tên này lại một bụi cây gần đó

__ Có nín ko thì bảo, tôi mà có mệnh hệ gì thì chắc chắn cậu cũng sẽ ko toàn mạng đâu. Rồi ngày mai thế nào trên trang đầu của báo sẽ có tin hot “ một chàng hotboy bị chặt thành 5 khúc và đc treo trên cái trụ điện thành phố” đấy, cứ liệu hồn đi, tôi ko hiền như bề ngoài nhé - HyHy trợn mắt nhìn tên Minh Huy đang run như cây sậy

Minh Huy hốt hoảng nhìn người con gái trước mặt đang đe dọa mình, đầu cậu ong ong, có lẽ Thiên Kỳ nói đúng, ở cậu cô gái này chúng ta cần có thuốc trợ tim đem theo bên người

46. Chương 46

__ Ê , con kia, hẹn người ta ra đây sao lại đi trễ cả tiếng là như Lào? - Hán Phong chun mũi, làm mặt giả vờ giận nhưng thật ra vui muốn nổ tim khi nhìn thấy HyHy

__ Hêhê, sorry người êu. Đi nửa đường ‘táo bón’ nên đành chạy về giải quyết nên đến trễ - HyHy vừa chạy hồng hộc vào bàn, vẻ mặt cún con cầu hoà

__ Ngon nhé? Mà thôi, đi với tớ đến chỗ này đi - Hán Phong nói rồi nhanh chóng kéo tay HyHy ra khỏi quán, bắt nó ngồi lên chiếc xe đạp rồi bắt đầu phóng đi

HyHy ngồi ở sau mà thắc mắc ko thôi, tự nhiên hôm nay thiếu gia có hứng đi xe đạp vậy trời

__ Ê, cậu chở tớ đi đâu đấy, đừng nói là đem bán sang Trung Quốc nhé ! -HyHy chọc chọc vào lưng Hán Phong, miệng tùm tùm cười, nói

__ Trẻ con, ôm chặt vào, tớ chạy nhanh lắm đấy, coi chừng bể mỗ gãy răng giờ, hêhê

__ Hừ, mấy tuổi mà bảo người ta trẻ con, coi bộ cậu lớn quá nhè. Sao mà mấy thằng con trai xung quanh mình đều đẹp trai mà bị khùng vậy ta, lại thích tự kỉ nữa chứ - HyHy lăm bằm trong miệng nhưng tay thì ôm chặt lấy Hán Phong làm cậu phì cười

Hán Phong dừng lại trước sân vận động đá banh, cậu vội dắt xe vào chỗ để rồi kéo HyHy theo mình, nhìn mặt HyHy ngốc đếch chịu đc

__ Ê, vào đây làm gì ấy?

__ Xem đá bóng chứ làm gì, chứ cậu tưởng vào đây để oánh nhau àh

HyHy chun mũi rồi ngẩng mông đi lên trước. Hán Phong phì cười hình theo cái dáng thon thon của nó rồi chạy lại nắm tay HyHy, nói :

__ Đi cùng đi, ko lại lạc đấy

Hán Phong ngồi vào hàng ghế thứ ba, sân vận động ‘Đình Vương’ to lớn, đông nghịt người. Hôm nay có trận đá bóng lớn. cậu vừa đặt mông ngồi xuống ko ít lời suýt xoa, khen ngợi vẻ đẹp trai rồi

.... Anh ấy đẹp trai quá....

.....êk, nhỏ bên cạnh cũng trông xinh thật, hai người họ thật xứng....

.... Anh ấy dễ thương quá, ôi, ước gì mình là bạn gái anh ấy. Nhìn phong cách ăn mặc là biết cậu ấm rồi.....

.....

HyHy nhăn mặt khó chịu với những lời khen chê xung quanh mình, HyHy có cảm giác như mình và Hán Phong là một món đồ vậy. Hán Phong thấy mặt HyHy ngưng nghịu, liền kêu tay trêu nó :

__ Bọn con gái các cậu thật phiền phức, thấy trai là cứ tươt tươt, như đám ruồi vậy

__ Ý cậu nói là cậu có sức hút như đám ‘phân’ chứ gì. Haha - HyHy cười nghiêng ngả còn mặt Hán Phong thì độn ra trông đến là tội

__ Anh oiiiiiii, cho em ngồi cạnh anh nhé - HyHy chưa kịp nhìn Hán Phong đặc chí thì từ đâu một cô bé với mái tóc vàng hoa, ăn mặc hở hang, môi thì đỏ chót cạy đến nũng nịu Hán Phong nghe mà phát ớn

__ Àh... Ủ... Cứ ngồi đi - Hán Phong tái mặt nhìn cô gái đó, cô ta ko những ko đẹp mà còn vô duyên nữa

__ Anh ơi! Anh tên gì? Ở đâu vậy, cho em làm quen anh nhééééé

__ Tôi tên Hán Phong, hi - Hán Phong cười trừ

HyHy nhìn hai người họ mà máu nóng nổi lên tận đầu, có cảm tưởng mình là người dư thừa vậy, HyHy nghiêng răng kèn kẹt, nói :

__ Máy người muốn bày tỏ tình cảm thì ra chỗ khác mà làm, ở đây ko phải nơi ấy người hẹn hò. Tôi thấy đau con mắt bên phải, đỏ con mắt bên trái, ái ngại lắm có biết ko?

__ Đây bà chị già, ko muốn nhìn thì đừng nhìn, ai khiến bà nhìn đâu..Ồh, mà chị đây là bạn anh Hán Phong hả?? Hay là osin của anh ấy?

__ Hồi này tôi mới xem tử vi xong, họ bảo tôi hôm nay sẽ hại chết một người, bây giờ thì tôi biết là ai rồi - HyHy bình thản ngó nghiêng nói, môi nhếch lên đầy kiêu ngạo

__ Cô...cô tưởng tôi sợ cô chắc, cô làm osin mà sao nói nhiều vậy - cô ta nghiêng răng tỏ vẻ khinh miệt

__ Thế cô có muốn làm osin ko? Bây giờ tôi thấy cô nói nhiều hơn cả tôi rồi ấy chứ - HyHy nhếch miệng ko chịu thua

47. Chương 47

Con bé môi đỏ cứng họng, bực mình liền quay mông đi thẳng để lại một tiếng hứ dài cả ngàn mét

__ Hêhê, cậu ghen hả?? - Hán Phong chọc chọc vào hông HyHy , đôi mắt nham hiểm

__ Ghen gì chứ?? Đừng thấy dưa bở rẻ mà ăn nhiều vào, hừ - HyHy vòng tay xoay ra hướng khác lăm nhăm

- Sao ko đi theo con nhỏ môi đỏ đó luôn đi, còn bày đặt ngồi đây lăm nhăm

__ Ể, nói cái gì đấy??? - Hán Phong gườm mắt trước điệu bộ đáng iu của HyHy

__ Ô, có nói gì đâu, hihi... Ồi đầu kia có kẹo bông kìa, mua cho tớ đi - HyHy sáng mắt

Hán Phong ko nói gì mà kéo tay HyHy đi, môi nở nụ cười tươi hết sức

__ Đi đâu thế? Ko xem đá bóng nữa àh -HyHy ngạc nhiên

__ Ko, tớ hết hứng rồi. Đi mua kẹo bông ăn đi

__ A.. Nói là làm đó nha - HyHy vui đến nỗi cười híp mí, trái tim nó bỗng ầm ập lạ kì, phải chăng đây là cảm giác hạnh phúc mà Hán Phong đã từng nói nhỉ??

Hán Phong dẫn HyHy đến bờ kè ở một cái suối nhỏ, cả hai cùng ngồi xuống thả chân xuống dòng nước mát rượi, tay HyHy cầm que que kẹo bông ăn dờ lắc lắc, đôi mắt ánh lên tia vui tươi lạ kì

__ Cậu vui lắm hả?? - Hán Phong nhìn HyHy chăm chú, ở HyHy có cái gì đó thu hút cậu đến nỗi cậu ko thể rời mắt, cứ như sợ một chút lơ là nào đó sẽ có người bế cô chạy đi đâu mất vậy

__ Ừh, vui lắm, ngày nào cậu cũng dẫn tớ đi chơi như thế này nhé - HyHy cười tươi, đôi môi chúm chím khe khẽ hát

__ Ừh! Ngày nào cũng đi chơi hết- Hán Phong vòng tay ôm chặt HyHy làm nó giật nảy mình nhưng rồi cũng ngồi im, mặt đỏ ửng

_ Móc..móc ghégo đi, hứa với tớ đừng rời xa tớ nhé - HyHy ngược khuôn mặt ngây thơ lên nói với Hán Phong làm cậu phì cười khẽ lấy tay búng trán HyHy làm nó nhăn nhó

Hán Phong gíơ ngón út móc vào ngón út của HyHy thật chặt. HyHy cười trong hạnh phúc, nó khẽ nhón người lên in môi môi đỏ hồng mềm mại lên má Hán Phong, rồi nhanh chóng xoay mặt đi vì xấu hổ

Hán Phong ngó người, miệng cậu ko tự chủ mà ngậm lại đc, môi khẽ nở nụ cười ngốc nghếch. Sau khi trấn tĩnh lại chính mình, Hán Phong từ từ lấy ko túi ra một sợi dây chuyền bạch kinh sáng lấp lánh, trên mặt dây chuyền là một chiếc xe đạp bé xiu bằng móng tay cái, ở giữa có một viên kinh cương sáng lấp lánh, trên mặt tượng có khắc hai chữ ‘HP’. Hán Phong từ từ xoay người HyHy lại rồi đeo vào cổ cho nó, HyHy ngơ ngác tay cứ mân mê mặt dây chuyền hỏi :

_ Sao lại là xe đạp, xe đạp có ý nghĩa gì vậy????

_ Là cái mà đã tạo nên duyên số cho chúng ta đó. Lần đầu chúng ta gặp nhau ko phải là do cậu đâm vào xe đạp tớ àh

_ Xí, làm gì nhớ dai thế, đâu phải tớ cố ý đâm vào cậu đâu chứ, mà ‘HP’ là gì

_ Là tên cậu và tên tớ ghép lại, cũng là tên của tớ, Hehe (Hy Phong = HP = Hán Phong)^^. Tớ cũng có nữa nèh - Hán Phong nói rồi lấy sợi dây chuyền y hệt của HyHy trong cổ áo ra, trên mặt dây chuyền có chữ ‘TH’ (TH là Triệu Hy, vì anh này chưa biết tên thiệt của HyHy) , nói tiếp - Tớ sẽ mãi giữ cậu lại bên cạnh tớ còn cậu cũng phải ráng giữa chặt tớ đấy nhé, tớ ỳo cậu nhiều lắm Vương Triệu Hy

HyHy mỉm cười, đầu ngả vào vai Hán Phong, đôi mắt trong veo đầy ắp hạnh phúc. Liệu có đc giữ lâu dài ko?? Hay là phải qua thêm thử thách nữa

48. Chương 48

HyHy từ chối khi Hán Phong bảo muốn đưa nó về, HyHy đi bộ thong dong, miệng ngoác ra cười như con bị tâm thần, tay ko ngừng mân nê sợi dây chuyền trên cổ. HyHy lơ đãng đến nỗi đi bị ập đầu vào cái cột trước nhà đau điếng nhưng hình như vẫn ko hề gì. Vừa lúc Minh Huy dắt con mô-tô từ trong nhà , thấy cảnh HyHy cứ ôm đầu nhưng miệng thì ko ngừng cười ngốc nghếch

Minh Huy phì cười, miệng lẩm nhẩm “con nhỏ này khùng ghê”, thấy HyHy vẫn chưa thôi hành động ngu ngốc của mình, cậu nhẹ vỗ vào vai HyHy, nói:

_Êk, cô bị tâm thần àh, mau vào nhà đi, mẹ cô đang tức xì khói ở trong nhà ấy, con gái thời nay thật gē gớm, dám nhảy lầu bỏ trốn đi chơi nữa, haizzzzzz

HyHy bị Minh Huy cắt đứt mất cảm hứng, nó ngược mặt lên đánh giọng nói :

_ Hừ, lượn đi cho nước nó trong, chứ đừng có mà để tôi tức lên là rằng đi tìm lợi đấy cháu ạch

_ Cô...cô

_ Cô cô gì ở đây, tội nghiệp, lớn to đầu rồi mà còn bị cà lăm, bấm núttttttt - HyHy hét lên rồi đi thong thả vào nhà làm Minh Huy tức ói máu mà chả làm gì đc, đành bực mình gú ga phóng xe đi

HyHy liếc nhìn thấy bóng mẹ thân yêu đang ngồi ở phòng khách, nó lấp ló rồi cuối cùng cũng quyết định đi vào

_ HyHy - bà Vương gầm từng chữ

_ Ô mẹ - HyHy giả vờ ngạc nhiên khi thấy mẹ

_ Thôi khỏi ngạc nhiên, hỏi nãy con đứng lấp ló cả buổi ngoài cửa làm gì thế?

_ HiHi, có đâu mà, con đứng ở ngoài cho con milu nhà mình ăn

_ Thôi khỏi phía, Thiên Kỳ đem milu đi tiêm ngừa rồi

_ Á mẹ, người con tự nhiên dơ quá, thôi con đi tắm đây, kéo xúu nữa lạnh tắm hông đc, hihi, bye mẹ - HyHy nói rồi tức tốc chạy lên phòng đóng rầm cửa lại, miệng thở phì phò để lại tiếng nói í ới của bà Vương lại phía sau

49. Chương 49

cốc....cốc....cốc

_ Vào đi - Hán Phong ngồi mân mê mặt dây chuyền, mặt trầm tư, nói vọng ra cửa

Bà Tuyền bước vào, trên tay mà là một bộ hồ sơ gì đó, bà hắng giọng nói :

_ Mẹ đây ! Mẹ có chuyện muốn nói với con

_ Mẹ.... Nếu là chuyện hôn ước ngớ ngẩn đó thì con ko muốn nghe - Hán Phong xoay người lại nhìn thẳng vào mặt mẹ mình nói

_ Con đừng nên ngang bướng như thế, bame đã quyết hết rồi, con mau ngoan ngoãn nghe theo đi - Bà Tuyền nhìn con mình, ánh mắt đầy yo thương

_ Con ko muốn, thật sự ko muốn - Hán Phong đánh giọng

_ Mẹ xin con đó Hán Phong, đây là sơ yếu lí lịch của con bé đó, con xem đi. Xem xong rồi hãy nghĩ kĩ lại đi, nếu ko muốn người con gái con yo có chuyện xảy ra - bà Tuyền nói rồi đặt tập hồ sơ lên bàn Hán Phong

_ Bame xem con là một món đồ hàng àh, con sẽ ko bao giờ tha thứ cho ai dám đụng vào cô ấy - Hán Phong ko kìm đc tức giận trong giọng nói mình, cậu hét lên

Bà Tuyền tức giận trước câu nói của Hán Phong, bà gơ tay tát mạnh vào mặt cậu con trai của mình rồi nhanh bước ra khỏi phòng, để lại một sự ren đe

_ Ko có gì là ko thể.... Con cứ cố chấp đi rồi con sẽ thấy, mẹ cho con 3ngày để kết thúc mối quan hệ với con bé đó

Hán Phong đau khổ ngồi thụt xuống sàn lạnh, đôi mắt ngấn lệ, đau khổ, Hán Phong biết bame của cậu xưa nay nói gì thì sẽ làm cái đó, ko kiên nể ai. Nhưng còn HyHy thì sao, cậu... Cậu sự cậu ko thể thiếu nó bên cạnh đc

.....

_ ông àh, Hán Phong phải làm sao đây, hay chsung ta hủy hôn đi - Bà Tuyền về mặt đau khổ, thật ra lúc này bà ko muốn làm tổn thương Hán Phong đâu, chỉ do hoàn cảnh thôi

_ Tôi cũng tính như vậy nhưng.... Ba chúng ta làm gấtt lắm. Hình như nhà bên đó cũng đâu có muốn chấp nhận cuộc hôn nhân này, khéo lại làm hai đứa nhỏ ko biết gì phải khổ cả đời thì tôi ân hận lắm - Ông Long ôm đầu đau khổ

_ Chúng ta đành nghe theo vậy, ba cũng già rồi, coi như là di nguyện cuối cùng của ông, haizzzzz

50. Chương 50

Mới sáng tỉnh mơ, HyHy đã mở mắt thức dậy. Miệng cười tủm tỉm ko thôi. Nó nhanh chóng VSCN, xách cặp rồi bước xuống nhà. Thiên Vỹ tay lăm lăm xô nước chuẩn bị xách lên lầu, nhìn thấy HyHy, cậu ngớ người hét như gặp phải ma làm HyHy đang mơ mộng cũng phải đứt màng nhĩ vì diếc

__ Lão Vỹ, anh bị vong nhập àh, anh điên vừa nó thôi, mà sáng sớm anh xách xô nước đi đâu vậy, định đứng giữa sân nhà mà tắm àh, muốn khùng thì cũng phải lựa lúc mà khùng chứ, hừ

__ Em....em đó hả HyHy, em dậy rồi đó hả??? Anh có nằm mơ ko?? Mới 6h thôi mà - Thiên Vỹ nói lấp bắp như thằng điên vậy (cha này định đem xô nước lên tạt HyHy để nó dậy đó mà ^^)

__ Ko phải em thì là ai, em đi học luôn đây - HyHy nói rồi quay lưng đi xuống bếp kiểm gì đó bỏ vào bụng

__ Hơơ.... Mới sáng sớm mà sao ồn ào vậy anh Vỹ - Minh Huy từ phòng đi ra, đầu tóc rối bù, mặt ngu kinh khủng nhìn Thiên Vỹ đang đứng trời trồng giữa nhà

__ Ờ...ko, ko có gì - Mặt Thiên Vỹ ko biểu cảm, quay lưng đi luôn mà quên phải xách xô nc đi

Thiên Kỳ cũng từ từ trong phòng đi ra, mắt nhắm mắt mở vất ngay cái dẻ lau dưới nhà rồi ụp mặt vào xô nc ở sân đó, cậu hét lên như sắp chết rồi ho sặc sụa, Minh Huy đứng bên cạnh cười muốn rơi cả hàm ra

Đám gia nhân khiếp đảm chạy bỏ đến xem Tiểu thiếu gia có bị gì ko, rồi nhanh chóng vác cậu vào phòng như vác lợn

HyHy nghe tiếng động ồn ào, tay cầm miếng pizza, ngó đầu ra xem nhưng bây giờ chỉ thấy mình thằng cha Minh Huy đang cười sặc sụa nằm dưới nhà, và vũng nước đang đc một một cô hầu lau đi

HyHy nhìn rồi chật lưỡi cho qua, nó lắc đầu khinh khỉnh đi qua tên Minh Huy để lại một câu bình luận rất ư là sốc óc :

__ Sáng sớm đã gặp phải thằng trốn viện, bệnh viện bây giờ chẳng chịu lấp hàng rào gì cả, cứ để mấy thằng điên chạy khắp nơi lung tung là cái 'rắm' gì đây, haizzzzzzzzzzzz

Vừa ra khỏi cổng, bà Vương đã chạy ra nói với :

__ HyHy, để mẹ bảo tài xế đưa con đi học nhé

__ Ko cần đâu mẹ, con thật sự ko muốn mọi người biết con là tiểu thư giàu có gì đó đâu. Ở nhà con sẽ là Vương Thiên Hy, nhưng lúc con ở ngoài, con muốn làm Vương Triệu Hy mẹ àh, thôi con đi học đây, bye mẹ hihi - HyHy nói rồi, dơ tay chào tạm biệt bà Vương rồi nhảy chân sáo vừa đi vừa hát đến trường

Bà Vương lắc đầu cười nhìn đứa con nhỏ bé của mình mới ngày nào còn nằm trong nôi quấn tã mà bây giờ đã lớn khôn và xinh đẹp, dù có hơi nghịch ngợm nhưng con bé có tấm lòng thật cao đẹp. Phải làm sao đây, bà ko muốn rời xa nó chút nào, nhưng dù sao nó cũng phải lấy chồng lập gia đình thôi. Bà chỉ tiếc là chưa kịp bù đắp cho con bé thì phải chuẩn bị xa nó rồi... Haizzzzzz

.....

Hán Phong thức dậy sau một đêm mệt mỏi, đầu óc cậu ong ong những lời mẹ mình nói vào tối qua. Hán Phong đi đến bên chiếc bàn nhỏ, cậu cầm sắp hồ sơ lên, rồi nhanh chóng mở ra xem. Hán Phong nhếch môi cười khinh khỉnh

__ Là tiểu thư tập đoàn kếp với tập đoàn nhà Hạo Nguyên ư? Cô ta là em họ của Hạo Nguyên... Ha, nực cười quá, chẳng nhẽ bây giờ mình phải chịu thua Vương Hạo Nguyên một cách nhục nhã như thế sao - Hán Phong xem sơ qua tờ giấy, thậm chí đến cái tên 'vợ tương lai' của mình cậu cũng chẳng thèm ngó đến hay liếc qua, trong đầu cậu bây giờ chỉ có mỗi hình bóng, mỗi tên Vương Triệu Hy mà thôi, như thế là đủ rồi, cậu ko muốn quan tâm thêm điều gì nữa

51. Chương 51

__ Ê, xe ôm hông em êi

HyHy đang nhảy chân sáo miệng vừa hát vu vơ, thì ở đâu, một ẻm xe ôm chạy từ phía sau lên nói. HyHy chẳng buồn nhìn mặt tên xe ôm mà đã quay qua mắng xối xả

__ Đi chỗ khác chơi? Xe ôm cái bíp gì chứ, đi xe ôm để mà rủ nhau lên bàn thờ ngồi àh.... Oh.. Anh, anh đi lái xe ôm hồi nào thế? - HyHy giật mình khi nhìn thấy Gia Hy ngồi trên con tay ga đi rề rề bên cạnh, mặt thì xệ xuống như cái bánh bị nhúng nước

__ Đệch, em có thôi cái kiếu móc họng người khác ko? Anh từ hồi hồi xưa mẹ em có thời gian đem em đi chích ngừa chưa nữa? Hay là em có tiền sử bị bệnh ‘thanh tâm’ nhể ???

__ Anh ơi, anh á, anh có muốn ăn thử món ‘liên hoàn chưởng’ của em ko??? Bỏ phỉi lắm anh ạh, anh em ở nhà ăn hoài àh.... - HyHy gần từng tiếng

__ Hêhê, anh đùa áh, em dễ thương, xinh đẹp thế lầy thì sao mà bị bệnh đc. Thôi ngoan, lên xe anh cho đi ké đến trường, hihi - Gia Hy cười trừ ngó lơ

HyHy liếc mắt ‘đưa tềnh’, nhìn xuống đồng hồ rồi nhanh chóng yên vị trên xe để Gia Hy phóng đi

__ Em êiiiiiiiiiii ! - Gia Hy quay xuống nói

__ Giềềề

__ Ăn ‘kít’ ko emmmm

__ Thế có ngon ko anhhhhh

__ Ngon lắm em ạh

__ Anh êiiiiii, em là em thương anh lắm nên những món ngon em xin nguyện nhường cho anh hết, hihi

HyHy vừa nói đều xong thì xe cũng đã dừng trước cổng trường. HyHy từ từ leo xuống, nhếch miệng trêu Gia Hy thêm nữa

__ Anh ơi, ngậm miệng vào đi ạh, giữa đường, giữa xá thế này kéo người ta bảo anh đi quảng cáo P/S thì chết, haha. Chúc anh đi bình an và mong sao ngày mai vẫn thấy được bình minh

HyHy nhanh chân chạy đi, để lại mặt Gia Hy nóng bừng tức giận ấp ứ ko nói nên lời

(xui cho anh dám chọc tức chị Hy)

52. Chương 52

Hôm nay,... Hán Phong ko đi học..... Bưng bộ mặt ỉu xiu như trúng phải gió xuống cầngtin. HyHy liên tục thở dài

__ Hừ, hôm qua mới bảo ko xa mình mà bây giờ chết dí chỗ nào rồi ko biết, bực mình quá điiiiiiiiiii - HyHy chun mũi mặt hầm hầm như thịt bằm nấu cháo, đưa miếng sandwich lên ngoạm một cái rõ to cho bỏ tức

__ Tỉ tỉ ơi, có khách muốn gặp tỉ tỉ - Tên Đầu To từ trong lớp chạy ra, giọng vội vã nói

__ Đứa nào - HyHy gầm gừ

__ Hôm nay dự là có bão, bão cấp 10, dạt cấp 11, âm u kéo dài, khéo sẽ có người chết do.... - Tên Đầu To chưa kịp nói xong, đã bị HyHy tán ột phát ngay mặt

_ Lăng nhăng, nói nhanh, cứ đứng đó mà thao thao bất tuyệt khéo lại cả răng xuống sàn khi nào ko biết đẩy con ạch- HyHy bực mình quát

_ Hihi, quan trọng hóa vấn đề là một nghệ thuật ạch - Tên kia ko cảm thấy đau, mà còn cười rất tươi

_ grừừừ - HyHy liếc mắt

_ Àh, Vương Hạo Nguyên 11A6 qua thăm tí tí ạch - Đầu To nói rồi nhìn HyHy nhăn nhăn cười nham nhở, cứ nhìn thấy nụ cười đó, HyHy cứ muốn lấy dép tán vào mặt tên này mấy phát ko thôi, nhìn mặt tên này ức chế kinh khủng khiếp

Nếu mà tên này còn ở lại đây, chắc HyHy đau tim vì ức mất, nó lấy trong túi áo ra tờ 500đ, đập vào cái mặt nham nhở của tên Đầu To rồi phán :

_ ĐI CHỖ KHÁC CHƠI

Nói rồi HyHy đi nhanh vào lớp, miệng lầm bầm “Nhìn tên đó cười, khéo tối nằm mơ mất, kinh khủng thật”

.....

_ Đi với tôi chút đi - HyHy vừa bước vào lớp chưa kịp ú ớ đã bị tên Hạo Nguyên lôi đi như bao tã

Hạo Nguyên lôi HyHy ra khu vườn sau sân tập bóng, gió thổi hiu hiu mát. Những bông hoa tường vi vươn dài leo lên cao hứng gió, không khí ở đây thật yên bình khiến HyHy cảm thấy dễ chịu hẳn. Nó cùng Hạo Nguyên ngồi xuống chiếc ghế đá gần đó

_ Cậu....cậu thích Hán Phong??? - Hạo Nguyên hơi ấp úng mở lời trước. Trước mặt những cô em chân dài Hạo Nguyên nói năng lưu loát, miệng lưỡi ngọt ngào bao nhiêu thì trước mặt HyHy cậu ngượng ngùng, lắp bắp bấy nhiêu

_ HẢ??? - HyHy mở tròn mắt ngạc nhiên, chả lẽ tên Hán Phong đi nhiều chuyện với tên này

_ Cậu có quan hệ gì với Hoàng Gia Hy - Ko đợi HyHy trả lời, cậu vội vàng hỏi tiếp

_ HẢ???

_ Hả hả cái gì??? Cậu và anh chàng Gia Hy đó coa quan hệ gì với nhau

_ Ờ...ơ... Tôi với anh ấy chỉ là bạn bè bình thường thôi

_ Thế sao hán ta viết giấy phép cho cậu, rồi cậu còn đi dự tiệc với hán nữa

_ Tôi...tôi - HyHy ngớ người chả biết trả lời thế nào -“ cái đít khỉ nhà anh, hỏi cái câu gì mà khó thế, chả lẽ bảo do tránh mặt tên Hải Bông khôn kiếp ạch” - HyHy lẩm bẩm trong miệng, âm lượng đủ để mình nó nghe thấy

_ Thế cậu có thích Hán Phong ko??? - Hạo Nguyên nhú mày, tiếp tục hỏi lại

_ Hêhê, trời nóng quá cậu nhể??? Ôi , tôi phải về lớp bật điều may ra còn có thể sống - HyHy nói rồi vọt lẹ vào lớp, ko phải nó Ko thích Hán Phong, chỉ là HyHy ngượng khi kể cho ai chuyện tình cảm của mình (Bà này nở gúm, tháng 12 mà bảo nóng, mà làm gì trong lớp có điều hòa mà mà bật nhể?)

Hạo nguyên lắc đầu nhìn theo cái dáng nhỏ bé của HyHy đã khuất hẳn, đầu ko thôi nghĩ về HyHy , quả thật cô gái này có sức hút gì đó khiến cho ai đã tiếp xúc một lần là ko thể nào quên và còn muốn gặp lại lần nữa. Hạo Nguyên yo HyHy rồi

.....

“HyHy ạch, gặp nhau đi, tớ có chuyện muốn nói với cậu”

_ Ủh, hihi, tí nữa gặp nhé! - HyHy tắt máy rồi nằm ụp xuống giường, đôi mắt khép hờ, đôi môi nở nụ cười hạnh phúc - Vui quá, lại đc đi chơi với Hán Phong rồi, HiHi- HyHy nói nhỏ một mình, nó nhớ Hán Phong quá, dù mới gặp nhau hôm qua , HyHy đứng ngồi ko yên, miệng cười riu rít ko thôi... Bôngưng lòng nó bỗng trùn xuống.... Nó bất an sờ vào tim mình, nghĩ thầm “sao mình có cảm giác gò ọ vậy nè”

. HyHy nghĩ thế nhưng rồi cũng bỏ qua cảm giác kì lạ ấy, nó loắt choắt thay đồ rồi chuẩn bị đi gặp Hán Phong.....

53. Chương 53

Đông về..... Hàng cây ven đường khăng khiu vài chiếc lá, cái lạnh lùa vào mái tóc óng mượt của HyHy, nó khẽ rung mình rồi bước vội trên con đường quen thuộc đầy lá

Vẫn quán cafe mang cái tên đặc biệt RISO mà hai đứa rất thích.... Với ko gian ấm áp và nhẹ nhàng và có hơi u uất, nơi đây chàng trai với mái tóc hung đỏ đang nhâm nhi tách cafe đắng, chàng trai đó là người mà HyHy rất yo. Cậu vẫn vậy, vẫn trung thành với áo thun trắng cùng sơmi sọc caro khoát ngoài, quần jean mài rách dài cá tính và đôi giày nike màu xanh lá , tất cả các thứ trên làm cậu nổi bật hẳn trong không gian u uất bấy giờ

..... Nhưng.... Hôm nay Hán Phong ko đến một mình, cậu đang ôm hôn một cô gái có thể nói là rất sexy, và cả hai đều quay lưng vào trong tường

HyHy cố gắng xoáy đôi mắt xanh dương vào cái lưng rất quen thuộc kia. Nó lắc đầu ngoay ngoay, cho cái ý nghĩ điên rồ là chàng trai đó là Hán Phong. Chân HyHy bủn rủn, nó đi chầm chậm đến cái bàn gỗ trong góc khuất kia, ánh sáng lờ mờ, bờ mồm của quán cafe lại ko thể che đi đc khuôn mặt điển trai của người con trai đó..... Hán Phong

_ Hán Phong??? - HyHy đi đến vỗ vai người con trai đó, nó tin đây là một sự nhầm lẫn. Nhưng những lời của người con trai đó lại phản bội lại ý nghĩ của HyHy

_ Cô tới rồi àh.. - Hán Phong trả lời giọng lạnh lạnh ko cảm xúc, tay vẫn ôm chặt người con gái bên cạnh xoay qua nói với HyHy

HyHy ngớ ngàng, miệng ấp úc:

_ Cậu...cậu... Tớ....tớ

_ Tôi vào thẳng vấn đề luôn, tôi ko thích dài dòng , tôi chán cô rồi, chúng ta chia tay đi

_ Chuyện này là sao???? Tại sao chứ???

_ Xin lỗi, nhưng ngay từ đầu tôi chỉ muốn đùa giỡn với cô thôi. Tôi có người mình yêu rồi. Cô ấy đẹp hơn cô, giỏi giang hơn cô và quan trọng nhất là cô ấy giàu hơn cô... Tôi và cô ấy đã có hôn ước từ nhỏ. Tôi và cô thật sự chẳng hợp nhau tẹo nào.

Nêm xin cô thông caem cho tôi, giờ tôi phải đi rồi, tạm biệt cô - Hán Phong nói rồi, nhanh chóng ôm cô nàng bên cạnh đứng dậy, cô nàng ta cứ cắn môi nhìn HyHy có vẻ tiếc nuối điều gì....

Những lời nói cay độc của Hán Phong như những lưỡi dao đâm sâu vào trái tim nhỏ bé của HyHy. Đầu óc nó choáng váng ko tin vào tai mình, hai hai buông thõng trong vô thức..... Nhưng tuyệt nhiên, HyHy ko hề rơi một giọt nước mắt nào

Có đau ko???? Đau lắm chứ, nhưng mà phải làm sao đây??? Người ấy lừa dối mình, phản bội, đùa giỡn với mình, xem mình là món đồ chơi?? Nực cười.. Tại sao đau lắm mà sao nước mắt nó vẫn không rơi nhỉ???? Nước mắt nó..... chảy ngược vào tim.....

HyHy lê từng bước chân trong vô thức về nhà, nếu có thể, nó cũng muốn chết lắm... Nhưng nó còn gia đình, không thể vì một tên khốn nạn như vậy mà phải bỏ mạng vô ích..... Nó đeo tai phone vào tai, giọng hát trong trẻo của nữ ca sĩ vang lên làm lòng nó chột nhối lên đau thắt

” Vì sao em phải cố gắng vờ như cách xa anh không phải điều lớn lao

..

Em muốn được khóc òa vỡ như đứa trẻ con chẳng thể lớn lên

..

Còn hơn cứ chúc ai đó hạnh phúc

..

Mà trái tim đau hơn cả ngàn vết đâm

..

Xin lỗi anh nhé ! Em ko làm được đâu

...

....

Hình như trong tim anh cũng nhận thấy cách xa anh ko phải điều lớn lao

Em biết mình mãi chỉ giống như đứa trẻ thơ chẳng thể lớn lên

Mà khi em vẫn chẳng biết vì sao, hạnh phúc xưa anh nở lòng nào đánh rơi

.....Em sẽ nhận lấy, cất đi để dành cho anh”

....

Nước mắt HyHy vô tình rơi xuống, có lẽ nữ ca sĩ kia sau khi hát xong cũng đã khóc rất nhiều... Tình yêu này rồi sẽ đi về đâu.... Nó cố gắng ngược mặt lên trời để nước mắt ko rơi, nhưng tất cả lại phản bội lại nó : nước mắt nó ko ngừng rơi, tay ko ngừng ôm chặt lòng ngực đang đau thắt, và cái bài hát chết tiệt kia nữa, sao nó cứ mãi phát lên hoài thế nhỉ... Tại sao lại trở trêu như thế này cơ chứ...

.....

Đông về..... Đông này chắc hẳn sẽ lạnh hơn những mùa đông khác, trái tim này liệu đã ngừng yêu chưa, đã quên được???? Hay vẫn còn chờ điều gì đó : chờ anh về bên cạnh em, hay chờ em hết yêu anh.....??????

Những cơn mưa mùa đông lạnh buốt vẫn cứ thế rơi. Trong cơn mưa đêm lạnh thấu xương giữa tháng 12, người ta bắt gặp hình ảnh một cô bé với thân hình nhỏ nhắn , mang trên mình chiếc váy màu vàng chanh và mái tóc đen tuyền ướt nhẹp nước mưa, khuôn mặt trái xoan, đôi mắt xanh sâu thẳm, đôi môi khẽ mím lại để ngăn những tiếng ‘nức’ chột thoáng ta khỏi đôi môi nhỏ bé kia.... Cô bé ấy thật đáng thương....

54. Chương 54

HyHy, em bị làm sao thế??? Sao lại dầm mưa thế này là sao??? - Thiên Kỳ hốt hoảng khi nhìn thấy HyHy nước sũng từ cổng đi vào. Đôi mắt vô hồn, môi tím tái HyHy đi đến gần cửa rồi ngất lịm...

HyHy cắt đứt mọi liên lạc với tất cả mọi người từ ngày hôm đó. Nó ở trong nhà suốt như người vô hồn. Ông bà Vương lo lắng nhưng chẳng biết làm thế nào

Ông Vương chạy đôn chạy đáo lo việc cho công ty, bà Vương suốt ngày ở cạnh HyHy, an ủi nó. Rồi mời gia sư về dạy cho nó vì ko muốn HyHy bị hỏng kiến thức

.....

HyHy lặng lẽ đi một mình dưới cơn mưa phùn . Đã 3 tháng trôi qua rồi... Có lẽ đã đến lúc phải quên.

Con đường tấp nập người qua lại, mỗi ánh đèn lại len lỏi một tia hy vọng, cây bàng bên đường lá xum xuê, từng nhành lá vươn dài đón những giọt nước mát của trời ban cho... HyHy lặng nhìn dòng người qua lại càng lúc càng thưa thớt dần, đồng nghĩa với việc mưa càng lúc càng nặng hạt

HyHy nhúu mày nhìn lên, bởi trên đầu nó đã có một tán ô từ bao giờ

_ Sao lại dầm mưa??? - Minh Huy đứng cạnh bên lặng nhìn con người nhỏ bé, yếu ớt nhưng luôn muốn tạo cho mình một vỏ bọc cứng rắn giả tạo

HyHy nhìn Minh Huy rồi thở dài, 3 tháng qua, ngoài có gia đình bên cạnh, Minh Huy cũng đã ở bên cạnh nó rất nhiều, anh ta bớt đi chơi hơn, luôn dành thời gian ở bên cạnh nó, chọc cười nó, làm mọi thứ để HyHy có thể cười trở lại. HyHy rất biết ơn Minh Huy, nếu trước kia nó chưa từng bị tổn thương, chưa từng gặp Hán Phong, có lẽ HyHy đã ngã lòng mà có tình cảm với Minh Huy mất rồi.... Nhưng chỉ là ‘nếu’ thôi... Minh Huy vẫn chỉ là người đến sau Hán Phong một bước...

_ Về thôi! Kéo lại cảm lạnh đấy! - Minh Huy nhìn HyHy mà lòng anh đau thắt, cũng chẳng biết vì sao nữa

HyHy ko nói ko rằng, tiếp tục bước...nhưng mới bước đc vài bước, HyHy bỗng ngã khụy xuống đất, có lẽ do đứng quá lâu trong mưa nên chân bị mất cảm giác mất rồi, HyHy khóc nức lên, giá như nó cũng mất cảm giác với cái tình cảm ngu ngốc đó, thì đâu phải như thế này. HyHy đã đứng trong nỗi đau quá lâu nhưng sao lại ko mất cảm giác chứ.

Minh Huy hạ chiếc ô xuống, anh chạy đến ôm chầm lấy HyHy vỗ về cho nó... Dù anh ko biết nguyên do vì sao 3 tháng nay nó bị như thế, nhưng khi thấy HyHy khóc một mình hay dầm mưa về thì tim cậu đau nhói, dần lòng sẽ giết cái tên đã làm một HyHy dễ thương, vui tươi ngày nào trở thành một HyHy vô giác, lạnh lùng và trầm tính khó hiểu

Minh Huy giờ tấm lưng rắn chắc của mình ra... Và anh công HyHy về

HyHy nói lí nhí vào vành tai đang đỏ ửng vì lạnh của Minh Huy nói :

_ Cảm ơn anh

Môi Minh Huy bỗng giãn ra một nụ cười hạnh phúc... Chẳng lẽ anh đã yêu?????...ko.. Ko thể nào. Minh Huy lắc đầu nguầy nguậy phủ nhận ý nghĩ điên rồ đó... Anh chỉ coi HyHy là em gái thôi mà...

.....

_ HyHy àh ! - Bà Vương mở cửa phòng HyHy, trên tay là ly ca cao nóng, bà nhẹ nhàng đặt xuống bàn rồi tiếng lại bên khung cửa sổ, nơi HyHy đang mông lung suy nghĩ, bà vỗ nhẹ vào vai nó, làm nó giật mình quay lại

_ Mẹ gọi con hả??? Con xin lỗi - HyHy cúi gầm mặt

_ Không sao, mẹ chỉ mới vào thôi, con uống ca cao nóng đi, mẹ vừa pha cho con đấy

_ Dạ....

_ HyHy àh! Thật ra, từ lúc mới sinh ra, con đã được hứa hôn với một người...

_ Dạ. Mẹ cứ nói tiếp đi

Bà Vương ngơ ngàng cứ nghĩ HyHy sẽ sốc lắm, nhưng rồi bà nói tiếp

_ Con có thể thực hiện hôn ước đó ko???... Àh, đương nhiên bame sẽ ko bắt buộc con đâu... Nếu con phản đối, bame cũng sẽ theo ý con.. Con quyết định đi... Có thể học xong chương trình phổ thông, hai đứa sẽ kết hôn. Ông bà bên đó nói như thế

_ Dạ , cứ làm như thế đi ạ

_ Hả??? Con thật sự ko phản đối àh

_ Hi, chỉ cần bame vui là đc rồi, con thì có gì đâu mà phản đối hả mẹ, sớm muộn gì con cũng phải lấy chồng thôi mà - HyHy nói rồi mỉm cười nhẹ, nụ cười nhạt đến đau lòng. Quyết định bây giờ có lẽ là đúng nhất

_ Thôi vậy, nếu như thế thì cứ như thế đi

_ Nhưng mà, con muốn đi du học một năm được ko mẹ

_ Du học???

_ Dạ... Con cũng lớn rồi mà, con muốn tự lập với lại cũng muốn củng cố thêm kiến thức, học thiệt giỏi để nở mày nở mặt bame chứ, hihi

_ Ừh, con quyết định vậy cũng tốt, thôi con ngủ sớm đi, mẹ sẽ bàn lại chuyện này với ba con.. Con nhớ uống hết ly ca cao cho mẹ đầy nhé cô nương - Bà Vương đứng dậy, bà thở dài rồi bước ra khỏi phòng HyHy

_ Dạ Cảm ơn mẹ

~*~

sorry mọi người nhé. Ý tưởng nó cứ vọt mãi ra trong đầu nên viết luôn mà quên mất ghi chương, thôi thì từ đây ko có ghi chương nữa nhé, cứ nghĩ tới đâu thì viết tới đó thôi hi :o cảm ơn mọi người đã dành thời gian ủng hộ truyện của mình. Thakssss nhiều lắm cơ ^__^

55. Chương 55

Hán Phong àh, cậu ko sao thật chứ?? đừng có tỏ ra cứng rắn nữa!! Đau lắm đấy - Đình Đình vỗ nhẹ vai Hán Phong. Hiện giờ hai người đang ngồi ở xích đu sau nhà Hán Phong

Đình Đình thở dài thườn thượt, rốt cuộc tình yêu là cái thứ quái quỷ gì ko biết, tại sao cứ day vào nó là cứ phải đau khổ chứ. Đình Đình ngược mắt lên nhìn Hán Phong, cô cảm thấy thương Hán Phong vô cùng...

_Tớ...không sao mà - Hán Phong quay sang nhìn Đình Đình cố gắng ra một nụ cười giả tạo để trấn an cô

_ Haizzzzzz. Nếu biết trước cậu sẽ như thế này , tớ đã ko vờ đóng giả làm người yêu cậu để Triệu Hy hiểu lầm cậu rồi - Đình Đình ngược mắt lên trời cảm thán. Có lẽ cô ko có duyên với tình yêu thì phải. Dù bây giờ Đình Đình và Hạo Nguyên đã hơi thân nhau rồi, nhưng chỉ là dừng ở mức bạn bè thôi... Như thế thì có còn hơn ko là gì của nhau. Đình Đình từng dặn lòng sẽ quên Hạo Nguyên nhưng hình như trái tim cô ko nghe lời lí trí thì phải. Mỗi khi cứ ở cạnh Hạo Nguyên là Đình Đình cứ phải nén trái tim mình lại để nó thôi thổn thức... Haizzzzz đúng thật là khổ.

Hán Phong, cắn chặt môi nhìn vào khoảng không vô định trước mặt, nói nhỏ :

_ 3 tháng rồi nhĩ??? Chắc cô ấy vẫn sống tốt.... - Cảm xúc Hán Phong ghen ứ trong cuống họng. Cậu sợ nếu mà còn nói thêm điều gì nữa, có lẽ cậu sẽ chết vì nhớ HyHy mất

3 tháng nay, ko một ngày nào mà Hán Phong ko rong rui khắp nơi tìm kiếm tin tức của HyHy cả. Nhà thì chuyển đi, HyHy lại ko đi học, tất cả bạn bè của nó đều không biết nó ở đâu. Cả 2 người anh trai của HyHy. Hán Phong cũng không liên lạc được (sau khi về lại thân phận cũ, tất cả mọi thứ đều được đổi mới, nên ko thể liên lạc cho Thiên Vỹ , Thiên Kỳ được). 3 tháng qua, Hán Phong như ngồi trên đống lửa, cậu từng ước giá như cậu ko nói ra những lời cay độc đó thì tốt biết mấy.... Hán Phong cũng đã từng tìm đến Gia Hy để hỏi về HyHy nhưng vô ích, HyHy như bốc hơi khỏi cuộc sống của cậu.. Cậu luôn tự hỏi Vương Triệu Hy đã biến mất rồi ư ????????

Tại quán cafe RISO, buổi chiều nào họ cũng bắt gặp hình ảnh một chàng trai với mái tóc hung đỏ, đẹp như thiên thần, ngồi ở một góc khuất của quán, khuôn mặt trầm tư.. Cậu như đang chờ đợi một điều kỳ diệu sẽ xảy đến vậy...

+++++

Vẫn cánh đồng hướng dương vẫn vàng ươm màu nắng đỏ, vẫn trên bờ kè, của cái suối nhỏ nơi Hán Phong từng hứa sẽ bên cạnh HyHy. Mỗi ngày Hán Phong đều đến đây trong vô thức, mân mê sợi dây chuyền có khắc dòng chữ 'TH' làm lòng cậu đau nhói...

Hán Phong đi học, ở nhà, như một con rôbốt, cậu ko cười, cậu lạnh lùng và trầm tính hẳn.. Ông Long, bà Tuyền hoảng hốt , lo lắng cho đứa con trai này, họ ko dám chen ép hay bắt cậu chấp nhận cuộc hôn nhân nữa, cứ để thuận theo ý trời thì tốt hơn...

Hôm nay tròn 3 tháng, ngày HyHy đi ra khỏi cuộc sống của Hán Phong..... Trời mưa tầm tã như trút hết mọi bực nhọc lên người Hán Phong..... Cậu đi dưới mưa, đôi mắt vô hồn nhìn mọi thứ xung quanh.. Cậu nhớ HyHy lắm... Chết tiệt ! Hôm đó cậu đã nhìn thấy HyHy trong cái cây ướt sũng nước trong mưa, nhưng cậu lại đứng yên đó, và chỉ để nhìn thôi, cậu đứng là đồ khốn nạn mà, giá như lúc đó thời gian ngừng trôi, Hán Phong sẽ chạy đến và ôm chặt nó vào lòng, nhưng cậu lại quay lưng mà đi...

.....

” Người ta nói : vì trái đất tròn nên những người yêu nhau sẽ quay về bên nhau....

..Ừh thì trái đất tròn đấy... Nhưng vòng tròn ấy lại quá lớn

Nên khi hai người quay lưng lại và đi về hai hướng khác nhau.....

.....Mỗi người sẽ phải... Đi nửa vòng tròn nữa, mới có thể gặp lại nhau

.... Nhưng khi quay lưng lại rồi... Có đủ dũng cảm để bước hết nửa vòng tròn ấy không???? ”

.....

“ Đừng nói khi anh còn mong em, khi trái tim giờ cô đơn, khi giấc mơ hai ta giờ này còn đang dang dở....”

“Và biết anh đây đã sai... Khi luôn khiến em phải cô đơn, trong bóng đêm từng ngày, từng ngày.. Nhớ về những dối trá anh trao về người”

“ Anh biết, anh đã sai, xin em hãy cho anh một lần làm lại....”

“ Và anh biết, anh đã sai... Xin em hãy cho anh một lần làm lại....”

....

Tiếng nhạc đều đều lại cứ thế vang lên trên cái ipod nhỏ của Hán Phong.... Cậu hồi hận thật rồi

HyHy..... Anh nhớ emm...!

56. Chương 56

....1 năm sau....

Một cô gái với mái tóc màu hạt dẻ xoăn lộn. Thân hình mảnh mai, mặc trên người áo crop top màu trắng, cùng chiếc quần sock lưng cao màu vàng sậm khoe đôi chân thon gọn, cô kéo chiếc vali màu xanh lá từ trong sân bay ra....

_ Min, ở đây đông người quá, hít hơi nhau cũng đủ chết rồi, mau về thôi - Một chàng trai với khuôn mặt baby, đẹp như thiên thần, đeo cặp kính bản to, với mái tóc được đánh rối màu xanh rêu đứng cạnh cô, nói

_ Danny, anh nhiều chuyện quá, em đang tìm gia đình của em, họ bảo sẽ đến đón em mà ta - Cô gái nhón nhón cái chân, nhìn xung quanh

_ Ế, đằng kia có hai chàng trai, đang cầm bảng ghi tên của em kìa - Chàng trai hét lên chỉ về hướng có hai đứa con trai đang ghen thở vì bị gái bu

_ Ô, sao chỉ thấy mỗi cái bảng nhể?? Đúng là mấy con hám trai , bực mình gê, ko biết đó có phải 2 đứa anh trời đánh của mình ko trời

__ Ngồi đây mà ngó thì khi nào mới biết, đến xem đi, anh cũng chịu hết nổi rồi - Chàng trai hét toáng rồi nhanh chóng kéo tay cô đi chỗ khác vì anh sắp ko thở nổi bởi mấy con nhỏ điên hám trai rồi

Cô gái chạy lại gần nơi hai chàng trai, rồi rẽ đám đông đi vào, ko sai, 2 người con trai đó chính là hai ông anh trời đánh của cô (bây giờ thì mọi người biết cô gái này là ai rồi đấy nhé, đó chính là HyHy đấy, còn anh chàng đi cùng là anh họ nó)

__ Thiên Vỹ, Thiên Kỳ, các anh ra đây để của gái hay là để đón em vậy - HyHy xách lỗ tai hai ông anh của mình lên

Thiên Vỹ, Thiên Kỳ còn đang ngó người nhìn đứa con gái rất ư là xinh đẹp nhưng lạ hoắc, lạ hơ trước mặt ứ ớ, hai ông này chưa nhận ra HyHy đó mà

__ Cho hỏi cô nhầm người chẳng - Thiên Kỳ áp úng

__ Nhầm cái đầu hai anh đấy, mấy con nhỏ kia, giải tán hết coi, chuyện nhà người ta xen vào làm gì, muốn lên bàn thờ ngồi không - HyHy hét nhìn đám con gái xung quanh, lập tức tất cả giải tán chỉ còn ba người, Danny cũng từ từ đi đến cười tươi vỗ vai nó

__ Thôi nào Min, em làm gì tức giận thế. Còn Thiên Vỹ, Thiên Kỳ, hai em ko nhận ra nó hả, nó là Vương Thiên Hy đấy mấy ông nội. Còn anh là Thiên Hạo, anh họ mấy em đấy - Danny giải thích cho cái mồm của Thiên Vỹ, Thiên Kỳ ngậm lại bốt

__ Hy...Hy, em vừa đi giải phẫu về đúng không??? - Thiên Kỳ vẫn chưa ngấm cái mồm lại đc

__ Bây nào, hai người còn nói vậy thì đừng trách em ,mà bame đâu? - HyHy ngó nghiêng tìm kiếm

__ Àh.. Ồh, do đợi em lâu quá, mẹ vào Wasington City (WC đấy các bác ạ) giải quyết công việc rồi, hihi, còn ba thì bận chuẩn bị tiệc ở nhà đón em đấy - Thiên Vỹ nhăn răng nói

Thiên Vỹ vừa nói xong thì bà Vương từ đâu chạy đến, ôm chầm lấy nó (nhắc tào tháo, tào tháo đến)

__ Ôi HyHy con về rồi hả??? Con có khỏe không, con của mẹ ngày càng xinh ra nè, - Bà Vương suýt xoa nhìn HyHy

__ Mẹ, con vẫn khỏe mà, hihi, tại có anh Danny bên cạnh nên con cũng buồn nhiều

Bây giờ bà Vương mới để ý người con trai lạ hoắc bên cạnh, hỏi hồn nhiên :

__ Ồ, ai đây??

__ Hả, con là Thiên Hạo đây, cô ko nhận ra con ??? - Danny há hốc mồm nhìn cô ruột của mình

__ Ô... Thiên Hạo đấy àh, cháu trông lớn quá, lại đẹp trai nữa, tại cháu sống bên Anh lâu quá nên cô quên mất mặt cháu cưng của cô mất tiêu,hi

__ Mẹ ơi, thôi về nhà rồi nói chuyện đi, con đói bụng với buồn ngủ lắm rồi đây ạh - HyHy nũng nịu, rồi quăng cái vali to dùng cho Thiên Vỹ

Bà Vương tùm tùm nhìn đứa con gái đáng yêu, rồi tất cả cùng ra con BMW đã đậu sẵn đi về....

57. Chương 57

HyHy lơ đãng nhìn dòng người qua lại tấp nập, trên ô cửa sổ nhỏ của chiếc ô tô. Sài Gòn thay đổi thật rồi, nhưng mà mới có một năm chứ nhiều??? Haizzzzz

“ Chẳng biết cảnh vật khác... Hay lòng người đổi thay, để đến khi nhìn mọi thứ xung quanh..... Bằng hoàng nhận ra... Nó cũng không còn như trước nữa”

_ Min, lần đầu tiên anh thấy em trầm tính như thế này đây, oimeoi, trời sắp sập chẳng, anh còn chưa lấy chồng.. Áh nhầm, lấy vợ sinh con nữa mà , hêhê -Danny thấy nó ngồi trầm tư bèn dẩy cọt treu nó

_ Danny àh! Em lại thấy anh dạo này càng nói nhiều ra đây, em tự hỏi ko biết anh có phải đàn bà không đây. Ha, anh mà lấy vợ sao??? Khéo lại 2 con đàn bà lấy nhau thì có, biến thái.. Đúng thật biến thái mà, hahaha - HyHy cười khinh khỉnh trông khi mặt mũi của Danny thì tím lịm, răng nghiến reng rét, miệng lẩm nhẩm “ Quân tử báo thù, mười năm chưa muộn, Vương Thiên Hy, em đợi đây”

_ Thôi đề... Cứ tưởng đâu sẽ được hưởng thụ nữa giây phút bình yên và về nhà bình an, ai ngờ bị 2 người làm cho mất bình tĩnh rồi - Thiên Vỹ chép miệng, cậu cứ nghĩ có mẹ ở đây, 2 con quý vương này sẽ ko thể ăn hiếp được cậu

_ IM ĐIII, THẾ CÓ MUỐN LÊN BÀN THỜ NGÔI LUÔN BÂY GIỜ KHÔNG??? HAY MUỐN ĂN CHÁO BẰNG LỢI hả????? - HyHy và Danny đồng thanh cùng hét vào mặt Thiên Vỹ, làm cậu chói với, nước bọt của 2 con quý này văng hết cả ra mặt cậu, nhìn con mắt nẩy lửa của 2 con quý này, thật sự Thiên Vỹ muốn nôn vì sợ

_ Vâng... Em biết rồi, em im ngay... - Thiên Vỹ giả trò nước mắt cá sấu ra, tay đưa lên làm động tác kéo khóa miệng. Ngoài mặt thì như thế thôi chứ thật ra tay Thiên Vỹ đang khều khều bà Vương dẩy để bà đối phó với hai 2 quý nhỏ

_ Biết thế thì tốt, ngoan nhảm - Danny cười nắc nẻ trước thái độ của Thiên Vỹ, rồi thuận tay xoa đầu đứa em họ của mình (cha này mau hết giận gè)

“Rồi số phận mình sẽ đi về đâu, huhu” - Thiên Vỹ nhăn mặt biểu cảm

Vừa bước chân vào nhà, chưa kịp chào hỏi ai, HyHy đã bị một cô hầu lôi xềnh xệch lên phòng, ấn ngồi vào cái ghế đã chuẩn bị sẵn, rồi từ đâu một đám người bu lại quanh nó, người thì cứ bôi bôi trét trét lên mặt HyHy, người thì làm tóc, người thì ngắm nghía chọn đồ cho nó

30' trôi qua, sau khi đã hoàn hồn và biết chắc rằng mình ko vào nhầm nhà. Bây giờ nhìn xung quanh, mọi người đã đi hết từ lâu, nó thở dài nãy nê, đứng lên chuẩn bị vặn khóa cửa ra ngoài thì từ đâu, giọng nói chết tiệt của Danny ngoài cửa vọng vào:

_ Cứ ngồi trong đó đi, khi nào anh bảo ra rồi mới ra nhé, àh đừng có mong mà trốn ra đc đây, anh khóa cửa lại rồi, ngoan ngoan chút đề, hêhê, bye cục cưng, chụt chụt- Danny nói rồi phóng đi mất dạng, đứng đó lâu thế nào cũng nghe nó mắng té tát cho mà xem

_ Aaaaaaa, Vương Thiên Hạo, anh chết đi, sao số mình xui giữ vậy nèk - HyHy hét toáng lên rồi đi đến bàn trang điểm ngồi xuống, mặt xỉ xuống trông đến là tội

HyHy ngó người nhìn người con gái trong gương kia, quả thật rất xinh đẹp, bình thường đã xinh đẹp rồi, nhưng hôm nay lại đẹp hơn bội phần ý chứ.

Mái tóc màu hạt dẻ được tết thành con tôm để một bên vai, mấy lọn tóc con ở hai bên tai được xõa xuống, uốn lọn nhỏ, đôi mắt màu xanh dương to tròn đc tô viền mắt đậm và một ít kính tuyến trông càng lung linh, đôi môi nhỏ chúm chím trông đến là đáng yêu. Kết hợp với chiếc đầm không tay màu trắng ren, dài chưa đến gối, khoe đôi chân thon gọn, một vài viên ngọc trai được đính ở eo váy rất tinh xảo. Chân đi đôi giày cao gót 10 phân cùng màu với chiếc đầm. Bây giờ nhìn HyHy chẳng khác gì công chúa

HyHy nhăn mặt nhìn mình thêm một lần ở trong gương, thật sự bây giờ nó không rãnh để thưởng thức vẻ đẹp đó của chính mình. HyHy nằm dài ra chiếc giường thân yêu, đôi mắt xanh dương khẽ nhắm lại một mỗi, tay vô thức sờ lên sợi dây chuyền hình chiếc xe đạp nhỏ xíu, môi khẽ mím lại... Có lẽ vẫn chưa quên đc....

58. Chương 58

1 tiếng sau...

Nó giật mình bật dậy khi nghe tiếng gõ cửa cùng tiếng nói của Danny :

__ Min, em làm gì trong đó đấy, anh vào nhé

HyHy chồm chồm mắt để cho tỉnh ngủ, rồi nhìn ra phía cửa nói :

__ Ừh, anh vào đi....

Danny bước vào phòng, anh thật sự choáng ngợp trước khuôn mặt xinh đẹp của nó, HyHy như một thiên thần không hề nhiễm bụi trần, khuôn mặt toát ra vẻ trong sáng, đáng yêu và thánh thiện

__ Danny, anh sao thế?? Ngâm mồm vào đi, dơ nó vừa thôi, nước miếng rơi đầy phòng em rồi kìa

__ Min, em....em phải ko???

__ Ngờ ngẩn, anh điên àh. Mà giờ xuống được rồi phải không, em đói bụng lắm rồi đó

__ Ồh, quên mất, chúng ta xuống thôi - Danny nói rồi, cầm tay HyHy đi xuống

HyHy vừa bước xuống tất cả mọi người như nín thở nhìn nó, vào tiếng suýt xoa vang lên, mấy vị thiếu gia của mấy tập đoàn nước nhìn nó thèm thuồng

HyHy choáng ngợp với không khí ở đây, nó xoay qua nói nhỏ với Danny

__ Anh, sao mọi người lại ở trong nhà em bày tiệc quá trời vậy nèk

__ Em hâm àh, hôm nay sinh nhật em đó, em ko nhớ hả??? Em là tiểu thư tập đoàn C.I.P có tiếng như thế, chẳng lẽ mọi người lại không đến chúc mừng

__ Ồh... Hôm nay sinh nhật em hả???? Trời em xiu nữa là quên mất tiêu rồi, hêhê - HyHy lấy tay cốc cốc cái đầu cười, môi nở nụ cười thật tươi làm mọi người đứng tim nhìn người con gái đẹp như tiên giáng trần đó, họ vẫn còn chưa biết đó là vị tiểu thư của nhà nào

Vì nó bị thất lạc từ nhỏ, lúc tìm đc thì nó lại đi du học nên mọi người không biết ngoài 2 cậu con quý tử, đẹp trai, tài hoa của ông Vương ra, ông còn có một đứa con gái nữa. Khi nhận được thiệp sinh nhật con gái tập đoàn nhà họ Vương, nên mọi người rất tò mò đến dự tiệc, với mong ước sẽ hợp tác với cái tập đoàn giàu xụ, và cho đứa con trai của mình được lọt vào mắt xanh của người con gái bí ẩn kia..

Ông Vương khi vừa nhìn thấy HyHy bước xuống, ông đã nhanh chóng chạy đến ôm chầm lấy nó, ôn vười tươi :

__ Đã để con ta đợi lâu rồi, ba nhớ con lắm HyHy, chúc con sinh nhật vui vẻ nhé! - Ông Vương cùng bà Vương khoát tay đưa con gái bé nhỏ, rồi từ từ dẫn HyHy lên trên sân khấu cho mọi người cùng nhìn thấy, lập tức, mọi hoạt động của mọi người đều ngưng, họ chăm chú nhìn vào người con gái xinh đẹp đi giữa hai vợ chồng đứng đầu tập đoàn C.I.P

Ông Vương cầm lấy micro, ông khàn giọng nói lớn, đôi mắt không giấu vẻ vui mừng mà ánh lên những tia hạnh phúc :

__ Hôm nay, là sinh nhật thứ 18 của con gái tôi, Vương Thiên Hy, do một năm qua nó đi du học nên đã không thể giới thiệu cho mọi người biết được, thật lẽ quá. Mong mọi người thông cảm...- rồi ông xoay qua nhìn HyHy trìu mến - HyHy, bây giờ con có muốn nói gì với mọi người không??? - Rồi ông đưa micro cho HyHy rồi nháy mắt, bà Vương nhìn ông Vương tỏ vẻ hài lòng, rồi bà cũng mỉm cười hạnh phúc

__ Tôi là Vương Thiên Hy, tôi rất lấy làm hân hạnh và vui mừng khi mọi người đến chúc mừng sinh nhật của tôi, cảm ơn mọi người rất nhiều, nhất là ba mẹ tôi, hai người anh trai tôi là Thiên Vỹ, Thiên kỳ. Và anh họ tôi là Thiên Hạo, hi - HyHy nói rồi nở nụ cười tươi thật tươi, mắt híp lại trông đáng yêu vô cùng

__ Min àh, sinh nhật em thì em phải hát tặng mọi người một bài hát đi chứ - cái giọng chết tiệt của Danny ko lẫn vào đâu đc, chỉ có anh mới gọi tên tiếng anh của nó thay vì gọi là HyHy thôi. Danny hét lên, làm hỏng mất hình tượng đẹp trai phong lưu của mình luôn

HyHy cắn răng rửa thề tên Thiên Hạo chết tiệt, nhưng rồi cũng nở một nụ cười đáp lễ trước ánh mắt tò mò, và hứng thú của tất cả mọi người, bà Vương nhìn HyHy gật đầu cười, làm HyHy rơi vào thế bí :

__ Àh.. Vâng... Vậy thiếu gia tập đoàn C.I.B Vương Thiên Hạo có thể lên đây song ca với em được không???

Bị HyHy chơi một vỏ đầu, chả biết làm gì đành lùi thủi bước lên sân khấu đứng cạnh HyHy, Danny nghiêng rằng, nói nhỏ với HyHy :

__ Min, em được lắm, dám chơi anh hả

__ Có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia chứ, hồi đó anh thường nói với anh như thế mà, Hihi

__ Có phúc nhân đôi, có họa tự chịu thì có - Danny nghiêng rằng

HyHy chẳng trả lời mà cầm micro lên nói:

__ Tôi và anh họ tôi, Vương Thiên Hạo muốn hát tặng mọi người một bài hát, là bài ‘ Bốn Chữ lắm’, mọi người cùng nghe nhé

HyHy vừa nói xong, tiếng vỗ tay rầm rầm vang lên không ngớt. Danny đi lại phía cuối sân khấu, lấy lên một cây ghi ta rồi ngồi vào chiếc ghế đã được chuẩn bị sẵn từ bao giờ. HyHy cũng nhanh chóng ngồi vào cái ghế bên cạnh, vắt chéo chân, nhìn Danny nở nụ cười. Danny cũng gật đầu cười rồi ra hiệu cho nhạc bắt đầu nổi lên

Tiếng Ghita của Danny bắt đầu vang lên

59. Chương 59

“ Yêu là đau, thương là đau sao???... Chờ mong người đi về đâu vẫn nhớ về.... Tình là có không khi nào...???
Tay cầm tay, thương là thương sao??? Chờ mong ngày mai ai biết ra sao.... Người có đi xa tận phương trời...
”

“ Nắng trong mưa tìm nhau”

“Chờ một ngày yêu thương là lời”

“Nói cho nhau một câu”

“Để một này ta thôi còn trong mộng”

“ Trái tim thôi ngủ yên”

“ Để từng đêm ta say triền miên”

“Để đêm nay ngừng trôi”

“ Một mình anh nơi đây vẫn thao thức”

“ yêu lắm... Thương lắm... Mà xa lắm... Đau lắm..”

“ Ai buồn... Em buồn... Em buồn...vì ai...”

“ Yêu lắm.... Thương lắm...mà xa lắm... Đau lắm...”

“Ai chờ...em chờ.... Em chờ đợi anh”

“ Na na na na na na na na....”

....

....

Bài hát kết thúc, tiếng vỗ tay không ngớt vang lên, HyHy và Danny nhìn nhau cười tươi, rồi Danny khoát tay HyHy bước xuống sân khấu, trong sự ngưỡng mộ của tất cả mọi người

_ Min đi theo anh, để anh giới thiệu cho em, em trai của anh ha, nó bằng tuổi em áh

HyHy không nói gì, chỉ cười rồi đi theo Danny, dù sao có thêm mấy người anh họ nữa cũng tốt mà, hihi

_ Hạo Nguyên, anh về rồi nè, sorry vì mãi chuẩn bị tiệc sinh nhật cho đứa em lì lợm bày nên quên mất em trai của mình, hêhê

Hạo Nguyên này giờ mắt vẫn vẫn mở to, thì ra HyHy, người mà cậu luôn tìm kiếm, yo thăm một năm qua, chính là em họ mình. Cậu đờ người quên mất sự có mặt của anh trai mình đang đứng cạnh, người anh mà cậu rất yo quý

_ Hạo Nguyênnnnn - Danny nhíu mày, vỗ vai Hạo Nguyên

_ Ah, anh, anh về sao ko báo em

_ Ờh, cái thằng này, này giờ hóa ra là anh mày độc thoại một mình àh, mà em nhìn con nào mà say gớm thế- Danny trêu Hạo Nguyên

_ ờh, Hạo..o Nguy..ên - HyHy ngó người nhìn Hạo Nguyên như sinh vật lạ

_ HyHy, này giờ cậu làm tôi rớt tim ra đấy, thì ra cậu là em họ tôi đấy - Hạo Nguyên trấn tĩnh nhìn HyHy cười trừ

_ Ủh, tớ cũng ko ngờ, thì là cậu là em của lão Danny này

_ Ế, em nói ai thế, có muốn ăn đấm ko??? Nhưng mà hai đứa quen nhau hả???? - Danny nhìn HyHy và Hạo Nguyên xoa cằm nghi ngờ - hai đứa trước kia là bồ bịch phải ko??? Haha cho chết

HyHy kí lên đầu ông anh họ Danny một cái đầu đinh, phán ngon ơ :

_ Tào lao bà cổ, hồi đó em với Hạo Nguyên là kẻ thù đấy àh... Thôi em lại đặng kia với ba mẹ đây, hai người cứ ở đó mà tâm sự như hai người đàn bà đi, em đi đây, hêhê - HyHy nói nhanh rồi chạy vọt đi, nếu còn đứng đó thêm chút nữa, chắc nó sẽ bị ăn đập của Danny mất, bởi hần ta ghét nhất ai nói mình là đàn bà haha

60. Chương 60

_ Bame ơi, sao bame không nói cho con biết con có nhiều anh họ như vậy, làm con mém rớt tim khi biết thằng bạn trên lớp con lúc trước là anh họ con đấy - HyHy lóc chóc chạy đến chỗ ông bà Vương, quên mất hình tượng thực nữ, tiểu thư của mình

_ Cái con bé này, chẳng lớn đc tẹo nào, con sắp lấy chồng rồi đấy nhé - Ông Vương trùu mền nhìn đứa con gái cưng. HyHy ngược đôi mắt tròn xoe nước, ôm chặt lấy ông bà thủ thủ :

_ Con.. Ko lấy chồng nhé, con ở với bame thôi

_ Ko ngờ con dâu của ta lại dễ thương, đáng yêu thế này, con làm ta thích rồi đấy - Người phụ nữ lạ mặt đứng đối diện ông bà Vương lên tiếng sau khi quan sát hành động của HyHy này giờ làm bà phì cười

HyHy giật mình, quay lại lễ phép chào cặp vợ chồng chạc tuổi bame mình trước mặt :

_ Ồ, con chào cô chú

— Ừh, người nhà cả mà, Ân àh, tớ ko ngờ cậu lại có một cô con gái dễ thương thế này luôn đấy. Cậu có phúc thật đấy, cả ba đứa con đều tài giỏi ngoan ngoãn chăm bù cho thằng nhóc nhà tớ, haizzzz, suốt ngày cứ lảm lì ko thôi, đáng nhẽ hôm nay nó phải đến đây dự sinh nhật con bé nhưng lại bận gì đó thì phải, haizzzz, con với cái, 18t rồi chứ đâu có ít nhĩ, bọn trẻ cũng đến tuổi cần biết mặt nhau rồi, hay là cuối tuần này, hai gia đình chúng ta đi ăn một bữa, sẵn tiện cho chúng xem mặt nhau luôn đi - Người phụ nữ nhìn HyHy trìu mến

— Tất nhiên rồi, cuối tuần này nhé - Bà Vương nói rồi nhìn qua HyHy nói - Đây là mẹ chồng của con đấy HyHy, con nghe nói gì ko, tuần này con cũng chuẩn bị gặp mặt chồng tương lai được rồi...

— Dạ... Mẹ - HyHy chẳng nói gì, nó cúi gầm mặt, dù sao mẹ chồng cũng tốt, chỉ còn gặp chồng tương lai thôi, HyHy chẳng mong gì điều nữa, tình yêu đến với nó một lần là quá đủ rồi, bây giờ đành thuận theo ý bame vậy

— Thôi, con lại chơi với Danny đi, mẹ và cô còn có chuyện cần bàn - Bà Vương ân cần nói với HyHy

HyHy cuối đầu nhìn ‘mẹ chồng’ và mẹ mình cười nhẹ, rồi đi thẳng ra khu vườn trước nhà, nó muốn yên tĩnh chút xíu, vốn dĩ HyHy không thích nơi ồn ào chút nào (quậy phá như thế mà ko thích nơi ồn ào)

— Hê, lâu quá ko gặp em nhề?? Trông xinh ra gớm - Một người con trai từ đâu đi đến vỗ vai nó

Cái giọng nói đều đều này ko nhằm vào đâu được, chỉ có thể là tên Minh Huy thôi, HyHy vui mừng quay lại ôm chầm lấy Minh Huy, cười tươi nói :

— Hê, Lão Huy, lâu ngày ko gặp, nhìn anh già đi gớm, tương tư cô nào àh

— Tương tư cô đấy, hêhê - Minh Huy cười tươi ko kém

— Xạo gớm, mà sao hồi nãy ko thấy anh nhĩ??? Trốn kĩ thật - HyHy nói rồi kéo Minh Huy ngồi ghế

— Em vẫn ngổ như ngày nào nhề?

— Ngổ gì??? Em sắp lấy chồng rồi đấy - HyHy vỗ ngực tự hào

— Oimeoi, tên nào mà ‘có phúc’ gớm thế, chắc kiếp trước nó làm đạo tặc nên kiếp này mới bị đầy làm chồng em đấy - Minh Huy cười nắc nẻ

— Minh Huy, anh có biết anh Danny ko ???? - HyHy ko kịp tức giận, hỏi luôn câu khác

— Anh họ em ấy hả???

— Ừ, anh rất giống anh ấy, 2 người nên thường xuyên trao đổi kinh nghiệm với nhau đi

— Ý em khen anh với anh Danny đẹp trai phải hông??? - Minh Huy vỗ ngực tự ki

— Không, ý em là..là 2 anh nói nhiều y như đàn bà ấy, anh và anh Danny ra chợ buôn cá, chắc là giàu xụ ý chứ, mồm mép hai người dài cả đến mang tai ý nhĩ, haha, - HyHy nói rồi vọt nhanh vào nhà, sau lưng một ngọn núi lửa lại đang có dịp sắp tuôn trào tới nơi...

Cũng giống như tên kia, tên này cũng rất ghét bị xem là đàn bà . Mặc dù hai người rất ư là giống đàn bà về khoản nói nhiều, có khi còn hơn mấy bà bán cá ý chứ :>

61. Chương 61

Hôm nay.... Không có mưa...

Một chàng trai với mái tóc màu khói xám, chân mày rậm cùng đôi mắt hổ phách tinh ranh. Cậu ngồi trên con mô tô bóng loáng đc dựng ở mép cầu SG.

Tiếng thở dài liên tục ộc phát ra. Ánh mắt cậu nhìn xa xăm không định hướng ộc điều gì, bỗng chốc tiếng chuông điện thoại reo lên, cắt đứt dòng suy nghĩ đang dấy lên trong cậu, Cậu bắt máy, giọng bình thản, chán chề

— alo

“ Tôi bị loại rồi ???”

— Hạo Nguyên???

“ uh... Chúc cậu hạnh phúc”

— Cậu xin rồi àh... - Chàng trai khó hiểu hỏi

“ Ko... Tôi tỉnh táo lắm! Cậu...thắng tôi rồi”

— Thắng gì???? Cậu điên àh - Chàng trai bắt đầu mất bình tĩnh

“ rồi cậu sẽ biết thôi... Hán Phong”

....tút...tút...

Hán Phong nhú mày khó hiểu nhìn điện thoại, chuyện này rốt cuộc là sao, Hạo Nguyên đang nói cái quái gì thế này

— Sh...it.... - Hán Phong đánh giọng rồi leo lên con mô-tô chạy vút đi trong màn đêm

Hôm nay cậu đã cố tình ko đến dự sinh nhật ‘vợ’ của mình. Bây giờ Hán Phong thật sự đã kiệt sức rồi. Từ ngày HyHy ra đi, coi như cậu đã mất tất cả . Còn trông chờ vào điều gì bây giờ???, một năm rồi chứ đâu có ít.. Nếu số phận của cậu là như vậy thì cũng chẳng sao. Đành diễn nốt vở kịch mà bame cậu đang làm đạo diễn vậy... Chỉ là cưới một cô tiểu thư thôi mà.. Có sao đâu????

.....

— Hán Phong, con đi đâu về thế ? - ông Long nhú mày khi nhìn thấy Hán Phong từ ngoài đi vào, khuôn mặt khinh khỉnh

— Mặc con

— Lấy vợ đi... 18t rồi

— Tùy vậy, thế con xin phép - nói rồi Hán Phong bước đi thẳng lên lầu

— Cuối tuần này đi gặp gia đình nhà người ta, liệu mà ăn nói cho cẩn thận

Hán Phong đi tiếp, ko hề quay lại nhìn, miệng nhếch lên đầy ma mị. Hán Phong của một năm trước... Chết rồi... Còn bây giờ là một người con trai lạnh lùng , tài nhẫn và kiêu ngạo, Vũ Hán Phong bây giờ được người ta biết đến như một thằng khốn..... Phải chăng cậu đã thay đổi???? Hay là đang cố che giấu đi sự yếu đuối của mình????

.....

— Min ới, Min ới. Dậy đi chơi với anh đi, anh chán quá! - Danny lay lay người HyHy khi thấy nó đang nằm ở salon trong phòng khách ngủ trưa

— Mệt quá! Anh đi tán gái đi, mè nheo theo em làm gì, điếc lỗ tai lắm rồi nhé - HyHy lằm bằm, tay ko ngừng xuy đuổi Danny như xuy tà vậy

— Min àh, hôm nay hình như Lee Min Ho về nước đấy em - Danny giở chiêu

HyHy lập tức bật dậy, 2 mắt nở hình trái tim đại chẳng, hét :

— THIỆT HẢ???? ^O^. Bây giờ anh ấy ở đâu, đi xem điiiiiiiiiii

— Ô hay, nó về nước của nó chứ có phải đậu ngay trước nhà em đâu mà em hóng

— Grừ.. Danny anh dám cà rôn với em hả

__ Hêhê, nổi nóng dễ nổi mụn lắm đấy, em sắp làm cô dâu rồi, ko nên, ko nên - Danny nói rồi vuốt vuốt lưng nó cho nó bình tĩnh để khỏi...đánh anh

__ Hừ... Hết hứng ngủ rồi, thôi đi chơi luôn cho rồi. Bực mình phết - HyHy bậm môi

__ Gút, nghe tới trai thì mắt sáng như đèn ô tô ý. Sao anh cũng đẹp trai mà em ko mê anh là sao hả Min

__ Tất phát vỡ mồm giờ, thế có đi chơi ko, để bà biết mà tính

__ Okay, em êu, huraaaa, đi chơi thôi - Nói rồi Danny khoát vai HyHy lôi đi xềnh xệch nó vào con mui trần

__ Mà Hạo Nguyên đâu ??? Sao anh ko chơi với cậu ấy mà suốt ngày bám riết em thế??? - Sau khi yên vị trong xe, HyHy mới hỏi

__ Nó suốt ngày cứ đi đâu ko biết??? Anh gọi nó bảo bạn, haizzzzzz. Tình cảm của ba với nó ko tốt lắm, thế mà anh bảo dọn đến ở cùng anh ở biệt thự kế nhà em mà nó nhất quyết ko đi, chán gê...

__ Ummm.... - HyHy xoa xoa cằm ra vẻ hiểu biết nhiều lắm nhưng thật ra thì có hiểu gì đâu

62. Chương 62

__ Vậy bây giờ đi đâu thế ? - HyHy hỏi mà mắt cứ nhìn ra ngoài đường, xe của Danny vừa chạy qua một quán cafe nhỏ có tên là ROSE... Chứ ko phải là RISO.. Đôi mắt của HyHy bỗng trợn xuống

__ Uhm... Đi mua sắm điiii - Danny háo hức (mắt mặt quá anh ơi)

__ Anh là con gái hay sao mà thích đi mua sắm, em là con gái cũng chả ham mấy thứ đó nữa là.... Haizzzzz anh như động vật lưỡng cư ý nhỉ ? - HyHy châm chọc

__ Bất công quá!, chả lẽ con trai ko đc đi mua sắm. Em mà con nói vậy anh đạp rớt xuống xe giờ, hừ.. - Danny chun mũi tức giận (ở cạnh chị này thì anh Danny như trẻ con ý)

__ Hừ... Đồ đàn bà... Đồ đàn bà - HyHy nhắm mắt, miệng thì cứ lẩm nhẩm câu ‘ đồ đàn bà’

__ Huh?? Em nói gì đấy ?? - Danny quay qua dò xét

__ Hêhê, có gì đâu, ý là em nói anh Danny của em là đẹp trai, menly nhứt.....cư - HyHy cố gắng đọc thật nhỏ chữ cuối nếu ko để ổng phát hiện là ổng cho đi bộ về thì chết cmn rồi còn đâu

__ Nói bằng thừa... Anh đẹp lâu rồi nhok àh. Hôh - Danny vỗ ngực cười ngớ ngẩn

HyHy vội đeo tai nghe vào, nói chuyện với Danny chỉ có sóc óc ko thôi, nổ kinh thiệt

.....

__ Danny, anh vào đây mua cái gì thế???? - HyHy đi vòng quanh trung tâm thương mại cùng Danny mà chẳng thấy anh lựa món nào hết

__ Anh đang lựa đồ cho em đấy Min

__ Lựa cho em làm gì, ở nhà em có cả tủ đồ, đem về thêm chặc nhà lắm

__ Cái con bé này... Mẹ em bảo anh đi chọn đồ để cuối tuần em đi xem mắt đấy nhok

__ Thì ra là mẹ, haizzzzz, em sắp lấy chồng rồi, chán gê

__ Có gì đâu mà chán, thỉnh thoảng em lại trốn nhà sang chơi với anh đi- Danny nhè nheo

__ Thôi tính sau đi... Mà anh lựa cái gì cho em mà lâu thế...

Đang luyện thuyên thì từ đâu một chàng trai đi nhanh qua, quẹt trúng người Danny, kéo theo HyHy bị va người xuống nền

_ Âyda - HyHy suýt xao hai cùi chỏ đang đồ tấy lên vì bị đụng trúng một cái tủ đồ khá mạnh

_ Min, em ko sao chứ??? - Danny hốt hoảng nhìn hai cùi chỏ tỏ tấy của nó

_ Ùhm, ko sao... - HyHy nhăn mặt

Chàng trai nhanh chóng cúi xuống nhặt một vài túi đồ bị rơi vì cuộc va chạm vừa rồi, và tuyệt nhiên ko có một lời xin lỗi, làm Danny nóng máu

Sau khi đỡ HyHy dậy, anh quát vào mặt chàng trai

_ Đi đứng kiểu gì đấy, mắt để trong ống quần àhhhh- Danny càng thêm bực mình khi chàng trai nọ cứ liên tục bơ mình và nhặt nốt vài hộp sữa đặt lên kệ

Chàng trai nhú mày , gỡ kính râm và tai nghe ra nhìn Danny như muốn nói Danny muốn gì

_ Thằng này, xin lỗi đi chứ??? - Danny vẫn gằn giọng

_ Tại sao??? - Giọng nói thách thức, lạnh băng

_ Cậu vừa va vào bạn gái tôi, tay nó sưng tấy lên rồi kìa

Chàng trai nhìn theo hướng chỉ của Danny. Cậu giật mình hoảng hốt, có chút gì đó vui mừng len lỏi trong trái tim, khi nhìn thấy HyHy

_ Min, em còn đau ko??? - Danny quay qua nhìn HyHy

HyHy phui phui cái váy, mặt nó hơi nhăn, rồi nhìn Danny nói :

_ Em ko sao, Danny, đi thôi, em hơi đói bụng rồi. Xíu nữa quay lại mua đồ cũng đc

_ Ồ... - Danny ngạc nhiên nhìn HyHy, bình thường nó dữ lắm mà, sao hôm nay dịu dàng hiền thực thể ko biết, thằng kia hên thật

_ Ồ quả bơ, đi nhanh em đá đít bây giờ - HyHy nói rồi lôi Danny đi

Hai người đã đi đc đoạn xa, mà chàng trai vẫn chưa hoàn hồn, cậu đứng ko vững, tay dựa vào cái kệ bên cạnh

“ HyHy, sao cô gái đó giống HyHy quá... Nhưng cô gái đó tên Min, và tóc màu hạt dẻ chứ ko phải đen tuyền và dài như HyHy...” - Hán Phong một tay ôm ngực, mặt cậu nhăn lại đau nhói, ko ngờ trên đời này lại có người giống HyHy mà cậu yêu đến như vậy..

Chàng trai đó chính là Hán Phong

.....

_ Danny, hồi nãy anh có thấy chàng trai đụng trúng em trông quen quen ko - HyHy vừa đưa miếng khoai tay chiên lên miệng , vừa nói

_ Ko anh ko biết, hần cũng thuộc dạng đẹp trai mà sao mắt lịch sự thể ko biết - Danny cầm miếng pizza lên miệng nhai nhồm nhoàm (mắt mặt quá anh ơi, hình tượng đẹp trai, cool boy của anh đâu rồi hử)

HyHy đã bị miến dịch bởi cách ăn uống hết sức vô duyên của Danny nên nó lắc đầu cho qua, rồi nói tiếp

_ Hần ta giống một người em biết... Nhưng tóc anh ta màu khói chứ ko phải màu hung đỏ và giọng nói cũng anh ta thật lạnh lùng chả giống tẹo nào

_ Em đang mơ tưởng đến thằng nào àh- Danny héch mũi, đa nghi nhìn HyHy

_ Tất vỡ mồm giờ, hồi nãy em chỉ nhìn sơ qua chứ ko để ý lắm, haizzzz, mà ăn nhanh lên còn mua đồ nữa, em sắp mồi lưng chết rồi đây

_ Min, em lười như heo ý, ko biết thằng chồng em sau sau này sẽ như thế nào nhè??

_ Ăn điiiiiii, nói hoài ko thấy phí clo à - HyHy bực mình khi thấy Danny cứ nhìn mình dò xét hoài

63. Chương 63

Ông Vương nhìn chăm chăm đồng hồ sốt ruột. Đã hẹn 7h phải có mặt mà bây giờ bọn trẻ vẫn chưa đến trong khi ông bà thông gia và cậu con rể đã đến đầy đủ và đang ngồi đợi làm cho ông bà Vương cảm thấy hơi ngượng

Nhà hàng bát nhất Sài Thành hôm nay đã được bao trọn, 5 người, 5 sắc mặt, đang ngồi đối diện với nhau. Bốn người thì đang rôm rã nói chuyện, trong lòng thì hơi sốt ruột còn chàng trai còn lại thì vẫn cứ ung dung nhàn nhạ nhấp ly vang đỏ trên tay...

..... Ở nhà....

HyHy cầm con iphone lắc lư chơi game ở phòng khách, khuôn mặt ko có một chút mảy may lo lắng, sợ sệt nào cả. Trên người đang mặc một bộ váy màu vàng chanh ngang gối, phần trên ôm lấy thân hình mảnh mai, phần dưới để xếp ly nhiều tầng xòe ra, chân váy và phần eo để đính những viên rubi màu xanh lá nhỏ xíu. Mái tóc màu hạt dẻ để uốn xoắn lộn thả ngang lưng, cùng một bông hồng đen làm bằng ren buộc một bên tóc với đôi giày cao gót búp bê cao 7phân. Khuôn mặt của HyHy để trang điểm đơn giản nhưng cũng rất xinh đẹp rồi

Hôm nay ko hẳn là một buổi xem mặt bình thường của hai gia đình mà còn có cả Thiên Vỹ, Thiên Kỳ đi theo nữa và Danny nhà ta cũng đã xin một vé đi ăn ké gia đình HyHy nhân tiện xem mặt em rể, làm quân sư cho nó luôn, hêhê (haizzz, đi xem mặt gì mà kì gê)

_ HyHy àh, đi để chưa??? Anh ko muốn bị bame tụng kinh miễn phí vì tội đưa em đến muộn đâu hic - Thiên Vỹ mặt méo xẹt nhìn HyHy vẫn cứ hăng say chơi game

Vừa lúc đó, Danny trong bộ comple màu xám lịch lãm giống Thiên Vỹ Thiên Kỳ, từ ngoài hốt hải đi vào, nói hồ hởi :

_ Min, đi thôi, quân sư của em tới rồi đây

_ Xí, đi ăn ké thì nói đại đi, còn bày đặt làm cao bảo là quân sư- HyHy nói rồi từ từ cất con iphone vào túi da nhỏ, đeo vào vai rồi nhìn hai đứa anh của mình - Đi Thôi, em sẽ biện lý do tới trễ cho, haizzz, đối bụng thật, ăn một bữa rồi về nhanh cho rồi, chán quá...

Danny lắc đầu, rồi cả bốn người cùng đi ra con BMW màu trắng đã đậu sẵn ngoài cổng. Thiên Vỹ cũng chép miệng chán nản rồi ngồi vào sau vô lăng, Thiên Kỳ thì ngồi băng đầu cùng Thiên Vỹ còn Danny và HyHy thì ngồi băng sau, tiếp tục sự nghiệp vĩ đại là..... Chơi game và ngủ

.....

Cả bốn người bước vào nhà hàng trong sự ngưỡng mộ của các nhân viên nam lẫn nữ ở đây, đặc biệt là ba anh chàng đẹp trai nổi bật trong bộ comple xám. Tóc của Thiên Kỳ thì để vuốt keo dựng đứng trong vô cùng lãng tử, tóc của Thiên Vỹ thì để chải gọn sang một bên để lộ cái khuyên tai màu đen lấp lánh còn tóc của Danny thì để đánh rối cẩn thận màu xanh rêu, trong cả ba đều thật cool, còn ở giữa là một cô công chúa nhỏ với đôi mắt màu xanh dương trông thật nổi bật và đáng yêu...

_ Em ko sợ hả Min - Danny nói nhỏ với HyHy, tay thì khoát tay của HyHy

_ Sợ cái đầu anh đấy, đi gặp hôn phu chứ có phải đi gặp ông cô, bà cô đâu mà sợ - HyHy chắc lưỡi

_ Hay là anh ko làm quân sư nữa, anh sợ bame em lắm

_ Danny, đằng kia có gái đẹp kia - Hét lên rồi dơ nắm đấm trước mặt Danny

Danny lơ ngơ nhìn xung quanh và xoay lại thì bị ăn một đấm của HyHy ngay mặt, anh ôm mặt suýt xoa nhìn HyHy toé lửa

_ Em dám lừa anh

_ Hi, thấy gái là sáng mắt, nhà hàng bị bao hết rồi, làm gì còn gái đẹp để cho anh tán mà nhìn, ngốc kinh

_ Hừ...

_ Lêu..lêu - HyHy le lưỡi chọc Danny thì cũng đến chỗ bame rồi

_ Các con đến rồi hả??? Sao muộn vậy - Bame HyHy đứng dậy hỏi, tuyệt nhiên người con trai kia ko hề có một động tĩnh nào

_ Dạ, con xin lỗi bame và cô chú, do trên đường đi có gặp một vài rắc rối ăh - HyHy lí nhí, lễ phép đáp (giả tạo gê hơm)

_ Không sao... Con ngồi xuống đi Thiên Hy, cả Thiên Vỹ Thiên Kỳ nữa - Người phụ nữ nhìn HyHy trùi mền, bảo HyHy và hai cậu anh trai của nó ngồi xuống, rồi nhìn qua Danny vẻ ngạc nhiên - Ô, cháu là....

_ Dạ con chào cô chú, con là Thiên Hạo anh họ của Thiên Hy, mọi người cứ gọi con là Danny - Danny lễ phép giới thiệu

_ Ủh, con ngồi xuống đi, con thật đẹp trai, cô mà có con gái chắc gả cho con rồi nhĩ - Người phụ nữ đùa HyHy nãy giờ chẳng thèm để ý đến người con trai kia và hẳn cũng chẳng có động tĩnh gì, người đàn ông nhú mày nhìn cậu con trai nhắc nhở :

_ Này Hán Phong, con cũng giới thiệu đi

Hán Phong từ từ ngược khuôn mặt lạnh băng lên nhìn xung quanh, lễ phép, nói, cậu ko hề đã động hay có ý định nhìn vào người con gái đc coi là hôn phu của mình. Thật sự cậu ghét người con gái đó vì cô ta mà HyHy mới biến mất

HyHy đang nói chuyện rôn rã với ‘mẹ chồng’ nên cũng chẳng thèm để ý đến ‘chồng mình luôn (hai ông bà này kì, ngồi cùng bàn mà chẳng thèm nhìn mặt nhau)

Thiên Vỹ và Thiên Kỳ thì thầm với nhau

_ Kỳ kỳ, thằng bé đó giống thằng người yêu cũ của con Hy quá

_ Nhưng mà, thằng này nó trầm tính, chắc là người giống người đó anh Vỹ

_ Ủh, anh cũng nghĩ vậy.....

_ Con chào cô chú.. - Hán Phong mở lời làm làm Thiên Vỹ và Thiên Kỳ giật mình nhìn lên - Con là Hán Phong ăh, thất lễ vì nãy giờ mãi suy nghĩ một số việc lên con quên ăh - Giọng Hán Phong lạnh băng

_ Con đừng khách sáo như thế, người một nhà cả mà - ông bà Vương niềm nở nhìn Hán Phong nói

HyHy giật mình khi thấy người con trai bên cạnh vừa giới thiệu, nó cắt đứt đoạn đối thoại giữa mình và người phụ nữ, ngẩng mặt lên nhìn người con trai đc xem là chồng của mình. Tim HyHy đập nhanh như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực nhỏ bé, chính xác, người trước mặt nó chính là Hán Phong

_ HyHy, con làm gì mà nhìn Hán Phong dữ vậy, kết nó rồi hả? Con cũng mau giới thiệu mình đi - Bà Vương trêu cô con gái cưng của mình, nhưng HyHy chẳng mấy may quan tâm đến lời nói của mẹ mà cứ thể nhìn Hán Phong ko chớp mắt

Hán Phong bực mình khi có người cứ nhìn mình chằm chằm, lại khi có người nhắc đến từ HyHy, ruột gan của cậu lộn hết lên, từ từ xoay qua nhìn người con gái lạ mặt

Mặt đối mặt, cả hai nhìn nhau ko chớp mắt, nước mắt HyHy như cái vôi sen, lặng lẽ chẳng dài trên đôi gò má xinh xắn

_ Triệu Hy??? - Hán Phong thốt ra hai từ khó nhọc như ko tin người con gái trước mặt mình là HyHy

_ Không... Tôi là Thiên Hy ko phải Triệu Hy. Triệu Hy chết từ lâu rồi... - HyHy nói trong nước mắt mà lòng ngực đau buốt

Hán Phong ôm chầm lấy HyHy mặc dù nó cố gắng giẫy giụa còn tất cả thì mọi người đều mắt chữ O, miệng chữ A ko hiểu chuyện gì

__ HyHy em đã về, anh nhớ em - Hán Phong thì thắm vào tai HyHy, giọt nước mắt hạnh phúc ko kìm đc mà cũng rơi từ roé mắt xuống

__ Hức,...hức.. Đừng nói dối tôi, buông tôi ra, tôi ghét anh... Hức - HyHy nức nở

__ Chỉ là hiểu lầm thôi, HyHy đừng rời xa anh nữa

__ Thả tôi ra, anh yêu người khác thì còn tìm đến tôi làm gì....

__ Ko... Anh chỉ yêu mình em thôi...HyHy àh

HyHy ngược đôi mắt xanh dương đầy nước lên nhìn Hán Phong, Hán Phong thay đổi rồi, Hán Phong khác quá

__ Hoá ra vị hôn phu giàu có, xinh đẹp, giỏi giang mà anh nói là tôi ư ?? - HyHy nhếch miệng, đôi mắt cụp xuống đau đớn, đẩy mạnh Hán Phong ra, nói với mọi người :

__ Con xin lỗi mọi người, con hơi mệt, để lần khác nói chuyện đc ko, con cần thời gian suy nghĩ về cuộc hôn nhân này, con xin phép - HyHy nói rồi quay gót bước đi, ko quên lời Danny theo cùng, vì ko biết lái xe nên lời Danny đi bảo anh làm tài xế đó mà

Hán Phong đỡ đầu nhìn theo bóng HyHy khuất dần, trái tim cậu đau thắt , đôi mắt cậu ánh lên những tia lửa chết chóc, xoay qua bame mình nói :

__ Tất cả là do hai người, nếu hai người ko ép con thì một năm trước con đã ko chia tay HyHy để HyHy phải thành ra thế này... Nếu HyHy có chuyện gì xảy ra, con cũng sẽ ko nhìn mặt hai người nữa - Hán Phong nói rồi cũng quay gót đi

__ Haizzzz, hoá ra là thằng Hán Phong thật, thế mà anh tưởng bọn mình nhìn nhầm nữa chứ - Thiên Vỹ nhìn Thiên Kỳ lắc đầu rồi cả hai cũng xin phép đi trước mà bụng vẫn đói meo vì chưa ăn đc gì

__ Công nhận hai đứa nó có duyên thật.... - Bà Vương cười mỉm nhìn hai vợ chồng thông gia đang sầu nào

__ Cũng tại chúng tôi hết, khi ko lại bắt thằng Phong chia tay người yêu nó, tôi cũng ko ngờ HyHy là người yêu của nó nữa chứ, tôi thấy có lỗi quá - ông Long nào ruột

__ Tôi thật xin lỗi vì đã để HyHy nó phải buồn... Haizzzz cũng do chúng tôi mà ra - Bà Tuyền cũng hối lỗi

__ Hai người đừng tự trách mình thế? Ko biết tức ko có lỗi, hai đứa nó có duyên như vậy chắc chắn sẽ thành một đôi nhanh thôi - Ông Vương cười trấn an

__ Thôi thì gọi món rồi, chúng ta cũng ăn đi, nhân tiện bày chuyện của hai đứa nó vậy - Bà Vương mỉm cười nói

64. Chương 64

HyHy ngồi vắt vẻo lên thành lan can của sân thượng, người mặc độc một bộ áo ngủ mỏng manh dài ngang gối. Nó nhìn xa xăm, môi bất giác nở nụ cười nhoén miệng nhưng rồi tức khắc cụp xuống nhanh

Tay nó mân mê sợi dây chuyền nhỏ và tự hỏi mình đã hết yêu chưa??? Nhưng câu trả lời lại ko như HyHy mong muốn: HyHy còn yêu ai đó rất rất nhiều. Giờ phải làm sao đây??

Mấy ngày vừa qua, ngày nào Hán Phong cũng đứng trước cổng nhà HyHy, mặc cho trời nắng gắt, hay những cơn mưa bất chợt thấm đẫm đôi vai mình. Tuyệt nhiên Hán Phong ko có ý định bấm chuông hay muốn vào nhà, chỉ đứng đó.... Và nhìn thôi...

HyHy biết, nhưng lí trí nó lại bảo đừng nên quan tâm, thế là HyHy giả vờ phớt lờ mọi thứ về Hán Phong, nhưng mỗi lần ánh mắt HyHy vô tình chạm phải thân hình cao lớn, cô đơn kia, trái tim nó vô thức mà nhói lên từng hồi....

.....

Mấy ngày nay ai cũng bận công việc của mình, Danny thì qua Anh sắp xếp lại vài thứ, Thiên Vy Thiên Kỳ thì cứ đi học quản trị kinh doanh suốt, rồi Bame nó cũng như đang tránh mặt nó vậy. Thành ra trong căn biệt thự rộng lớn này chỉ có mình nó nhỏ bé, cô đơn cùng với đám người làm. HyHy đâm ra cáu kỉnh, bực mình khi mọi người cứ như giả vờ tránh mặt mình vậy, từ hôm đi xem mắt trở đi, chả ai thèm quan tâm, hay hỏi han đến nó, hic

....

HyHy ngồi hát vu vơ, đôi mắt ko tự chủ được mà nhìn về phía cổng, nhưng chẳng thấy bóng dáng quen thuộc nào cả.... nó tối om và trống không một cách đáng sợ

“Trái tim muốn rung lên... Cảm giác em không bao giờ..quen”

“Cánh tay ấy ôm em, hạnh phúc quá êm đêm...”

“Nước mắt cứ tuôn rơi...chỉ muốn anh luôn ở cạnh bên...”

“Em nhớ anh....em nhớ anh”

....

_ Cậu đang nhớ ai àh, sao lại ngồi đây hát một mình, lại mang đồ phong phang thế kia, ko sợ bị cảm hả????

HyHy ngớ người, quay lại nhìn người vừa nói xong :

_ Hạo Nguyên??? - HyHy bắt giác thốt lên

_ Tất nhiên là tớ rồi.... Ko phải tớ thì là ai - Hạo Nguyên nở nụ cười rồi đi đến ngồi cạnh Hạo Nguyên

_ Cậu tìm tớ có việc hả??? - HyHy nhìn xa xăm, đôi mắt xanh dương long lanh như có nước

_ À.....ờ.....àh đúng rồi, anh Danny gọi điện bảo tớ qua chơi với cậu cho cậu đỡ buồn - Hạo Nguyên lấp bấp tìm đại một lí do hết sức vô duyên

_ Hừ, có thể thôi mà nghĩ mãi ko ra àh - HyHy hừ mũi, nó biết chắc Hạo Nguyên đang nói dối, Nhưng HyHy chả quan tâm, có người ngồi chơi cùng cũng vui rồi

_ Cậu ko đi học hả??? Sao suốt ngày cứ ở nhà thế??? - Hạo Nguyên gãi đầu cười xuề xòa, hỏi

_ Cậu hâm àh, tớ có bằng đại học rồi. Cậu ko nhớ tớ mới đi du học về hả??

_ Cậu ...tha..thứ chưa??? - Hạo Nguyên hỏi một câu chẳng ăn nhập với đề tài làm HyHy bỗng khựng lại bối rối, nó biết Hạo Nguyên đang nói về cái gì

_ Tớ....có nên tha thứ ko??? - Đôi mắt xanh dương khẽ cụp xuống

_ Vương Triệu Hy...àh Không.. Vương Thiên Hy.... Cậu hãy nghe theo trái tim mình ấy - Hạo Nguyên đồng dạng nói to

HyHy mỉm cười, đánh nhẹ vào đầu Hạo Nguyên

_ Tớ sẽ suy nghĩ, hi

_ vậy xuống thôi, ngồi đây lâu kéo bị cảm lạnh đấy - Hạo Nguyên nhìn HyHy dụ dằng rồi đỡ HyHy xuống....

... Thật ra chẳng có Danny nào bảo Hạo Nguyên đến chơi với HyHy cả... Người bảo Hạo Nguyên đến, chính là Hán Phong, do đêm mưa nên Hán Phong bị sốt ko thể đến nhà HyHy đc.. Nhưng cậu lại ko yên tâm về HyHy nên đã nhờ Hạo Nguyên đến nhà HyHy một chuyến, dù sao Hạo Nguyên với HyHy cũng là anh em họ mà...

.....

Hôm nay, trời mưa to tầm tã, đã hơn 10h khuya rồi mà chẳng thấy ai về cả, HyHy ngồi trên sofa uống ly cacao nóng cho đỡ lạnh... Hôm nay mưa nên HyHy ko thể lên sân thượng hóng gió nữa.... Bỗng HyHy chợt nhớ đến Hán Phong.. Có khi nào cậu ta đang dầm mưa ngoài đó ko??? HyHy lắc đầu, tự buồn cười trước

suy nghĩ của mình ... Không đâu.. Chắc hẳn tên đó ko ngu như thế, mình có là gì đâu mà vì mình tên đó phải ngốc nghếch dầm mưa chứ??

Đang suy nghĩ mông lung, thì đâu, ông quản gia hốt hải chạy vào

__ T..iểu ..Thư... Ngoài kia có người nằm trước cổng nhà mình... Tôi đã kêu cận vệ gọi dậy nhưng người đó vẫn cứ nằm im như người chết, bên ngoài lại đang mưa to, phải làm sao đây ạ??? Nhỡ xảy ra án mạng thì chết.. - ông quản gia hốt hoảng

65. Chương 65

HyHy đứng dậy khỏi ghế, nhúu đôi lông mày thanh tú, ngoài mặt thì ra vẻ thản nhiên ko có chuyện gì nhưng ko lòng thì cồn cào nóng như lửa đốt... Bỗng HyHy nhớ đến Hán Phong....

Mặc kệ trời mưa đang ngày càng nặng hạt và tiếng gọi í ới của ông quản gia ở sau, HyHy lao nhanh qua màn mưa, những hạt mưa như đang đâm thẳng vào da thịt lạnh buốt, mái tóc HyHy bết lại văng trăn nhỏ, nó nhanh chóng chạy ra cổng...

Một thân ảnh ướt sũng nước vẫn đang nằm đó, đôi mắt nhắm nghiền như đã mất đi sự sống...

HyHy lao đến, ôm chầm lấy Hán Phong khóc nức lên, cố gắng truyền hơi ấm của mình cho cậu... Vừa lúc đó, quản gia và người làm cũng tức tốc chạy ra, giúp HyHy mang Hán Phong vào nhà..

Nhưng phòng trống thì vẫn chưa lau dọn sạch, còn phòng Thiên Vỹ, Thiên Kỳ thì đã được hai người khóa lại trước khi đi, HyHy đành để Hán Phong nằm lại ở phòng mình

Sau khi Hán Phong đã đc thay đồ cẩn thận, HyHy mới bước vào phòng, ngồi cạnh bên Hán Phong, các người hầu cũng nhanh chóng bước ra ngoài trả lại không gian riêng cho hai người, HyHy bối rối nhìn Hán Phong

Khuôn mặt Hán Phong trong tiền tụy, đôi môi tái nhợt, người gầy sọp hẳn... HyHy bất giác đưa tay lên sờ trán Hán Phong.... Trán Hán Phong nóng hổi như lửa... Nó giật mình rút tay lại

HyHy cắn răng, khuôn mặt lo lắng tột độ ko biết phải làm gì. Bây giờ cũng đã hơn 12h, mọi người đã đi ngủ hết rồi, không nên làm phiền mọi người trong lúc này thì hơn, nó đi vào phòng tắm, lấy ra một chiếc khăn nhỏ đã ngâm nước nóng, rồi từ từ, vén mái tóc trên trán của Hán Phong lên, đắp vào trán cậu...

....

.....

Hán Phong lơ lơ tỉnh dậy, miệng cậu khô khốc, thân hình mệt mỏi như ko thể nhấc lên hay cử động đc được... Chợt nhận ra mình đang ở một căn phòng xa lạ, cậu giật mình nhìn xung quanh. Một thân ảnh nhỏ nhắn đang nằm gối trên tay cậu mà ngủ ngon lành, miệng lâu lâu lại nhóp nhép như đòi ăn, tay thì cứ nắm chặt lấy tay Hán Phong ko rời...

Hán Phong mỉm cười nhìn HyHy, nó bây giờ trông khác quá, lại xinh đẹp hẳn ra, thảo nào lúc gặp ở trung tâm thương mại cậu lại ko nhận ra kịp. Nhưng mà chàng trai đi cùng HyHy hôm đó là ai nhỉ, hình như là bạn trai, anh chàng đó tên Danny thì phải, và tên đó còn gọi HyHy là Min rất thân mật nữa.... HyHy có bạn trai rồi sao???

Hán Phong thở dài khi nhớ đến người con trai đi cùng HyHy trong trung tâm thương mại, hai người họ rất đẹp đôi, mình có nên từ bỏ không đây???? (Cha này khôn gê, hôm đi xem mặt không chịu để ý cho kĩ, bây giờ còn nhầm “chị” Danny là người yêu của má Hy nữa chứ, haizzz)

“ HyHy àh, đang làm gì thế??? HyHy mở cửa cho anh xem nào” - ở ngoài cửa tiếng của Thiên Kỳ vọng vào

Hán Phong lập tức nhắm mắt giả vờ ngủ, HyHy tựa quây mình, tay vẫn nắm chặt lấy tay Hán Phong, nói mớ :

_ Danny, anh nhiều chuyện quá, em đang ngủ... Anh còn hét nữa , em và méo mồm thì đừng có trách...

(hàcccccc xiiiiii, đứa nào đang rửa mình thế nhỉ - Danny bực bội xoa xoa cái mũi đang đỏ ửng lên)

Hán Phong khẽ nhắm mắt, cậu mở mắt ra nhìn HyHy, nó vẫn đang nằm ngủ, ánh mắt Hán Phong buồn vô hạn nhìn người con gái mình yêu... Nhưng giờ người con gái đó đã dành tình yêu cho người con trai khác mất rồi. Cậu phải làm sao đây??? Khi cậu con yêu HyHy rất nhiều....

_ HyHy, hạnh phúc em nhé, cảm ơn em đã ko giận anh... Anh yêu em, mãi là bạn nhé HyHy..... - Hán Phong nói nhỏ, đôi mắt khẽ nhắm lại, một giọt nước mắt trong suốt cũng từ đó mà chảy ra (Có ai nói Hán Phong rất mít ướt không nhỉ?)

//////////

“ Đi giữa phố xá huyên náo khi đêm xuống bao nhiêu người.... Nhưng anh chỉ tìm kiếm gương mặt em lâu nay anh ko đc gặp...”

“ Và trong bao nhiêu âm thanh xe qua nơi đây rất vội vàng.... Anh chỉ mong được nghe thêm một lần tiếng em cười...”

“..... Vẫn cứ giữ mãi bóng dáng ấy trong suy nghĩ.... Nhưng anh hiểu em đã ko chọn anh là người đi chung đôi trên con đường tình...”

“ Chỉ là khi mong quên em cho vơi đi những sầu muộn.... Thì con tim anh lại hướng về em.... Nhiều hơn..”

“ Góc khuất đứng đó để chờ em... Chờ em.... Đợi mãi.... Dẫu chỉ khiến nỗi đau nhiều thêm.... Thăm sâu... Ai thấu???”

“ Dẫu cứ mãi nhớ nhung từng đêm.. Lặng yên... Vì em..... Nhưng anh yêu mãi..... Em thôi !....”

66. Chương 66

HyHy giật mình tỉnh dậy bởi tiếng mở cổng của ai đó, bây giờ đã gần giữa trưa rồi thì phải, cái máy điều hòa cứ thế phà vào mặt HyHy. Nó nhắm mắt rồi tựa mình, chợt phát hiện mình đang nằm trong vòng tay của Hán Phong, người Hán Phong hẳn vẫn còn sốt vì HyHy cảm nhận thấy hơi nóng của Hán Phong truyền qua . Nó nằm yên ko dám nhúc nhích vì sợ Hán Phong tỉnh dậy thế thì ngượng phải biết, HyHy đang giận Hán Phong mà...

_ Dậy rồi hả??? - HyHy giật mình khi nghe giọng Hán Phong bên cạnh nhưng vẫn giả vờ ko động tĩnh

_ HyHy, em ngốc lắm, anh biết em dậy rồi mà - Hán Phong tiếp tục nói

HyHy ngượng mặt, đẩy Hán Phong sang một bên rồi bước vào nhà tắm rửa mặt, bỗng từ đằng sau, Hán Phong ôm chặt lấy eo HyHy, HyHy chợt bối rối nhưng lại giả vờ lạnh lùng nói :

_ Anh vẫn còn sốt, mau về giường nằm đi, tôi phải đi....

_ Chỉ một chút thôi, rồi tôi sẽ buông tay em.... Đc không?? - Hán Phong nói nhỏ

_ Anh nói gì ? - HyHy nhắm mắt khi nghe không rõ

_ Không có gì... - Hán Phong từ từ buông HyHy ra, HyHy bỗng thấy hụt hẫng, nhưng vẫn nói cứng

_ Vậy thì tôi đi đây... - HyHy quay lưng ra khỏi phòng mặc dù chẳng muốn một chút nào nhưng vì có hẹn với Minh Huy nên nó không muốn thất hứa

Hán Phong khuy người xuống, trái tim cậu như bị bóp nghẹn, chã lẽ HyHy ghét cậu đến vậy sao???. Cậu lặng lẽ đứng dậy rồi cũng bước ra khỏi nhà HyHy, khuôn mặt ưu tư thấy rõ.... HyHy... Chúc em hạnh phúc

.....

_ HyHy , mẹ có chuyện muốn nói - Bà Vương nhìn thấy HyHy từ ngoài cửa đi vào, nói. Bây giờ cũng đã 7h tối rồi

_ Mẹ nói đi - HyHy nói nhưng mắt vẫn cứ nháo nhác nhìn khắp nhà như kiếm ai đó

_ Bên nhà thông gia muốn huỷ hôn, bên đó đã đồng ý rồi, con có muốn ko HyHy, ngay từ đầu con cũng ko thích hôn ước này mà..

_ Mẹ....nói...gì cơ - Thân hình HyHy như hoá đá tại chỗ, Hán Phong muốn huỷ hôn ư, nhưng tại sao chứ

_ Bên nhà họ bảo là con trai họ muốn huỷ hôn, bởi vì họ ko muốn hai đứa sống với nhau mà ko có hạnh phúc

_ Dạ...mẹ - HyHy cắn chặt môi muốn bật máu rồi lặng lẽ bước lên phòng như người mất hồn

Bà Vương nhìn HyHy lo lắng, bà thở dài rồi nhìn về phía phòng HyHy nói nhỏ :

“ Rồi mọi chuyện sẽ tốt thôi, con gái... Mẹ yêu con...”

HyHy lại lên sân thượng ngồi... Vẫn ở vị trí đó... Nhưng giờ chẳng còn ai đứng đó chờ nó nữa, nó phải làm sao đây??? Cứ ngỡ sẽ tìm lại đc cái hạnh phúc đã mất từ lâu nhưng giờ lại chẳng còn gì hết... HyHy mày là đồ ngốc, sao mày có thể mềm lòng tha thứ để rồi bây giờ đau khổ như thế này chứ?....

“ Kỉ niệm ngày xưa anh còn nhớ trong cơn mưa, mình nắm tay bên nhau.... Trao cho nhau chiếc hôn đầu ngày ấy...”

“ Mà giờ nơi đây.. Vẫn lối xưa đi về, vẫn nắng soi bên lề...”

“Nhưng sao chỉ mỗi mình em.. Là còn vẫn bước... Từng bước trong cơn mơ, hạnh phúc như khi xưa... Trôi theo những kỉ niệm đã vỡ tan thành mây...”

“ Nơi đây chôn sâu dấu yêu... Từng ngày tháng như mộng mơ...”

...

_ Hùùùùùù

HyHy giật mình quay lại, khuôn mặt tèm nhem nước mắt nhìn người trước mặt

Danny thấy HyHy như vậy, anh luống cuống chẳng biết làm gì bèn đi lại ngồi cạnh HyHy

_ Anh mới đi có mấy ngày mà em đã ra nông nổi thế này rồi cơ áh... Nói đi đứa nào bắt nạt em

_ Em..em - HyHy cuối gằm mặt ko dám trả lời

Danny bất chợt ôm HyHy vào lòng, an ủi:

_ Thôi nín đi, con cún ngoan của anh, Min của anh khóc là xấu lắm àh - Danny vừa nói xong liền bị HyHy thụi một cú vào bụng

_ Ai là cún của anh, em là người ko phải cún..... Oa..oa..oa - HyHy khóc lên như một đứa trẻ làm Danny vừa giận vừa thương, dù sao HyHy cũng là em họ mình mà

_ Nín đi, ngoan, Danny dẫn Min đi ăn kem nhé - Danny dỗ ngọt

HyHy đôi mắt long lanh nước lên nhìn Danny lắc đầu

_ Em...em ko muốn ăn kem... Khi nào vui mới ăn kem, còn bây giờ em ăn ko nổi đâu

_ Em còn yêu cậu ta rất nhiều hả?... Chứ sao lại buồn

_ Ừh thì em còn yêu, nhưng cậu ấy lại ko yêu em... Cậu ấy.... Muốn huỷ hôn ước

_ Em đứng ngốc như thế, Hạo Nguyên có nói.... Àh ko hihi, đi xuống nhà anh cho em xem cái này - Danny nhận ra mình lỡ lời bèn giả vờ đá sang chuyện khác rồi lúi xùi HyHy xuống lầu

_ Hạo Nguyên gì cơ, Danny, anh nói vậy là sao??? Nèh... Đừng có lúi em như lúi bao tã như vậy chứ... Danny - HyHy cứ hỏi nhưng Danny lại cứ giả lơ như ko nghe làm HyHy bực mình rồi thở dài....

67. Chương 67

HyHy đi dạo quanh phố, mái tóc màu hạt dẻ tung bay trong nắng chiều... Buổi chiều thật yên ả làm sao.. Hầu như cái âm thanh của xe cộ qua lại cũng quá quen thuộc lắm rồi, chắc hẳn nếu một ngày không nghe thấy nữa thì buồn phải biết...

Đôi mắt xanh dương của HyHy như chìm sâu vào dòng người qua lại trên đường

“ Sài Gòn giấu anh kĩ quá.... Để đến khi em tìm ra, anh đã thuộc về người ta.... Lâu rồi...”

HyHy dừng lại và bước vào một quán trà sữa gần đó, thấy ai ai đến đây cũng có đôi có cặp, nó bỗng thấy cô đơn kinh khủng.... Giá như có ai ngồi cùng nói chuyện cho vui... Haizzzzzzzz

_ Chia tay nhé

_ Em.... Em xin anh mà, đừng bỏ em...Huhu

_ Xin lỗi nhưng mà thật sự anh ko hề thích em, thật đấy, Trâm Anh àh

_ Hức.. Hức... Em ghét anh - Cô gái nôi rồi cầm cái túi xách chạy ra ngoài nức nở

Một màn chia tay ngay tại trong quán trà sữa, mọi người túm tụm lại nhau chỉ trỏ cái tên con trai lẳng nhăng kia... HyHy cũng mò tò ko kém, nó nhíu mày rồi quay lại nhìn kẻ xấu số đang bị người ta bàn tán ra vào

Tên đó chẳng những ko phản bác hay tức giận mà còn ung dung đưa ly trà sữa bạc hà lên nhấp rồi tiếp tục nhìn vào điện thoại nhắn tin với ai đó tiếp.... Thật là một kẻ lẳng nhăng hết chỗ nói mà

Hắn ta đeo một cặp kính gọng đen ko tròn, khuôn mặt của hắn hơi cúi xuống làm HyHy nhìn ko rõ nhưng chắc hẳn phải bảnh bao lắm, ăn mặc có vẻ như là công tử, ăn chơi, mái tóc màu nâu khói ộc đánh rối nhìn có vẻ lẳng tử... HyHy chắc lưỡi rồi quay lại với cuốn sách trên tay đang đọc dở

_ Xin hỏi quý khách dùng gì - một anh chàng mặc bộ đồ nhân viên, đứng sát vào HyHy, miệng cười như muốn ngoác ra tận mang tai, khuôn mặt thì đẹp mà vô duyên kinh

_ Ờh, lấy cho một trà sữa táo nhé - HyHy nhanh chóng trả lời chẳng thèm chú ý đến khuôn mặt nham nhở khó ưa kia chút nào

_ Cô em xinh đẹp, làm người yêu anh đi

Lần này một giọng nói nham nhở lại cất lên, nhằm thẳng vào HyHy, nhưng ko phải anh nhân viên kia mà là cái tên lẳng nhăng ngồi bàn bên. HyHy nóng máu, tính đứng dậy vả cho tên đó vài phát vì cứ tới lúc đọc đến đoạn gây cấn thì lại có người nhảy vô tai nói oang oang như vịt ực...

Nhưng rồi HyHy nhếch miệng cười, nó giả vờ ko nghe thấy chúi mặt vào cuốn sách, tay nâng cốc trà đá, giả vờ vùa chân múa tay cho ly trà đá lạnh đập ngay mặt tên đó rồi thản nhiên đưa lên miệng uống tiếp

_ Đây cô em, em làm dơ mặt anh rồi, ko muốn xin lỗi hả

_ Thế anh có muốn ăn đập luôn bây giờ luôn ko? Nói mãi ko thấy phí clo àh

_ Em là ai? Con điên hay công chúa

_ Anh là ai?? Liều trai hay hai phái?

_ Ko anh hỏi thật, em là em

HyHy vẫn ko chịu ngược khuôn mặt mình lên, gần giọng :

_ Tôi là bà nội anh đấy, nín thôi tôi tán vêu mồm bây giờ thẳng diên lằng nhằng

Hắn ta vẫn ko chịu bỏ cuộc, vừa lúc anh nhân viên vừa đem ly trà sữa táo ra, hắn ta cầm lên rồi tu nguyên một hơi hết sạch, làm anh nhân viên ngớ người. HyHy nóng máu, đứng dậy đập bàn cái rầm, mém rút cái ly, mọi con mắt đều đổ dồn về cái bàn ở phía trung tâm, quán trà sữa bỗng im phang phắc

Ngước đôi mắt xanh dương đang tóe lửa lên nhìn kẻ đối diện làm hắn ta giật mình, cảm tưởng như ánh mắt đó đang nói “ Anh sẽ chết ko kịp ngáp...” và hình như ánh mắt này rất quen thì phải

Khác với biểu hiện của hắn ta khi thấy nó giận dữ, HyHy lại vô vô cùng ngạc nhiên khi nhìn thấy tên trước mặt thật sự rất rất quen. Mặt HyHy tối sầm lại đen như *** bò, có cảm giác như mây đen đang bao phủ khắp đầu nó vậy, hắn sẽ có bão lớn. HyHy nghiêng răng ken két, lấy lại ‘phong độ’, HyHy tiếng một bước, hắn lùi một bước phòng vệ, rồi thì....

____. Áá.....

HyHy xách ngược lỗ tai hắn ta lên, mặc dù đã một năm rồi, nhưng khuôn mặt nham nhở , khó ưa của tên này HyHy vẫn ko thể quên nổi dù là trong mơ, kinh khủng

_ HOÀNG GIA HY - HyHy gầm gừ nói từng chữ, âm vực dưới 0 độ, làm cho mọi người có cảm tưởng như đang đứng gần một con sư tử Hà Đông ngay trong quán đang gào lên

_ A... Sao cô biết tên tôi, cô là ai, thả ra thả thả - có vẻ như tên Gia Hy ngu ngốc này vẫn chưa dám nhìn HyHy, mà nhắm tịt mắt lại la oai oái

_ Hôm nay trời nóng quá anh nhè - HyHy bỗng hạ âm lượng - Vậy hôm nay em sẽ cho anh ăn vài phát cho tỉnh ra nhé, Gia Hy

_ Cô ta là ai?, sao giống con bà chằn Triệu Hy mà mình từng gặp thế, cô với nó có quan hệ - Gia Hy lẩm nhẩm trong miệng nhưng vô tình HyHy đã nghe được (khổ thân anh)

68. Chương 68

_ Hoàng Gia Hy, EM...SẼ...GIẾT....ANH- HyHy nói nhỏ vào tai Gia Hy làm cậu dựng tóc gáy lấp bắp

_ Hy..Hy - chân tay Gia Hy lú rú vào nhau, trong vô thức cậu nghĩ ngay cái người trước mặt mình là Triệu Hy

_ Coi như thông minh, em có thể tha chuyện anh vừa nói em là bà chằn...

_ Ôi thế thì hay quá... - Gia Hy nhảy cẫng lên quên mất mình đang ở tình huống “ngần cân treo sợi tóc”

____. Nhưng - HyHy gần giọng -.... ly trà sữa táo lúc nãy thì KHÔNGGGG

Gia Hy ko thêm để ý đến lời HyHy đang nói, mà ôm chầm lấy cô

_ Em về rồi HyHy, đúng là em thật rồi... Anh nhớ em

_ Huh??? - Người HyHy hóa đá, nhưng lập tức tập trung vào chuyên môn, nó xoay người tung một đấm ngay bụng Gia Hy làm cậu ôm bụng co quắc lại, rồi mỉm cười đắc chí, lấy tay xoa đầu Gia Hy như xoa đầu một con ... Cún

_ Kiki ngoan, về nhà đi.. Chủ mày đâu mà lại để mày đi lằng nhằng thế này, coi chừng có ngày người ta ‘thiến’ luôn đó nha , hihi - HyHy nói rồi nguẩy đôi cáo bỏ đi, để lại cái mặt Gia Hy thộn ra như bãi ...phân

_ A, HyHy đợi anh với, em đi đâu vậy hả??

— Anh đi theo em làm gì?? - HyHy quay lại nhìn Gia Hy

— Em có biết anh đi tìm em mãi ko, rồi cuộc một năm qua em ở đâu vậy??

— Em...đi du học - Đôi mắt xanh dương bỗng trùn xuống, môi cắn chặt như đang cố kìm nén gì đó đang vội vụt ra khỏi cuống họng đắng ngắt

Thành phố đã lên đèn... Trời vào đông lạnh hẳn, Gia Hy quan sát khuôn mặt đượm buồn của HyHy, lòng cậu cũng bất giác nhói lên.. Gia Hy cởi vội cái áo khoác ngoài choàng lên người HyHy, cả hai đi song song với nhau, ko nói một lời, cứ để tiếng gió át đi mọi thứ... Át cả nỗi đau đang quặn thắt trong lòng ngực nhỏ bé

.....

“ Đến bao giờ em biết rằng mình... Dù có cố quên hết, nhưng sao bóng hình anh vẫn ở lại..”

“ Và đến phút cuối đó em như người ngốc nghếch thôi...”

“ Vì khi đó em... Đánh mất anh trong vòng tay về nơi gió mây...”

“ Có khi nào anh nhớ một người.... Người đã đến bên em như anh bước về nơi cuối đường này...”

“ Lời nói dối lúc trước anh quên còn em vẫn mong.... Có anh tìm về quá khứ... Trong vòng tay của em... Thật gần...”

.....

— Ui da- đang đi trên đường bỗng nhiên HyHy va vào một người đối diện, đang có tâm trạng, nên HyHy vội đứng dậy mắng tên trước mặt, Gia Hy cũng chau mày

— Mất để đằng đó àhhhhhhh.... Oh... Danny.... Anh làm gì ở đây giờ này - HyHy ngạc nhiên khi thấy người trước mặt mình là Danny

Danny nhặt vội tờ giấy, mặt tái như mông nhái, vội giấu sắp giấy ra sau lưng :

— Oh... HyHy, em đi với bạn hả??? đi chơi vui nhé... Hihi, anh phải về đây, bye tục tưng

HyHy nhanh chóng phát hiện đc hành động kì lạ của Danny, nó còn kì lạ gì với cái tính cách này nữa chứ... Nhìn vào là biết ngay đang giấu mình cái gì rồi

— Đứng lại.... Ai cho anh điiii, giấu cái gì sau lưng đấy - HyHy dò xét, mặt gian hơn cáo, Danny mặt tái xanh, giả vờ cười nhả là :

— Hêhê, cái giấy này áh hả,.....anh.....àh ... anh thấy người ta vất đằng đó, anh nhặt lên đi vất ấy mà, em biết anh là thanh niên nghiêm túc mà, hihi... Mà thùng rác ở đâu ... Áh... Thấy rồi, đằng kia kìa, để anh đi vất cái đã... Bye - Danny tay phe phẩy xấp giấy, rồi chạy vọt lẹ trước khi bị HyHy tra hỏi biết

HyHy lắc đầu phụng phịu, Gia Hy thì lắc đầu khó hiểu. Nó đâu biết rằng... Các diễn viên đã dc vào vai hết... Chỉ đợi hiệu lệnh của đạo diễn...bộ phim.... Sẽ bắt đầu

Phim gì đây???

Hán Phong thở dài... Nhìn bầu trời đầy sao... Bây giờ đã 12h rồi mà cậu chẳng ngủ đc bèn ra ban công ngắm sao vậy..

Lúc này Hán Phong có đi chơi với Đình Đình, cô hôm nay khác khác sao í, khuôn mặt cứ lóng nga lóng ngóng, cậu hỏi lại cứ cười đã lâu xua tay rồi đá sang chuyện khác, lâu lâu lại lén nhìn mặt cậu nữa chứ, rồi cứ thập thò hỏi mây hỏi sao, làm Hán Phong bị quay mòng mòng chóng cả mặt.... Hán Phong kết luận ra một câu : Hôm nay.... Đình Đình có vấn đề về thần kinh...

Haizzzzz, đêm nay lạnh thật, Hán Phong có cảm tưởng như nếu tiếp tục như vậy mãi, trái tim cậu sẽ đóng băng mất thôi. Cậu tự hỏi quyết định hủy hôn của mình có đúng ko??? Có tốt cho HyHy ko.... Nhưng sao lòng cậu sao lại đau thất thế này... Cậu sẽ quên cậu nhanh thôi mà... Đúng không????.

Yêu một người... Là buông tay người đó ra, khi người ta muốn nắm lấy một bàn tay khác... HyHy ko thuộc về Hán Phong... Cả hai người chỉ là hai đường thẳng sau khi cắt nhau thì sẽ ko bao giờ có thể gặp lại nhau nữa...

~*~

^_^ Hối nhé, các bạn muốn kết thúc truyện như thế nào??? Hạnh phúc cho cả hai hay..... Cả hai đều phải xa nhau mãi mãi...

69. Chương 69

“ Hôm nay, trên tuyến đường giao nhau của hai quận XY, vừa xảy ra một vụ tai nạn khá nghiêm trọng... Nạn nhân và một thanh niên khoảng 18t, chạy chiếc ô tô có biển số XYXY con trai của tập đoàn B.F.P. Cậu bị chấn thương ở đầu do bị va đập nặng xuống đường, tình hình rất nguy kịch, đang được cấp cứu tại bệnh viện ABC... Vụ tai nạn trên vẫn đang đc công an nhân dân thành phố, cố gắng điều tra rõ...”

HyHy vừa ăn bắp rang, vừa xem tivi với Thiên Vỹ, Thiên Kỳ

_ Tập đoàn B.F.P là ai vậy Thiên Vỹ

Thiên Vỹ thoáng giật mình, thoáng nhìn biểu hiện trên khuôn mặt của HyHy, cậu lấp bắp :

_ Là...là...là....

_ Anh học cách nói lấp khi nào thế, ơ, Thiên Kỳ, mặt anh bị gì thế, vừa thấy ma xong àh - HyHy ngạc nhiên nhìn thái độ của hai anh người anh trai của mình

_ Anh...anh - Thiên Kỳ như người mất hồn, Thiên Vỹ liền vợ vợi cái điều khiển tivi tắt phụt đi, rồi lôi Thiên Kỳ lên phòng, khuôn mặt ko giấu nổi sự lo lắng

HyHy bấu môi, chã thèm quan tâm rồi ngồi nghịch điện thoại tiếp, bỗng chuông điện thoại reo lên, là số của Hạo Nguyên

_ alo

“ Hy...Hy, Hán Phong có chuyện rồi...”

_ Ko liên quan đến tớ, tớ và cậu ta ko còn quan hệ gì hết

“ Nhưng mà... Có chuyện lớn rồi... Hán Phong gặp tai nạn đang đc cấp cứu, tình hình nguy kịch lắm...”

Hạo Nguyên chưa kịp nói xong, điện thoại của HyHy đã tắt phụt, đen ngòm, hình như là hết pin

Mặt HyHy bỗng tối sầm lại, môi cắn chặt, tay chân bủn rủn... Vài phút sau... HyHy giật mình như vừa thoát khỏi những suy nghĩ rối rắm ko đầu lúc này về Hán Phong. Nó chạy vụt đi khỏi nhà, khuôn mặt ko một chút sức sống, như ko tin vào những gì mình vừa nghe... Hán Phong... Ko đc... Anh ko đc xảy ra chuyện gì... Vì em vẫn còn yêu anh... Hán Phong...

.....5 tiếng trước.....

Hán Phong lặng lẽ đi giữa đường phố đông đúc người, cậu người nhìn dòng người rồi thở dài thườn thượt... Ghé vào một quán Bar gần đó.... Hán Phong uống rượu... Cậu muốn quên đi mọi thứ, cũng như quên đi HyHy lúc này...

.....

Hán Phong rời khỏi quán bar gần như say khướt, người nồng nặc mùi rượu, cậu bước lên chiếc ô tô trong vô thức, tay nắm chặt vô lăng, miệng Hán Phong lầm nhảm tên HyHy.... Chiếc xe máy hốt hoảng khi nhìn thấy chiếc ô tô đang lao với tốc độ chóng mặt, chiếc ô tô cứ thế lao vào

Và rồi.....

.....

HyHy lao nhanh, cơn gió mùa đông lạnh buốt cứ thế vô tình tạt vào mặt nó, đau rất... Đôi môi mím chặt lại để ngăn những tiếng nấc như chột vụt ra khỏi cuống họng, đôi mắt xanh dương tinh nghịch thường ngày bây giờ đã ngấn lệ... Tại sao lại thế chứ?? Ông trời muốn trêu ngươi mọi thứ đến bao giờ?? Đã nhấn tâm tước người HyHy yêu khỏi tay nó bây giờ còn lấy cả mạng sống nhỏ bé ấy nữa, tại sao chứ??

Trong đầu HyHy ong ong cả lên, nó cố sắp xếp lại tất cả mọi thứ

... Hán Phong.... Tập đoàn B.F.P... Tai nạn... Thái độ bất thường của Thiên Vỹ, Thiên Kỳ.... Bệnh viện ABC???

Đúng rồi, người thanh niên mà hồi nãy bị tai nạn trong tivi chính là Hán Phong... Bệnh viện ABC ???

HyHy nắm chặt tay, nó hỏi mọi người xung quanh về bệnh viện, mọi thứ trước mặt HyHy điều mờ ảo, ko rõ ràng... Rồi nó lao nhanh đến bệnh viện....

.....

Trên hàng ghế chờ, HyHy thấy Hạo Nguyên, bame Hán Phong và... Cả cô gái mà nó đã gặp ở quán cafe hôm chia tay với nó... Đầu óc nó choáng váng, HyHy đứng khựng lại như người mất hồn. Tất cả mọi người đều mang khuôn mặt lo âu, lo lắng, mắt nhìn chằm vào cánh cửa đối diện...

Bỗng từ đằng sau, Danny hốt hoảng chạy đến, hỏi tới tấp Hạo Nguyên rồi khuôn mặt anh cũng trùn xuống, anh nhắm mắt lại thở dài...

..... Khoan... Hình như mọi người đều quên mất sự có mặt của HyHy lúc này, ngay cả Danny cũng vậy, anh chạy vụt qua nó như người ko quen biết... Nó là không khí ư???

....Nhưng thật sự bây giờ HyHy ko rảnh để quan tâm về điều đó

HyHy cắn chặt môi, từng giọt lệ tuôn xuống ướt đầm gò má, nó khụy xuống, ôm lấy lồng ngực đau đốn, sợi dây chuyền trên cổ nó bắt chột Rơi xuống... Viên kim cương đục dính ở giữa rớt ra.... Vỡ tan...

HyHy ngất lịm đi... Tất cả mọi thứ... Biến mất như chưa từng xuất hiện... Cả hạnh phúc... Niềm đau

“ Thời gia trôi đi.... Bào mòn tất cả... Hạnh phúc... Niềm đau.... Bào mòn cả con người.... Chỉ còn nỗi nhớ ở lại...”

HyHy giật mình tỉnh dậy, trời đã xa xẩm tối, mùi thuốc sát trùng xộc thẳng vào mũi HyHy khiến nó thấy khó chịu, đầu đau như búa bổ, nó loạng choạng ngồi dậy nhìn mọi thứ xung quanh. Bame đang nhìn nó, khuôn mặt lo âu thất rõ, có cả Thiên Vỹ, Thiên Kỳ nữa. Cả 4 người dường như đang nghĩ về điều gì đó đau lòng lắm thì phải

_ Bame, Hán Phong đâu rồi? - HyHy giương đôi mắt long lanh lên hỏi

_ Nó...nó - ông Vương lắp bắp

_ Nói đi chứ, mọi người nói đi, Hán Phong đâu rồi, con yêu cậu ấy, cậu ấy ko được xảy ra chuyện gì .. Huhu.. Con phải làm sao đây?? Huhu... - HyHy khóc nức lên, tay giật phăng chiếc kim đang truyền nước trên tay làm cả bốn người hốt hoảng

Thiên Vỹ chạy đến, ôm chầm lấy thân hình nhỏ bé, yếu đuối

_ Em làm gì thế con ngốc này, em muốn bame cũng xảy ra chuyện vì em hả??? Rồi mọi chuyện sẽ qua thôi HyHy àh - Thiên Vỹ vuốt lưng, lau nước mắt cho HyHy.

70. Chương 70

_ hức, buông em ra, em muốn tìm Hán Phong, mọi người có hiểu ko hả??? Em yêu anh ấy mà, sao lại xảy ra chuyện như thế này cơ chứ - HyHy giấy giữa khỏi Thiên Vỹ, rồi lao ra khỏi phòng, nước mắt đầm đìa

Ông bà Vương nhìn nhau thở dài....

HyHy chạy mãi, đầu óc nó ong ong. Nó muốn tìm đến nơi có Hán Phong,..... Hán Phong, anh đâu rồi hả??? Về với em đi... Vì em yêu anh... Yêu rất nhiều

Danny chợt nhìn thấy HyHy chạy khắp hành lang, cậu nhanh chóng lao tới ôm chặt lại nó

_ Min, sao em lại ra đây, về phòng điiii

_ Thả em ra đi, em muốn đi tìm Hán Phonggggg

_ Cậu ấy vẫn... Đang đc cấp cứu, em bình tĩnh lại đi, đc ko hả Min. Em mạnh mẽ lắm mà... Nghe anh nói đây... Hán Phong sẽ ko sao nên em cũng phải ko sao... Nghe chưa hả???

HyHy bắt lực khụy người xuống, nó nhắm mắt hít thở sâu... Gò má xinh xắn giờ đã ướt đầm nước mắt... Trớ trêu quá.. Tại sao chứ????

.....ting.....

Ánh đèn ko phòng cấp cứu chợt vụt tắt, tức thì người ta đẩy trong đó ra một bệnh nhân nằm trên băng ca, người đã đc trùm khăn trắng và đc đẩy sang phòng bên cạnh.. Vị bác sĩ già lắc đầu nhìn mọi người một mỗi nói:

_ Xin lỗi nhưng chúng tôi đã cố gắng hết sức, do va đập quá mạnh nên đã ko qua khỏi....

HyHy như ko tin vào tai mình, nó đứng dậy, nắm chặt gấu áo của vị bác sĩ già mà lắc đầu nguầy nguậy:

_ ko thể, ông nói dối, huhu, ko đc.... Ai cho cái người đem Hán Phong đi chứ... Tôi ko cho phép mà...huhu - HyHy dần thả lỏng tay ra, nhìn theo chiếc băng ca đã đc đẩy vào phòng bên cạnh, nó vội chạy theo, ánh mắt vô hồn

HyHy ngồi bên chiếc giường, môi cố mím chặt... Tay ko ngừng lay lay thân ảnh đang nằm im trên đó bất động

_ Hán Phong àh, dậy chơi với em đi, Anh ko đc ngủ như thế, anh từng hứa sẽ luôn bên em mà...huhu... Thế thì anh mau dậy đi, đừng thất hứa như thế chứ??? Đồ khốn dậy đi mà.... Em ghét anh nhưng sao em lại yêu anh nhiều lắm... Nên anh mau tỉnh dậy đi mà Hán Phong

_ Yêu nhiều lắm hả??? - Một giọng nói lạ vang lên ở sau lưng

_ Ừh đúng vậy, em chỉ yêu mình anh thôi... - HyHy vẫn nức nở

_ Anh cũng yêu em, Thiên Hy

_ ko... Tôi yêu mình Hán Phong của tôi thôi

_ Anh thuộc về em hồi nào thế??? - Người con trai xoay HyHy lại rồi ôm chầm lấy nó thủ thủ - Đồ ngốc, HyHy ngốc.... Em nghe cho rõ này.... Anh yêu em

HyHy ngược đôi mắt lên nhìn người con trai trước mặt, lấp bắp :

_ Há...n Phong???? Anh chưa chết... sao

_ What??? Em đang trù ẻo anh đấy àh??? Đúng là anh vừa bị đụng xe nhưng may là ko sao??? Nhưng mà tự nhiên anh Vỹ lại gọi điện bảo anh là em bị tai nạn, làm anh phải tức tốc chạy đến đây... Hoá ra... Hihi - Hán Phong cười ranh ma, nhéo mũi HyHy

HyHy mở to mắt, chợt hiểu đc mọi chuyện, Nó tức giận, vùng khỏi tay Hán Phong hét lớn

_ Gì chứ??? Tôi...tôi ko có yêu anh... Anh nghe nhầm rồi.... Tôi về đây...hừ - HyHy vừa quay lưng lại thì Hán Phong lập tức nắm lấy cổ tay nó, lôi nó ngã vào lòng mình, nói:

_ Đây! đồ lì lợm... Yêu anh rồi thì đừng có chối, mẹ anh bảo nói dối là hư

_ Tránh ra... Tôi KHÔNG YÊU ANH!! - HyHy hét toáng lên, dậm vào chân Hán Phong một cái rồi vùng chạy khỏi phòng...

Chợt.... Trước cửa phòng, hàng loạt con mắt đang nhắm thẳng nào nó gồm : bame Hán Phong, Bame nó, Thiên Vỹ, Thiên Kỳ, Hạo Nguyên , Danny và cả cô gái kì lạ nữa. Tay Danny đang cầm một tờ giấy, miệng cứ nhắm đi nhắm lại như học bài (thật ra sắp giấy hôm đó Danny cầm, chính là kịch bản đấy ăh.. Hehe)

_ Mọi người... Là đồng bọn đúng ko???? - HyHy nói rồi hùng hổ bước đến xách tai Thiên Vỹ lên - Là anh bày đầu hả

_ HuHu, anh ko có mà, là bame ấy... Tha cho anh, tha cho anh - Thiên Vỹ khiếp đen mặt

_ Thế còn cái tin trên tivi là sao????

_ Hi, là tớ thu âm lại đấy.... Cậu thấy giọng tớ có giống ko - Đình Đình cười híp mí nhìn HyHy nói

_ Mấy người...hừ... Mấy người đc lắm.... Ax... Bực mình quá - HyHy dậm chân đành dạch, vò đầu bứt tai rồi lao nhanh ra khỏi phòng cho đỡ ngứa

Hai ngày rồi, HyHy cứ nhốt mình trong phòng tự kỉ, một phần vì ngứa ko dám nhìn mặt bame và Thiên Vỹ, Thiên Kỳ, một phần thì thấy hơi hơi tức giận vì trò đùa quá đáng của họ... Hừ , thế mà Hán Phong chết tiệt kia cũng trốn mất đi đâu, trong thềm đến nhà HyHy hay để ý đến nó luôn làm lửa giận trong nó cứ cháy bùng bùng ko thôi..

HyHy tức giận nắm lấy con gấu bông đầu giường đấm túi bụi cho đỡ bực, thì từ đâu, một con cún ngoài cửa chạy lon ton vào, nhìn trông dễ thương cực, có cảm giác như con cún nào là thú nhồi bông chứ ko phải cún thiệt vậy

HyHy sáng mắt, ẵm con cún lông trắng như bông lên tay, chú cún nhỏ nhìn thấy con gấu bông đầu giường bị tơi tả chợt rụt cổ lại, hơi có vẻ lo sợ, nhưng vì “việc lớn” nó đành phải chấp nhận để HyHy ẵm

_ Cún con, sao mày lại ở đây?? - HyHy vừa nói vừa mân mê cái mũi ướt ướt của chú cún nhỏ

“ Gâu....gâu...” con cún sủa lên vài tiếng rồi chúi mũi vào người HyHy nũng nịu

HyHy bật cười, rồi chợt phát hiện trên cổ con cún có một sợi dây chuyền , mặt hình tròn, nó nhanh chóng xoay nắp mặt hình tròn ra thì phát hiện bên trong là một cái hồng hồ và một tờ giấy màu xanh đc gấp bốn rơi ra...

“Hãy đi theo Hanie.... ”

_ Hanie là ai ???- HyHy nhìn tờ giấy thắc mắc

Con cún thấy đc tín hiệu, liền rời khỏi tên HyHy nhảy phóc xuống đất, sủa vào tiếng, rồi dụi dụi vào chân HyHy

HyHy chợt à lên một tiếng rồi cuống xuống xoa đầu con cún:

_ Mày là Hanie hả??? Mày muốn đưa tao đi đâu???

Mắt Hanie chợt sáng lên, rồi lon ton đi khỏi phòng, HyHy thắc mắc, thở dài... Nhưng rồi cũng đi theo Hanie...

71. Chương 71

HyHy chạy theo con Haine ra khỏi nhà, chú cún con cứ thế mà chạy cật lực, còn HyHy cứ lon ton theo mà muốn đứt hơi...

HyHy dừng lại chống hai tay lên hông thở dốc, con cún vừa đây đã biến mất đâu rồi??? Nó nhìn dè chừng xung quanh tìm kiếm, chợt phát hiện mình ko còn ở trong khu vườn thân yêu ở sau nhà nữa, mà là một cánh đồng đc trồng vô số hoa

Tulip với đủ thứ loại, HyHy tự hỏi tại sao mình lại ko biết nơi này khi nó chỉ cách nhà mình vài chục mét.. HyHy men theo con đường, đi đến giữa cánh đồng hoa... Nơi có một ngôi nhà bằng gỗ nhỏ xinh xắn ở đó

Trên chiếc cửa gỗ nhỏ, có một vài kí tự và chữ

HyHy đến gần chiếc cửa nhỏ để nhìn cho rõ dòng chữ

.....“Bạn yêu ai?”....

Nó hơi lững lờ vì câu hỏi này, có khi nào có người đang lừa mình như lần trước ko??? Suy nghĩ một hồi, HyHy cũng đành nhắm mắt quyết định nhấn đáp án

“ Vũ Hán Phong”

Chợt cánh cửa đc bật mở, HyHy hơi giật mình, lùi lại vài bước.... Ở trong... Một chàng trai với khuôn mặt đẹp như thiên thần bước ra, cười tươi, Cậu từ từ cúi xuống nâng bàn tay của HyHy lên hôn nhẹ làm nó bất ngờ, miệng vẫn chưa kịp ngậm lại đc

_ Tha lỗi cho anh nhé VỢ - Hán Phong nói nhỏ vào tai HyHy

_ Ai...ai là vợ anh chứ ...?? - HyHy lấp bắp, đẩy mạnh Hán Phong ra, thật ra là tha thứ rồi đó nhưng mà phải làm kiêu một chút chứ.. :’>

_ Huhu, vợ ko tha thứ cho anh, anh sẽ chết cho vợ xem - Hán Phong giả chiêu làm nũng, giả vờ lao đến đập đầu vào vách nhà...

HyHy hốt hoảng ôm chặt Hán Phong lại, thút thít :

_ HuHu, ko đc, anh mà chết thì để ai cho em bắt nạt nữa đây???

_ HẢ ???? - Hán Phong há hốc mồm

_ hả gì mà hả??? Vả phát méo mồm giờ... Lặng nhắng nữa là đập chết... - HyHy thay đổi thái độ, tay xách lỗ tai Hán Phong cảnh cáo

_ Á... Vợ tha cho anh... Anh hứa sẽ ko bao giờ lặng nhắng với con khác nữa, chỉ lặng nhắng với mình vợ thôi... Hề hề

HyHy thả tay ra cười tươi, nhón chân lên “thơm” vào má Hán Phong một cái rồi lao vút đi... Như sợ bị ai bắt quả tang... Hán Phong đỡ đầu, miệng cười ngây ngốc, khuôn mặt đỏ lựng như hòa vào ánh nắng chiều dịu dịu....

“ Nếu chúng ta cách xa nhau 10000 bước chân, nhưng chỉ cần em bước lên một bước thôi.... Anh sẽ sẵn sàng đi tiếp 9999 bước nữa để đến bên em, ngốc àh..”

3 tháng sau.....

“Vợ đang ở đâu đó”

_ Vợ đang ngủ ở nhà, hơ, có chuyện gì ko chồng....

“Ra công viên đi, chồng đang đợi vợ nè”

_ Chồng lắm nhảm gì đấy??? Vợ đang buồn ngủ nhảm

“ Thế có ra ko, đếm đến 100, ko ra là biết tay chồng, hừ...”

Tít....tít

_ àh, chồng khốn nạn, dám bắt nạt vợ àh, để rồi xem....grừ... - HyHy nghiêng răng ken két, lấy vớ áo khoát rồi đi đến công viên

—
_ Chồng ơiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

_ Ơi, chồng đây - Hán Phong chạy đến, vui ra mặt

HyHy xách tai Hán Phong lên hỏi :

_ Chồng bảo vợ ra đây hít khói cho bổ phổi àh

_ Áh đầu dấm, vợ bạo lực lắm, huhu, vợ bắt nạt chồng đấy! Mọi người ơi, lại đây xem con vợ nhà tôi nó bắt nạt tôi này... Huhu - Hán Phong nói to, làm mọi người dừng lại nhìn chăm chăm vào HyHy và Hán Phong mà bàn tán

HyHy giật mình, bíp ngay mồm Hán Phong lại, rồi cười dã dã với mọi người

_ Hứ, thế chồng muốn như lão - HyHy bắt đầu ức chế rồi nhé

_ ả... Ông.... ra (thả chồng ra) - Hán Phong ấp ú

HyHy từ từ hạ tay xuống, nhìn Hán Phong. Hán Phong chột nhác nhíu mày, nhưng rồi nhe răng cười, lấy ko túi ra chiếc nhẫn kim cương lấp lánh, rồi quỳ xuống :

_ Này ! Đồ lì lợm.... Theo anh về nhà nhé !

_ Về... Nhà.. nào??? - HyHy áp úng, mặt đỏ lựng

_ Về nhà anh ấy, rồi em sẽ làm mẹ của các con anh sau này... Anh sẽ giải thoát em khỏi kiếp ế, và anh hứa hằng ngày sẽ để cho em bắt nạt anh đến khi nào chán thì thôi....

_ Anh.... - HyHy đỏ lựng mặt tức giận, mũi chun lên , đá cho Hán Phong một phát ngay chân rồi quay lưng Hán Phong bực mình, chạy lại nắm tay HyHy hét lớn

_ NÀY ! ĐỒ LÌ LỢM.... CÓ VỀ VỚI ANH KO THÌ BẢO??? em thử lắc đầu đi, anh bảo đảm em sẽ ko còn đầu mà lắc

_ VỀ THÌ VỀ, SỢ BỐ THÀNG NÀO CHỨ, ĐƯA NHÃN ĐÂY... ĐỂ NGƯỜI TA CÒN VỀ....

~ THE END

~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nay-do-li-lom-co-ve-voi-anh-ko-thi-bao>